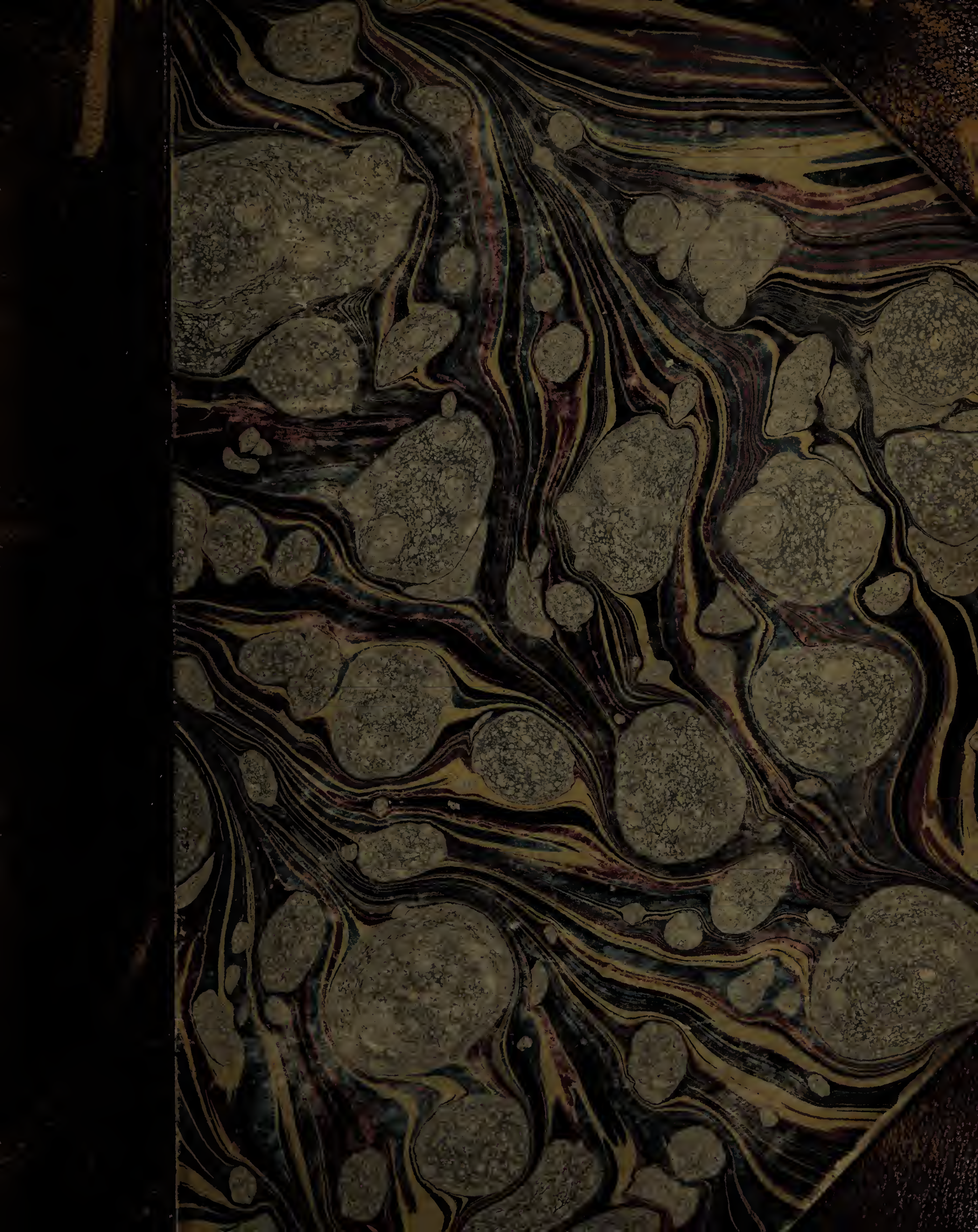

COMMENTATIO
CRITICO-LITERARIA
DE
CLAVDII
PTOLEMAEI
GEOGRAPHIA,
EIVSQVE CODICIBVS
TAM
MANV-SCRIPTIS
QVAM
TYPIS EXPRESSIS
CONSCRIPTA
A
GEORGIO MARTINO RAIDELIO
V. D. M.

A. R. S. CIↃ IↃ CC XXXVII.

NORIMBERGAE
Typis et ſumtibus Haeredum Felſeckerianorum.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

ILLUSTRISSIMO
ET EXCELLENTISSIMO DOMINO
DOMINO
CAROLO
DE
PERTUSATI
COMITI CASTELLI FERREI
ET REL.
SACRAE CAES. ET CATHOL.
MAIESTATIS REGENTI IN SU-
PREMO HISPANICARUM RERUM
PRO STATU MEDIOLANENSI
CONSILIO.

PERILLVSTRI ET GENEROSISSIMO DOMINO

DOMINO

HIERONYMO GVILIELMO EBNER

AB ESCHENBACH

DOMINO IN ARTELSHOFEN, GVTTENBVRG GRVNREVTH ET REL.

SACRAE CAEES. ET CATHOL. MAIESTAT. CONSILIARIO ACTVALI, CORONAE ET INSIGNIVM IMPERIALIVM CVSTODI, PERILLVSTRIS AC S. R. I. LIBERAE REIPVBL. NORIMBERGENSIS TRIVMVIRO, ECCLESIARVM ET SCHOLARVM EPHORO, VNIVERSITATIS ALTDORFINAE CVRATORI PRIMARIO CANCELLARIAE AC CVRIAE TVTELARIS PRAESIDI SPLENDIDISSIMO

DOMINIS ET MAECENATIBVS MEIS LONGE GRATIOSIS

SALVTEM ET FELICITATEM.

Ibellum VOBIS offero, MAECENATES PERQVAM GRATIOSI! mole exiguum; non, qui dignus iudicetur VESTRIS Perſonis, ſed qui omne, quod in ſe habet, utilitatis, iucunditatisue, unice VOBIS reddat, meamque ſimul in VOS Pietatem teſtatam faciat. Quos enim huic libello, de principe Mathematicorum nonnulla tradenti, alios quaere-

rem

rem Patronos, quam eos, qui principem locum in republica tenent literaria, et nobilitatem cum literarum ſtudiis iungunt: quiquePhiloſophiae, Iuris, ac Hiſtoriarum non ſolum inſtructi cognitione exquiſitiſſima, ſed et Scriptores maximam partem orientis, ac occidentis, ſua lingua loquentes, intelligunt. Imo, raro in Viris, tanto natalium ſplendore conſpicuis, exemplo, TV, ILLVSTRISSME DOMINE COMES, *Ebraicae linguae peritia, quam maxime abundas. Quod ſi penitius* VESTRAS VIRTVTES, *merita in rem publicam, dignitates ac praerogatiuas, intueor, tam multa, tamque praeclara in* VOS *laudum genera conuenire uideo, ut ſit difficile iudicium,* VOS VETROSQVE, MAECENATES GRATIOSI, *in eo honorum gradu collocatos uideo, qui bene ac praeclare merendi uberrimam praebet occaſionem.* AVGVSTISIMVS ROMANORVM IMPERATOR, *CAROLVS VI. ORBIS CHRISTIANI PACATOR, utrumque* VESTRVM *dignum iudicauit, quem aut ſummis praeficeret Muniis, aut magnis honorum titulis ornaret. Nihilo tamen minus amore,*

re,

re, et inuſitata plane Humanitate, eos, qui in literis uerſantur, ac in opinione florent, hucusque eſtis complexi; et conſiliis, benignitate, communicatisque rarioribus Codicibus, Diplomatibus, Sigillis, Numismatibus, Gemmis, ac Toreumatibus, benigniſſime adiuuiſtis. Teſtes inter alios prouoco, Comites, Duellios, Contios, Mezzabarbas, auctoresque memorabilium Viennenſium; *qui in* TE, ILLVSTRISSIME COMES, *laudibus ornando, certarunt. Et quis neſcit, praeter noſtrates,* Eccardos, Ludewigios, Meieros, Moſeros, Treueros, et alios, *multis documentis declaraſſe, quanti* TE, PERILLVSTRIS EBNERE, *faciant, quantamque in TE pietatem habuerint. Quare nullum eſt dubium, fore, ut duratione certaturis eorum ingenii monumentis cum ſpatio aeternitatis, nulla aetas de* VESTRIS *ſileat uirtutibus, aut contieſcat. Quod ſi praeterea* Nobilitatem ueterrimam *gentium* VESTRARVM, *fumoſis imaginibus clararum, aut* arma gentilitia, *fortitudinem Maiorum declarantia, aut denique* donationes, *uariis Monaſteriis ac*

Tem-

Templis ab iis traditas, considero; nil nisi eximia in iis deprehendisse mihi uideor. Historiarum monumenta euoluenti facile patebit, inde a Seculo XII. PERTVSATORVM EBNERORVMque inclutum nomen inclaruisse; indeque ab eo tempore, pene haud interrupta serie, multos ad rem publicam administrandam fuisse adhibitos: ILLOS quidem in ciuitate Mediolanensi, HOS uero in urbe Norimbergensi. Etsi uero in memorando urbis Mediolanensis *excidio, An. M C LXII. facto, et a BVRCHARDO quodam* Notario, *in* Epistola ad NICOLAVM *Abbatem Sigebergensem, aliisque descripto, plurimi ciues, opibus et auctoritate prae aliis ualentes, interque eos DOMINI PERTVSATI, qui iam tunc in ista ciuitate habitauerant, se Alexandriam receperint; hi tamen paulo post, pace rursus concessa, in ciuitatem redierunt, eamque instaurare nouis aedificiis, et amplificare, allaborarunt. Nec minus gens EBNERIA An. M C V. uastata, ob fidem* HENRICO IV. IMPERATORI ROMANORVM, *seruatam,* Norimberga, *discessit; sed anno*

il-

illius Seculi quadragesimo in urbem rediit, eamque, cum aliis antiquissimis familiis, instaurandam, et nouis aedificiis ornandam, curauit. Deficientibus autem sumtibus, ad aedificandum necessariis, ciuibus eos suppeditauit; reseruato saltem; in compensationem beneficii, censu, quotannis sibi soluendo. Etiam arma *VESTRA* gentilitia, *MAECENATES OPTIMI*, VEXILLVM *medio aeuo consuetum ostendentia, perantiquam gentium* VESTRARVM *et Nobilitatis originem, indicare mihi uidentur; inprimis, cum omni ornatu et multiplicatione figurarum destituantur. Seruat eadem insignia hodie* Mediolanum, Alexandria, Augusta Vindelicorum *et* Norimberga, *imo et* Ioppe, *in diuersis templis, aris, monumentis sepulcralibus, et tabulis, ex medio aeuo superstitibus: ut quiuis non possit non Antiquitatis fidem in eis agnoscere.* TVA *potissimum,* ILLVSTRISSIME COMES, *insignia, fortitudinis maioribus probatae documentum exhibent, aut* lapi-

)( )(dis

dis ictu, *aut* teli iactu pertusum uexillum *ostendentia; adeo, ut ex maioribus* TVIS *nonnullos aduerso pectore cum hostibus pugnasse, et non nisi re fortissime gesta, cum magno uitae periculo, ex bello rediisse, coniiciam. Studium Maiorum* VESTRORVM, MAECENATES GRATIOSI, *de* locis et personis Sacris *bene merendi, lubens iam praetereo; alias multa mihi commemoranda essent, de* Sacellis aliisque domibus sacris, *Munificentia et Pietate* PERTVSATORVM *conditis; itemque de* eo, *quod Norimbergae in honorem D. Virginis* Clarae, *a* FRIDERICO et EBERHARDO EBNERIS *fratribus, exstructum fuit. Non tamen possum, quin breuibus attingam amplissimas illas instructissimasque* BIBLIOTHECAS, *quas magno studio magnisque sumtibus collegistis; et curiosis Historiarum ac rei literariae scrutatoribus, publico hucusque usui esse uoluistis. Tantum quoque desiderium, possidendi non modo, sed euoluendi, imo deuo-*

randi

randi optimae notae libros animum TVVM *cepit*, ILLVSTRISSIME COMES, *ut non* Viennae *ſolum eiusmodi librorum Theſaurum curares conquirendum, ſed et* Mediolani *alium ſeruari iuſſeris; praeter* Numophylacium, *quo numiſmata rariora, et antiquioris et recentioris aeui, non dicam aſſeruata, ſed ab interitu uindicata, eruditorumque uſui ſacrata habentur: ut adeo iure meritoque eruditi, delectum et numerum manuſcriptorum* Codicum *ac* Numiſmatum, *mirentur, et publice priuatimque collaudent. Nec minus* TV, PERILLVSTRIS EBNERE, *ex innato et haereditario in literarum ſtudia amore*, BIBLIOTHECAM TVAM *rariorum librorum inprimis manuſcriptorum et diplomatum, haud exigua copia amplificaſti: inter quos eminet Codex Graecus Noui Foederis membranaceus, magnis ſumtibus olim exaratus, et hactenus in Europa nondum uiſus;*

 hunc

hunc ut cum notis TVIS *criticis et obseruatis illius uariantibus lectionibus, pio et erudito orbi, uti constituisti, communices, est quod omnes mecum optant. Quare, una cum* optimo Fratre TVO, PERILLVSTRI *ac* GENEROSISSIMO DOMINO IOHANNE CAROLO EBNERO, ab Eschenbach, rerum Prouincialium in Patria Praefecto *meritissimo, qui instructissimum*, Iconum *aeri incisarum, et* Numorum *recentioris aeui apparatum, magno studio sumtibusque collectum, possidet, testimonium perhibes, literarum studia a Viris Nobilitate claris, non modo non sperni, sed potius adiuuari. Hoc ipsum quoque Opusculum* TVA, PERILLVSTRIS EBNERE, *singulari humanitate non parum creuit; utpote qui, negotia Reipublicae causa* Viennae *tractans, perlustrandis tamen Bibliothecis, quod a negotiis supere-*

pererat publicis, tempus, impendiſti, euolutisque libris rarioribus, quae ſcopo meo inſeruiebant, perbenigne mecum communicaſti: imo, quod maximum, ILLVSTRISSIMVM COMITEM PERTVSATI, *eiusmodi rariorum Librorum copia abundantem, mihi conciliaſti. Quis igitur mihi uitio uertat, ſi* VOBIS, MAECENATES OPTIMI MAXIMIQVE, *praeſentem libellum, qua decet animi ſubmiſſione, offero: qui ex VESTRIS* Bibliothecis *enatus, VESTROS* Codices *deſcribit, aut leui ſaltem penicillo adumbrat. Quod ſi aliqua ſaltem ex parte VESTRAE de me expectationi me ſatisfeciſſe iudicetis, multum me profeciſſe putabo, eoque enitar, ut VESTRAM Gratiam Patrociniumque et in poſterum demereri poſſim. DEVS VOS ſeruet,* Statores reipublicae literariae, *et, omni rerum optandarum copia cumulatos, quam*

diu-

diutissime florere iubeat: in Gentium VESTRARVM Decus et Ornamentum, reique ciuilis et literariae emolumentum. Valete, et fauore VESTRO complecti ne dedignemini

ILLVSTRISSIME ET EXCELLENTISSIME DOMINE COMES,

PERILLVSTRIS ET GENEROSISSIME DOMINE,

VESTRORVM Nominum
Splendidissimorum

ALTORFII NORICORVM XIII. Cal.
Nouemb. A. Æ. V. cIↃ IↃ CCXXXVI.

Cultorem atque Clientem humillimum obseruantissimumque

Georgium Martinum
Raidelium.

SYLLABVS

ARGVMENTORVM HVIVS OPVSCVLI

)( )( )(§. 6. Co-

§. 6. *Tabularum auctor* inueſtigatur : qua occaſione in hoc et
7. plura de Nicolao Donis traduntur.
8. 9. ipſae *Tabulae* recenſentur , *ordoque* eorum indicatur.

CAP. V. De Graecis et Graeco-Latinis *Geographiae* Ptolemaei *editionibus*.

§. 1. Indicatur *ordo* ſcribendi.
2. cur tam *paucae* extent *editiones Graecae* disquiritur.
3. Fettichii humanitas inſignis laudatur, editioque *Baſileenſis Graeca* de Anno M D XXXIII recenſetur.
4. Editio *Pariſienſis* An. M D XLVI. excuſa.
5. 6. Editio *Graeco-Lat. Francofurtenſis* ac *Amſtelodamenſis* An. M D CV.
7. Editio alia *Amſtelodamenſis* , *Lugdunenſis* et *Francofurtana* An. M D C XVIII. enumerantur.

CAP. VI. De Editionibus *Geographiae* Ptolemaei *Latinis*, *Seculo XV.* excuſis.

§. 1. *Studium* primorum typographorum, *excudendi bonos libros* laudatur.
2. 3. Editio Bononiensis de An. M CCCC LXII. allegatur , ſed in indicando anno errorem commiſſum eſſe docetur.
4. Editio Vicentina de An. M CCCC LXXV.

§. 18. BA-

§. 7. De

L.B.S.

L. B. S.

Eographiae CLAUDII PTOLEMAEI Historiam traditurus, nonnullis laborem superuacaneum ac inutilem suscipere uidebor, qui nil nisi studia, quibus a Iuuentute assueti, quibusque tractandis magnam uitae partem impenderunt, amant. Hi enim parui ut plurimum aestimantes rei literariae studium, iam de ambitu istius, iam uero de numero librorum, aut aliis rebus, conqueruntur. At erunt hi forte, qui nesciunt, *nihil esse tam abjectum in uniuersa literatura, quin et culturam mereatur, et cultum afferat generi humano emolumentum.* (1) Nonne enim saepius isti optarunt, fata, editiones diuersas, auctores librorum, quos emere cupiunt, noscere, ne illis mancae aut deprauatae editiones obtrudantur? Quos non alii edidere libros, in quibus ueritates, ex ipsorum opinione, nemini antea notas, quasi primi inventores, proposuerunt; quae iam a pluribus, etsi non eadem uerborum serie ac methodo, tamen mente, fuerunt pertractatae. Haec autem Historiae litterariae contemtum produnt, qui se per omnem uindicat aetatem. Nolo iam reperere rationes, quibus eruditi ad studium rei litterariae diligentius excolendum impelli debeant, ab aliis enumeratas; (2.) quae satis sunt multae, magnique momenti. Sufficiat iam dixisse, me illis impulsum, non solum partem uitae Academicae, addiscendae rei litterariae impendisse, sed et animum ad scribendum

A bendum

(1.) His uerbis EDUARDUS BERNARDUS finit *Praefationem*, praefixam *Catalogo Librorum Manuscript. Angliae et Hiberniae Oxonii* 1697. in fol. excuso.

(2) M. GEO. HENR ZINCKIUS *Primitiis suis* Halae 1719. in 8. editis, adiecit *Schediasma, de re litteraria et Bibliothecaria*, cuius Cap. I. Sect. III. p. 19.—30. agit, de utilitate Historiae litterariae. CAROLUS ARNDIUS *Orat* habuit, *de utilitate scientiae litterariae in Theol. Catechet. et Philol.* Rostochii 1711. in 4. impress.

bendum hunc libellum applicuisse, suadente imo iubente Perillustri DN. EBNERO, cuius mandatis resistere multa ab eo in me collata beneficia non permittebant. Equidem iam aliquot abhinc annis (3.) libellum hunc typis mandare decreueram; cum uero tunc temporis iter litterarium, per aliquot Germaniae nostrae regiones, instituendi animus esset, eaque occasione uariae perlustrandae Bibliothecae, ex quibus haud parum incrementi, uti in exigua mea litterarum studia, ita inprimis in hancce opellam, redundaturum esse sperabam, non prius eam prelo mandare uolebam, quam finitum iter esset.

Reducem me ex isto, a proposito nonnihil retardarunt uaria, in quae tum distractus eram, negotia, et munus sacrum, mihi paulo post demandatum. Cum autem nonnihil temporis a functione muneris mei superesse uiderem; quae in itinere notaueram, suo loco inserui, imo plane nouum libellum conscripsi: siquidem textus, nunc altera parte auctior, in duodecim capita distributus, comparet. Horum I.) agit deClaudio Ptolemaeo, et eius scriptis, inprimis de Geographia, II.) recenset Manuscriptos Codices Graecos, ac impressos, cum MS. collatos. III.) Codices MS. Latinos. IV.) insignem Codicem EBNERIANVM. V.) Exemplaria Graeca et Graeco-Latina impressa VI.) Editiones Latinas Seculo XV. excusas. VII) Editiones Latinas Seculi XVI. VIII) easdem Seculi XVII. editiones. IX.) enumerat Versiones Italicam, Gallicam, Germanicam, et Lusitanicam. X.) Commentatores in Ptolemaei Geographiam, interque eos *Berlinghierum*, cuius perquam egregium Codicem MS. possidet *Illustriss. et Excellentiss. Comes* PERTUSATTI. XI) tradit insignes Variationes Tabularum huius Libri. XII.) Editiones promissas breviter recenset. Videbis in hac Diatribe multa, a diligentissimo et eruditissimo Fabricio, cuius manes pie ueneror, et aliis, minus recte dicta, aut praetermissa, modeste corrigi et suppleri; ut adeo, quantum fieri potuit, Tibi perfecta tradatur huius Libri Historia. Vtere igitur B. L. hacce oppella; et, si qua in ea occurrant memoratu digna, beneuolentiae Patronorum ac Praeceptorum, qui, communicando libros rariores, opusculum hoc adjuvarunt, ea tribue; minus autem recte dicta pro humanitate Tua corrige, et emenda. Vale.

(3.) Vid. Cl. I. F. BEYSCLAGII *Syllogen, uariorum Opusculorum* T. I. p. 222. et *Nova Literar. Germ. Lips.* 1727. p. 728.

CA-

CAPVT I.

DE CLAVDIO PTOLEMAEO, EIVSQVE SCRIPTIS, INPRIMIS GEOGRAPHIA.

§ 1.

DE *Claudii Ptolemaei Geographia* quaedam mihi dicturo, ante omnia necesse esset, nonnulla de auctore ipso in medium proferre: ast cum praeter alios a) celeberrimus I. A. FABRICIVS, cuius obitum eruditus orbis luget, fusius de Ptolemaeo, euiusque scriptis, in Biblioth. Graecae L. IV. Cap. XIV. pag. 411—466. egerit, ea saltem proponam, quae a Fabricio sunt praetermissa.

§. 2.

CLAUDIUS PTOLEMAEUS, Vir ingenio, industria, eruditione admirandus, Pelusio b) ortus esse creditur; quam urbem nonnulli Damiatam, alii uero Tenezen hodie dictam esse, coniiciunt. Hinc cognomen Pelusiensis ei a Patria, Alexandrini autem a loco habitationis tribuitur; utroque autem a tot aliis Ptolemaeis distinguitur. c) Amore Matheseos capiebatur, cuius addiscendae causa se conferebat Alexandriam; forte etiam plures Aegypti et Graeciae urbes, frequenti hominum eruditorum

A 2 con-

(a) GESNERUM nempe in *Biblioth. Vniversali* p. 174—176. KOENIGIUM in *Bibl. Vet. et Nova* p. 667. RICCIOLUM in *Chronico*, praefixo eius Almagesto novo; ZEILERUM *de Historicis* p. 124. MAGINUM in *Praefat.* praemissa Commentariis in Geographiam Ptolemaei. BOISSARDUM T. III. p. 3?0. C. A. Z. in *Iconibus* p. 136. 137. DOPPELMAYERUM in *Hist. de Mathematicis et Artificibus Norimbergens.* p. 12. seq. CHRIST. WOLFIUM in *Hist. Scriptorum Mathemat.* p. 465.

b) Teste inprimis HALY, Commentatore eius *in L. II. de Iudiciis* BULIALDUS, referente GASSENDO, in *Vita Peirescii* L. V. p 332. edit. mendosiss. Quedlinburg. de An. 1706. in 8vo. putauit, Ptolemaeum natum fuisse in urbe Ptolemaide, quae Arabice *Phelud* dicatur, indeque *Pelusiensem*, siue ut in nonnullis MStis legitur, *Phelud ensem*, uocari.

c) quorum Catalogum dederunt GESNERUS l. c. et FRISIUS in *Supplem.* I. A. FABRICIUS l. c. §. 15. p 453. sq. Hic quoque Isidori et aliorum notauit errores, qui Ptolemaeum nostrum ex Aegypti regibus fuisse, arbitrantur. Errauit etiam THOMASINUS, in Indice, *Biblioth. MStorum Patauinae* subiuncto, eum uocans *Ptolomaeum Almagestum*.

concurſu celebres, adiit, et ex ore Virorum eruditorum pependit. Hinc in ſcriptis eius mentio ſaepe facta Marini Tyrii, Hipparchi, Theodori Samii, aliorumque, ex quorum libris uel doctrina profecit. Cum uero Ptolemaeus rerum Mathematicarum et Philoſophicarum ſibi comparaſſet ſcientiam, Canopum d) tandem ſe contulit, inque eius urbis Pteris e) in illa aedium parte, quae Serapidi f) conſecrata erat, per 40. annos commoratus g) aetatis anno ſeptuageſimo et octavo diem clauſit nouiſſimum. h.) Quid uoce Pteris Olympiodoro indicetur, haud ſatis cuiuis patet, niſi uocem origine Graecam eſſe ſciat. Apud Graecos vox πτερὰ, a ſingulari πτερὸν, deſignabat, quicquid ſummum aut extremum eſt in re aliqua, item muros pinnatos, uel columnata aedis lapideae latera. i) Cum uero STRABO Lib. XVII. p. 800. teſtetur, in urbe Canopo fuiſſe templum Serapidi conſecratum, quae apud Graecos et Aegyptios in locis editioribus exſtruere, iisque porticus, columnis marmoreis circumcluſos, addere moris erat; inde facile colligi poteſt, per πτερὰ indigitari locum editiorem, templo Serapidis contiguum, in quo Ptolemaeus obſeruationibus uacauit Aſtronomicis; quas etiam in columnis illic poſitis, teſte OLYMPIODORO l. c. deſcripſit. Vnde quoque tanta Ptolemaeus Serapidis amore capiebatur, ut omnia opera ſua literis mandata iſti dedicauerit numini; cuius dedicationis Exemplar fuit olim inter MSta doctiſſimi Angli, EDUARDI BERNARDI: Conf. *Catal. MStorum Angliae et Hiberniae* T. II. P. I. n. 7597.

§. 3. Tem-

d) de urbe Canopo et oſtio Canopico uid. SALMASIUM in *Exercitatt. Plinian.* p. 476. ſq.

e) teſte OLYMPIODORO, Seculi V. ſcriptore, in *Phaedonem Platonis*, quem citat MENAGIUS ad *Laert.* I. 109.

f) in urbe Canopo templum fuiſſe Serapidis, ait STRABO L. XVII. p. 801. Ptolemaeum uero in aede huic templo contigua habitaſſe, BVLIALDUS probauit, qui Tractatui *Ptolemaei*, de *iudicandi facultate*, Pariſ. 1663. et 1681. in 4. edito, Inſcriptionem, Canobi, in templo Serapidis, repertam, de inuentis eius Aſtronomicis, adiecit, deſumtam ex codice MSto Florentino 300. annorum, qui ad Demetrium Cydonium olim pertinuit. Vt iam nihil dicam de fide THEODORI MELITONIOTAE, cui Bulialdus multum quoque tribuit.

g) OLYMPIODORUS et *Bulialdus* II. cc.

h) LUC. GAURICUS, in *Praef.* ad *Almageſtum Ptolemaei* Baſil. 1551. excuſum, qui ex Haly commentariis id hauſit.

i) SALMASIUS l. c. p. 573. et 1218.

§. 3.

Tempus, quo floruit PTOLEMAEUS, non uno ab omnibus determinatur modo. Nonnulli k) putant, eum ſub initium ſeculi ſecundi floruiſſe; complures uero l) et quidem firmioribus innixi rationibus, ſuperuixiſſe eum huius Seculi medium arbitrantur: ſiquidem ipſe temporibus non ſolum Hadriani, ſed et Antonini adhuc in uiuis fuit. Imo ſaepius laudatus FABRICIUS l. c. p. 412. ex Ptolemaei Canone refert, Antoniuum 23. annosregnaſſe; ex quo ſane patet, eum ſuperſtitem fuiſſe Antonino, et forte anno aeraeChriſtianae 162. uel 163. in uiuis eſſe deſiiſſe. Hinc Celeb. SCHURZFLEISCHIUS in *Diſſ Academ.* p. 45. non ſine cauſa contigiſſe putat, quod *Ptolemaeum fortuna coniunxerit cum temporibus Antonini*; cum huius amor in ſtudia Philoſophica ex ſcriptis nota ſit, et ab omnibus depraedicetur.

§. 4.

Quamuis autem annus, quo obiit Ptolomaeus, adhuc ſit incertus; hoc tamen certius eſt, eum uariis ſuis ſcriptis magnam ſibi conciliaſſe nominis celebritatem. Superuacuum iam foret, ſingula recenſere, cum id copioſe ſatis fecit memoratus *Fabricius* l. c. cui ſiquis addat *Geſnerum* in *Biblioth. Vniuerſali*, *Pope Blount* in Cenſura *celebriorum auctorum* p. 156. edit. Genev. de An. 1694. et BULIALDUM *in Aſtronomia Philolaica*, ſufficienter de meritis huius uiri in uniuerſam Matheſin edocebitur. Singula enim ſcripta profundam oſtendunt eruditionem; libro autem, qui Geographia inſcribitur, de uniuerſo orbe erudito optime meruit; de quo nunc plura in medium proferam.

§. 5.

Inſcribitur is Graece περι γεογραφικης υφηγησεως, quae uerba plurimi latine transtulerunt *Geographiam*, ſiue *Geographicam deſcriptionem*; Iacobus autem Angelus *Coſmographiam*. Apud Alexandriam, Aegypti ciuitatem, et Canopo uicinam, editus hic liber Lucae Gaurico m) uidetur;

 cui

k) inter quos prae ceteris memorandus L. GAURICUS, in *Praef. cit.* aſſerens, Ptolemaeum diem obiiſſe anno ſalutis 147. cum annum ageret aetatis octauum ſupra ſeptuageſimum.

l) FABRICIUS l. c.

m) in Praef. ſaepius cit.

cui sententiae subscribit quoque BECMANNUS *in Praecogn. Geograph.* p. 2. Laudatur ab his, culpatur ab illis. Eorum, qui auctoritatem Ptolemaei in Geographicis labefactare conati sunt, unum saltem allegabo, eumque recentissimum, *Christophorum Cellarium*, in Praefatione notitiae orbis antiqui praemissa sic loquentem: *Diffusus Cl. Ptolemaeus, adeoque suspectus saepe. Mirari enim subit, unde Aegyptius homo disiunctissimarum rerum tam certam, ut prodit, notitiam habuerit. Aeque enim in remotissimis, quo vix dum homines adierant, copiosus est, nec dubius, ut in propinquis ac notissimis.* Quamuis autem magna sint Cellarii in Geographiam antiquam, imo in uniuersam Historiam, merita; attamen eius uerbis per omnia assensum haud possum praebere. Primo enim is celebritatem portus Alexandrini, quae tempore Ptolemaei fuit maxima n) non attendisse uidetur: Non enim solum Romanorum, sed et aliarum gentium naues eodem concurrerunt, et non nisi frumento aut aliis mercibus onustae recesserunt. Cum iis uarii homines, qui remotissimas peragrarunt regiones, aduenerunt, ex quorum relatione Ptolemaeus, quae ad notitiam Geographicam faciebant, percipere, et applicata Mathesi in uerum locorum situm inquirere potuit. Deinde et id attentionem meretur, quod Ptolemaeus adhibuerit relictas ab Hipparcho obseruationes eleuationis Poli plurium Ciuitatum, ceu ipse testatur L. 1. c. 4. Quod si uero alii porro insistant, Ptolemaeum *probabilem saltem* locorum situm pro uero posuisse, ii revocabunt sibi in memoriam desideria hodiernorum Mathematicorum, qui, crebrioribus quamuis obseruationibus, per tot seculorum decursum institutis, paucissimorum tamen locorum uerum situm indicari posse conqueruntur; adeoque non majorem in Ptolemaeo requirent industriam, quam quae ab homine, pro ratione illorum temporum, potuit adhiberi. o) Denique, et hoc notandum, Geographiam Ptolemaei a librariis, et aliis, qui eam ante inuentam Typographiam descripserunt, mirum in modum fuisse deprauatam; quod iam Desid. Erasmus, in Praef. ad Edit. Geographiae Graec. Basil. 1533. agnouit, dicens; *Vtinam et numerorum notas, sicut a Ptolemaeo tradi-*

n) uid. *Hirtius*, uel quisquis auctor sit descriptionis belli Alexandrini.

o) uid. S. R. *Hauberi Epit. Hist. Tab. Geograph.* p. 55. not. et 126 not. l. qui in posteriori loco errasse mihi uidetur, dicens uix duorum locorum obseruationes Ptolemaeo innotuisse: cum aliud testetur ipse Ptol. L. I. c. 4. Geographiae.

traditae sunt, incorruptas haberemus, praesertim Libro octauo, etc. Si igitur a Mathematicis Graecae, et Latinae Linguae probe gnaris, tantum operae impenderetur Ptolemaeo, quantum a Casaubano et aliis Philologis emendando Straboni; emendatior non solum compareret hodie Ptolemaeus, sed in addiscenda quoque Geographia antiqua cum Strabone haud parum iuuaret huius rei studiosos. Qui enim corrigendo aut uertendo hucusque Ptolemaeo operam suam locarunt, uel non sufficientem Graecae linguae habuerunt cognitionem, uel plane rudes fuere in Mathesi, adeoque haud ex uoto eorum cessit labor.

§. 6.

Non tamen defuere, qui antiquo et recentiori aeuo Ptolemaei merita agnouerunt, et laudarunt. Sic STEPHANUS BYZANTINUS eum uocat ἄνδρα ἀξιόπιστον, MARCIANUS HERACLEOTA in initio Peripli Θειότατον καὶ σοφότατον. STEPH. WARD. in Praef. ad Astronom. Geometricam, dicit, *fuisse eum ingenio, industria, eruditione admirandum, qui Hipparchum fere ubique κατὰ πόδα* sequutus sit. Magnum praeterea illud eruditi orbis ornamentum, ERASMUS L. XXVIII. Epist 19. fatetur, *Ptolemaeum omnium primum Geographicam disciplinam ad certiorem rationem redegisse, commentum dimensionem Latitudinis uniuersi orbis, Longitudinis ab exortu ad occasum, adhibita collatione terrae habitabilis ad coelum; ut iam non facile quis toto, quemadmodum aiunt, coelo possit aberrare.* Et RELANDUS *in Palaestina* L. II. c. 10. p. 456. *Edit. Batav.* eum *de omni Geographia praeclare promeruisse dicit.* Necesse igitur est, ut fateamur, Ptolemaeum ob adhibitam industriam omnino esse laudandum; et, quamuis in quibusdam errauerit, (cum nihil ex omni parte sit perfectum,) non plura praestare potuisse, quam ratio illorum temporum permisit.

§. 7.

Labor hic a Ptolemaeo in conscribenda Geographia praestitus, quamvis multum per se habuerit perspicuitatis, maioris tamen euidentiae causa uidebatur necesse, in plano faciem totius orbis, eiusque partium sistere. Hinc AGATHODAEMON quidam, in *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 16. et in nonnullis Exemplaribus MStis Ἀγαθὸς Δαίμων dictus, Mechanicus Alexandrinus, p) Tabulas Geographicas primus omnium ex

p) Dubitant uiri eruditi, num hic sit AGATHODAEMON GRAMMATICUS, ad quem nonnullae

ex mente Ptolemaei delineauit; quae delineationes a S. R. HAUBERO in *Epit. Hist. Tab. Geograph. p. 11. not. l. p. 12. et alibi*, pro primis Tabulis Geographicis, ex quibus reliquae omnes promanarint, merito habentur. Harum Tabularum Apographa pluribus Geographiae Ptolemaei Codicibus addita reperiuntur; imo, interdum separatim, etiam manu picta habentur. In *Catalogo* enim *Manuscriptorum Angliae et Hiberniae* T. I. P. I. n. 1658. occurrit mentio imaginum Ptolemaei, quas, cum aliae tabulae isti Volumini sint adiectae, Tabulas Agathodaemonis nostri esse puto. Vti uero ipse Ptolemaei textus a uariis Librariis olim fuit deprauatus; ita forte in has Agathodaemonis tabulas, successu temporis, et ratione non habita graduum longitudinis ac latitudinis, uaria irrepserunt menda, testante NESSELIO, loco paulo inferius citando; adeoque pristinam penitus amiserunt formam; praeterea quoque nominibus locorum Graecis erant insignita. Hinc Nicolaus Donis, conuerso prius in linguam latinam a Iacobo Angelo textu, utilissimum in se suscepit opus, uertendo locorum in tabulis occurrentium nomina, et tabulas simul Agathodaemonis restaurando, ac corrigendo; de quo Nicolao, et eius instituto, infra dicendi locus erit.

§. 8.

Sic igitur omni aeuo hic Ptolemaei liber inter eruditos magni aestimabatur: id quod testantur tot codices MSti, medio aeuo exarati, qui in Bibliothecis diuersis hodienum supersunt. Quoniam autem Lingua Graeca Seculo XIII. et sequenti paucissimis fuit, in occidentalibus terris, cognita, hinc, renascentibus Seculo XV. literis Graecis, statim sub initium illius Emanuel Chrysoloras, et Iacobus Angelus, de transferendo hoc libro in idioma Latinum cogitarunt; quorum ille morte forsan praeuentus, opus hoc non ad finem perduxit, cum nihil illius hodie supersit, hic uero istud non solum inchoauit, sed et perfecit; quos dein-

nullae ISIDORI PELUSIOTAE extant Epistolae uid. FABRICIUS l. c. p. 412. et KOENIGII *Bibl. V. et N.* p. 16 qui Agathodaemonis alius, ex Borrichio, mentionem facit. R. P. MONTFAUCONIUS in *Paleogr. Graecae* L. I. c. VIII. p. 94. putat, Agathodaemonem fuisse scribam Alexandrinum, qui Libros VIII. Geographiae Ptol. descripserit. At uero in hoc errauit: siquidem Calligraphus, Codicem ibi memoratum describens, saltem in subscriptione ista Auctorem Tabularum indicauit. De Agathodaemonis tabulis conf. I. A. FABRICIUM in *Bibl. Graec.* L. IV. c. XIV. §. 1. p. 412. et *Bibliogr. Antiquar.* C. V. §. 9.

deinde alii, transferendo in linguas Italicam, Lufitanicam, et forte Germanicam, ac alias, funt fecuti. Cum uero omnes uerfiones ex textu Graeco fint defumtae, et quidem, ut plurimum in fubfidium uocati Codices MSti.; ratio ordinis poftulat, ut Codices Graecos manu exaratos ante omnia recenfeam, quorum notitia ad me peruenit, fubiunctis denique latinis.

CAPVT II.

DE CODICIBVS MStis GRAECIS GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI.

§. 1.

ANte uero, quam ad recenfionem Codicum MStorum huius Libri procedam, neceffe eft, ut uerba adferam Cl. WASSE, Rectoris Scholae Aynhoenfis, qui generalem quandam notitiam omnium Codicum MStorum huius libri dediffe uidetur. Sic autem ille in Epiftola quadam, inferta Bibliothecae Litterariae, Londini 1722. in 4to excufae, parte II. p. 33. q) *I refer the Reader to Dr. Bernard, vvho has given large directions for the Publication of this Scarce author. See Fabric. III. 568. there are four MS. in the Royal Lib. Paris, three at Camb. nineteen in Vosfius's, and the Lib. of England, ten in Irrland, many at Vienna. Particularly the oldeft one yet Knovvn of the Geography; a collation of vvhich is in the Hands of that eminent Mathematicien Dr. Halley, vvho is the fitteft Perfon in the vvorld, to undertake an Edition of Ptolemy. In Bibl. Laurent. is alfo a MS. of the Geog. Writ 1445. and one, of the 15th Cent. etc.* Quod fi tantus Codicum MStorum Geographiae Ptolemai, in citatis a DN. WASSE Bibliothecis fupereffet numerus, certe mira effet res, fi omnes fuiffent deperditi. In Bibliotheca enim Vindobonenfi praeter eum, quem modo defcribam, nullus hodie comparet: neque etiam in Voffianis Codicibus totidem habentur. Hinc de omnibus Ptolemaei Libris ea uerba effe intelligenda cenfeo, quorum numerum FABRICIUS l. c. fatis magnum allegat: quos uero omnes iam enumerare ratio inftituti mei non permittit.

q) Communicationem illius debeo Humanitati ac Beneuolentiae Exc. KRAUSII, P. P. Hift. in Acad. Wittebergenfi, nuperrime pie demortui.

§. 2.

De sola Geographia mihi iam sermo est. Inter uero tot alios hodie superstites eius Codices, praestantissimus est, qui Vindobonae, in Bibliotheca, Augustissimi nostri Imperatoris Munificentia mirum in modum locupletata, asseruatur. Dignum eum censeo, quem uerbis NESSELII, quamuis paulo prolixioribus, describam. Sic autem ille in *Catalogo Bibliothecae* iam memoratae *P. V. p. 3.* *Primus Codex MStus Historicus Graecus est membranaceus, antiquus, perelegans, et optimae notae, in folio, ut uocant, superregali; constatque foliis 98. et quantum ex magnificentia scripturae et compacturae, aliisque uariis circumstantiis, coniicere licet, ad magnum aliquem, et eruditionis Graecae amantem Principem, olim pertinuit. Continentur eo* CLAVDII PTOLEMAEI *Pelusiotae, Philosophi Alexandrini, qui Seculo post Christum natum secundo, sub Imperatoribus, Hadriano, Antonino Pio, et M. Antonino Philosopho floruit; Geographiae Libri octo, cum antiquis tabulis Graecis, diuersitate colorum adeo insigniter ac mirifice distinctis, et illuminatis, ut splendidius ac sumtuosius istius Geographiae Exemplar manuscriptum, in nulla totius Europae Bibliotheca extare, certo arbitrer.* — — — *Dignissimum est Exemplar hoc MStum, ut omnes iam memoratae Geographiae hactenus impressae editiones, tam Graecae quam Latinae, diligenter et accurate cum eo conferantur; et quidem praecipue optima illa editio Graeco-Latina in folio, quae opera et studio Petri Bertii, Galliarum Regis Cosmographi celeberrimi, Lugduni Batauorum, typis Isaaci Elzeuirii An. 1618. adornata est* — — Refert quoque NESSELIUS loco eodem, Codicem laudatum Waradini olim fuisse asseruatum, et ex satis antiquo exemplari descriptum. Collationem cum eo in D. HALLEY manibus olim fuisse, DN. WASSE loco superius adducto testatus est. Num Codex iste, quem THEOBALDUS FETTICHIUS olim cum ERASMO communicauerat, et aliis, quo PHILESIUS in adornanda Versione latina, Argentorati 1513. excusa, quique olim ad IO. FRANC. PICUM, *Mirandolae Comitem*, pertinuit, hodie supersint, haud liquet: alias enim in praesenti uberius essent recensendi.

§. 3.

Alterum proin ab Exemplari Viennensi locum adtribuo Codici itidem membranaceo, qui in Bibliotheca D. Marci Venetiis extat. Non recordor, ab ullo rei Bibliothecariae scriptore, eum commemorari; quapropter descriptionem illius suppeditabo, quam *Nobiliss.* DN. I. B.

STARCK,

ad Cap. II. §. 3. p. ii.

STARCK, *Sereniss. Duci Saxo-Hildburghusano a Consiliis*, pro sua in me amicitia, et singulari fauore, mecum communicauit; utpote cui a Praeclariss. DN. MADERO, *Bibliothecae illius Praefecto*, beneuole concessum fuit, accuratius eum perlustrare. Scriptus est in membrana nitidissima, formae maioris, siue Regalis; charactere uulgari minutiori, Seculo XIII. conuenienti: ita tamen, ut primae cuiusuis Capitis aut Libri literae, uariis ductibus inauratis, et coloribus eleganter sint pictae; librorum quidem crassioribus et splendidioribus, capitum uero subtilioribus. Frontem Codicis ornat effigies Ptolemaei, uestitu regio induti, imposita capiti Corona. Eam non solum accurate ex Autographo delineari, a uiro artis pictoriae perito, sed et eadem, qua Codex scriptus est forma, aeri incidi curaui, in adiuncta huic opusculo tabula. Error est pictoris, nonnullis quoque Viris recentioris ac medii aeui r) communis, qui eundem esse Ptolemaeum nostrum cum Ptolemaeo Aegypti Rege, aut saltem ex Ptolemaeorum stirpe prognatum, putabant. Sed cum Ptolemaei Aegyptii aliquot Seculis nostrum antecesserint, facile hic est, deprehendere Parachronismum, inscitiae medii aeui tribuendum. Coniectura enim cuiusdam Viri eruditi, quasi ob ingentia Ptolemaei in Mathesin et Geographiam merita, caput eius Corona ornatum sit, ingenium quidem prodit; nulla tamen adest ratio, cur ei accedam: potius opinio, medio aeuo consueta, quam et Grynaeus fouit, inscitiam illorum temporum indicat. Num Epigramma, iconi huic Graece et Latine adscriptum, ipsum auctorem habeat Ptolemaeum, alii iudicent; ego minime in eam sententiam ire possum. Adscribam tamen illud, et quidem Graece primum:

Επίγραμμα ὅπερ ἐῖπε πτολεμαῖος ἐις ἑαυτόν.

Ὄιδ' ὅτι θνητὸς ἔφυν, καὶ ἐφήμερος, ἀλλ' ὅταν ἄςρων
μαςέυω πυκνὰς ἀμφικόμους ἕλικας.
Οὐκ ἐτ' ἐπιψάυω γάιης ποσὶν; ἀλλὰ παρ' ἀυτῷ
ζηνὶ θεοτροφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

 Haec

r) SIMONI GRYNAEO in *Praef. ad Almagestum* Basil. 1538. et, ut VOSSIUS, de *scient. Mathem.* p. 162. testatur, ante eum aliis.

Haec Carmine latino ita redduntur:

Epigramma Ptolemaei ad se ipsum

Mortalem Vitam perituraque membra dedere
fata mihi, et summum praestituere diem.
Sed Iouis Ambrosia uescor, terramque relinquo
Ingenio cursus dum noto sydereos.

Varia circa modum scribendi hoc Epigramma Graecum sunt notanda: 1.) quod textus uterque, tam Graecus quam Latinus majusculis exaratus sit litteris, sine ullo scribendi compendio 2.) quod in Epigraphe minusculis litteris scripta, adsint abbreuiaturae 3.) quod Spiritus asper indicetur per ⊢, lenis per ⊣, apostrophus uero itidem per ⊢ 4.) quod littera Y per V fit expressa. Picturam in altero statim folio excipit Ptolemaei textus, paucissimas habens abbreuiaturas: eumque tabulae Graecae numero XXVII. tot scil. quod Agathodaemon teste Fabricio, loc. cit. delineauit, elegantissime coloribus distinctae, inprimis pretiosissimo illo colore, qui pictoribus Vltramarinus dicitur. His demum in ultima pagina ςίχοι adduntur sequentes:

Στίχοι ἡρωϊκοί εἰς τὴν πτολεμάιȣ γεογραφίαν.

Ἐν γραμμαῖς τὸν κόσμον ἀριθμηθέντα νόησον.
ἄρκτον τ᾽ ὠκεανȣ̃ δύσιν ἀντολιὴν τε νότον τε.
Χεῖμα, θέρος, φυσικὰς τ᾽ ἀτράπους σκολιὰς τε κελεύθȣς καὶ
αἰθίοπας τ᾽ ἀδρανεῖς, γερμανῶν δύσμορα φῦλα,
σαυρομάτας χοίροισιν ἐοικότας. Ἡ δὲ καὶ αὐτῆς
αἰνομόρȣ σκυθίης χαλεπὸν γένος ὠχριχόντων
ἰνδῶν τὲ σηρῶν τὲ ὅ γὰρ πέρας ἀντολίης γῆς.

In ultimae paginae parte auersa, communis omnibus, impressis quoque, addita subscriptio: Ἐκ τῶν κλαυδίȣ πτολεμάιȣ γεωγραφικῶν βιβλίων ὀκτὼ, τὴν οἰκȣμένην πᾶσαν ἀγαθὸς δαίμον, ἀλεξανδρεὺς μηχανικὸς ὑπετύπωσα. Quamuis hic Codex destitutus sit indicio temporis, quo scriptus; attamen, ex allatis a Reverendiss. Abbate Gottwicensi, GODEFRIDO, in *Chron. suo* L. I. c. VI. §. 2. criteriis, Seculo XII aut XIII. eum esse descriptum puto: cum in seculi XIV. Codicibus, dicente Godefrido, maior reperiatur miseria.

Forte

ad Cap. II. §. 3. 11. et 12.

Ἐπίγραμμα ὅπερ ἔγραψε Πτολεμαῖος εἰς ἑαυτόν

ΟΙΔ'ΟΤΙ ΘΝΗΤΟΣ ἜΦΥΝ ΚΑΙ ἘΦΗΜΕΡΟΣ, ἈΛΛ'ΟΤΑΝ ἌΣΤΡΩΝ
ΜΑΣΤΕΥΩ, ΠΥΚΝΑΣ ΑΜΦΙΔΡΟΜΟΥΣ ἝΛΙΚΑΣ
ΟΥΚΕΤ' ἘΠΙΨΑΥΩ ΓΑΙΗΣ ΠΟΣΙΝ, ἈΛΛΑ ΠΑΡ' ΑΥΤΩ͂
ΖΗΝΙ ΘΕΟΤΡΟΦΕΟΣ ΠΙΜΠΛΑΜΑΙ ἈΜΒΡΟΣΙΗΣ

EPIGRAMA PTOLEMEI

MORTALEM VITAM PERITVRAQ; MEMBRA DEDERE
FATA MIHI & SVMVM PRESTITVERE DIEM.
SED IOVIS AMBROSIA VESCOR TERRAMQ; RELINQVO
INGENIO CVRSVS DVM NOTO SYDEREOS

Forte ex hoc quoque Codice impreſſa poſſent emendari exempla, dummodo Vir, Graecae peritus Linguae, eum cum editis conferre uelit, aut poſſit.

§. 4.

Praeter autem hunc egregium Codicem Membranaceum, in iam laudata *D. Marci Bibliotheca*, alius quoque extat chartaceus, paulo minoris formae, textum integrum Graecum cum XXII. tabulis complectens. Multae in eo occurrunt ſiglae, et ſcribendi compendia; adeo ut difficulter, et non niſi ab harum rerum perito, textus legi poſſit. Litterarum ductus ſatis tenues, et minus legibiles, pallido et ſubflauo ſcripti atramento; qui, aſſerente modo laudato Abbate *Godefrido*, *l. c.* §. 3. p. 62. indicant, ſcriptum eſſe Codicem Seculo XIV. cum alii e contra, ob colorem atramenti, et alias cauſas, pro longe eum habeant antiquiore. Tabulae, quidem coloribus nonnullis diſtinctae, quae praeterea ornatu et elegantia a prioris Codicis tabulis longe ſuperantur, et calamo potius ſcriptae, quam a pictore delineatae uidentur.

§. 5.

Aliud in eadem adhuc urbe, et quidem penes CAROLVM GRIMANIVM, Patricium Venetum, fuiſſe olim exemplum, R. P. MONTFAUCONIVS, *in Diario Italico* p. 40. teſtatur. Sed, praeterquam quod mutilum iſtud fuerit, non adeo magnam quoque oſtendebat antiquitatem; ſiquidem uix Seculi XV. aetatem attingebat. Quoniam uero haec Bibliotheca commune cum aliis habuit fatum, ut ſcil. poſt obitum Illuſtris Poſſeſſoris, a Haeredibus uel neglecta, uel in alium plane locum transportata ſit; hinc de codice iſto, ubinam locorum hodie lateat, nihil reſcire potui.

§. 6.

Ad reliquas Italiae urbes procedam, et qui in iis aſſeruentur codices breuiter recenſebo. MONTFAUCONIVS *Florentiae* in *Bibliotheca Monaſterii B. Mariae* uidit Exemplar Graecum Geographiae Ptolemaei, in Codice membranaceo Seculi XV. deſcriptum, uti refert in *Diario Italico* p. 368. Sed cum recentioris paulo ſit aeui, parum fidei, in nominibus inprimis Regionum ac Vrbium, meretur; niſi ex alio probae notae Codice ſit deſcriptum. In eadem urbe Florentina, et quidem in *Bibliotheca*

Magni Ducis, Laurentiana dicta, asseruari Codicem Bombycinum, idem testatur MONTFAUCONIVS in *Palaeogr. Graec.* L. I. p. 79. qui et addit, a Demetrio quodam eum descriptum fuisse Anno 1445. Diuersum ab hoc est Exemplar membranaceum, incertae aetatis, quod in modo dicta Bibliotheca se uidisse testatur idem MONTFAUCONIVS *l. c. p. 92.* Hoc uti supra c. 1. §. 7. not p. iam monui, ab Agathodaemone scriba Alexandrino esse descriptum, falso putauit, quamuis p. 94. inter Calligraphos eum retulerit. Incertae pariter aetatis est alius Codex, extans in *Bibliotheca Canonicorum Regularium S. Saluatoris Bononiae*, ab eodem MONTFAUCONIO, in *Diar. Ital.* p. 409. commemoratus.

§. 7.

In Vaticana solum Bibliotheca plura latitare exempla auctoris nostri, manu exarata, non sine omni ratione coniicio. Excell. enim I. D. KOELERVS, *Historiarum Prof. Publ. in Academia Goettingensi*, quem Praeceptorem in studio Historico colo, in *Deliciis Numism.* Germanice editis P. III. p. 239. mentionem facit Exemplaris Graeci MSti, quod Cardinalis PETRVS BEMBVS olim possedit; mortuo uero illo cum aliis libris, in Vaticanam peruenit Bibliothecam. Idem forte Exemplar B. GOEZIVS, *Senator Lips.* cum editione Parisiensi contulit, ubi mentionem facit MSti Vaticani; qua de re pluribus infra exponam. Bini quoque Codices Graeci, qui in Bibliotheca Heidelbergensi olim extiterunt, teste *Catalogo, Monumentis pietatis ac literar.* T. I. *inserto* p. 94. n. 314. et 123. n. 388. cum innumeris aliis in Vaticanam Bibliothecam sunt illati; quorum primum *Michael Apostolius* exscripsit. Nec minus aliud olim Romae erat Exemplar MStum, manu *Gemisthi Philosophi* correctum et emendatum, quo DOMITIVS CALDERINVS in adornanda Editione Romana Anni 1478. usus erat, ceu docet *Praefatio illius editionis.* Vtrum uero hodie adhuc ibi superfit, aut ad alias peruenerit manus, certo non constat. In Bibl. Barberiniana quoque extitisse Codicem MS. ex Collatione Goeziana concludo, utpote quem in margine saepius citat.

§. 8.

Relictis Italiae Bibliothecis ad Gallos progrediar: apud quos plura haberi exemplaria coniicio. Sed, quod dolendum! unius saltem notitiam exhibere potui, cum reliqua in Monasteriis delitescant, aut a possessoribus maxima cura asseruentur. Extitit is olim in *Bibliotheca*

Cois-

Coisliniana, et descriptus fuit a MONTFAUCONIO, *in Catalogo dictae Bibliothecae* p. 611. sequentibus uerbis: *Codex Coislinianus CCC XXXVII. qui Cl. Ptolemaei Geographiam continet, descriptusque fuit XIV. uel XV. Seculo, tam multa tamque grauia praefert lectionum discrimina, ut operae pretium duxerim, eius lectiones uarias eruditis offerre. Vnius igitur ex nostris Graecis, periti, et accurati Viri, opera manuque usus, qui etiam Xiphilini et Alexiados Commenae, quas supra edidimus, uarietates collegerat, has etiam typis dandas censui. His sane conspectis nemo literariae rei studiosus non fatebitur, nobilissimum Scriptorem medica manu egere. Omnia siquidem in edito susque deque uersa sunt urbium et locorum nomina, passim labefactata, situs secus positi, numeri uitiati; ita ut persaepe occurrant plus quam 30. uel 40. huiusmodi Sphalmata, una in pagina deprehensa. Neque tamen dixerim, uitium semper in edito, nunquam in MSto reperiri: in hoc quidem non raro, secus quam oportet, legitur, maxime uero in nominibus propriis; in ceteris autem fere semper error in edito iacet, etc.* Haec MONTFAUCONIVS, qui et subiunxit huic descriptioni uarias lectiones ipsas, cum editione Lugdunensi Graeco-Latina, de An. 1618. institutas; in quibus indicandis tanta fuit adhibita solicitudo, ut et spirituum et accentuum discrepantiae compareant notatae. Quod si aliorum etiam Codicum haberemus collationes, pari modo institutas, fore spero, ut auctor hic suae integritati iterum a Viris doctis restitui posset.

§ 9.

In Hispaniae et Lusitaniae Bibliothecis num extent huius libri exemplaria, manu exarata, iuxta cum ignarissimis scio. In iis enim regnis paucissimarum Bibliothecarum Catalagos euulgare, hactenus permittebatur eruditis; et si qui forte editi sunt, ii aut ualde imperfecti et manci deprehenduntur, aut rarius in nostris terris comparent. Nam quae MORHOF. in *Polyhist. Litt.* L. I. C. VII. n. 18. p. m. 57. de nimium inuidis MStorum Possessoribus dixit, ad Hispanos quoque applicari posse puto. Forte autem, ad exempla aliorum populorum Hispani se imposterum component; quos uident, humanitatem cum eruditione, felici connubio, iungere, et hinc laudem reportare; quorumque exempla Lusitani ex parte sunt imitati. Vberiorem Bibliothecae Lugdunensis in Batauis notitiam habet orbis eruditus, euulgato iterata uice Catalogo illius, 1640. in forma quarti ordinis, et 1716. in fol. In hoc, p. 341. inter Libros MStos Legati Scaligeriani occurrit editio Graeca Paris. 1546.

excu-

excusa, in omni pagina a Scaligero multum notata. Praeterea quoque priuatas eruditorum Batauorum collectiones impressis quibusdam cum MStis collatis condecoratas fuisse, palam est. Sic NIC. HEINSIVS, teste *Catal.* eius *Bibliothecae* P.I. p.299. habuit exemplum Geographiae Ptol. Basil. 1533. editum, plurimis locis emendatum, et cum MS. a Viro docto collatum. PETRVS autem FRANCIVS, eandem possedit editioem, quae olim erat Guil. Xylandri, et aliam Graecam Paris. 1546. excusam, cum MSto collatam, et a Salmasio emendatam: referente *Catal. 1705. Amstelod. edito.* In quorum autem manus, diuenditis, post obitum possessorum, Bibliothecis, peruenerint isti libri, haud certo constat.

§. 10.

Anglia, felix illa Insula, mole, ut aliorum librorum optimae notae, sic et Apographorum nostri auctoris, laborat; uti ex *Catalogo MStorum Angliae et Hiberniae*, ab EDUARDO BERNARDO 1697. in fol. euulgato, patet. In huius enim libri rarioris Cl.I.P.I.n. 721. mentio fit Ptolemaei Geographiae, cum Scholiis Nicephori Gregorae, quae autem manca sit ex parte: sic alius Codex fuerat inter libros Io. SELDENI l. c. n 3375. a quo diuersus n.3367. Geographiam Ptol. cum adspersis hinc illinc ad marginem Arabicis, continens. His duobus Codicibus usus erat Io. GRAVIVS, conferendo eas cum editione Bertiana; docente Fabricio Bib. Gr. L. IV. c. XIV. p. 414. n. 3785. in Hyperoo Bodleiano asseruata fuit descriptio Arabiae, ex Ptolemaeo desumta, Graece et Latine, prelo parata. n. 6605. mentio facta Codicis Graeci inter libros HENR. SAVILII extantis, cum notis eiusdem. In Tom. II. P.I. istius Catalogi, occurrunt n. 2325. et 2395. bini Codices, qui inter Graecos Isaaci Vossii olim fuerunt; et alius n. 7417. qui inter libros fuit Eduardi Bernardi: ut taceam excerpta ex Ptol. Geograph. de Hibernia, desumta ex Codice MS. Petri Bembi, quae T. II. P. II. n. 280. commemorantur, et alia, ex nescio quo Codice descripta n. 424. Optandum uero, ut de aetate, scriptura, et pretio cuiusuis codicis, paulo uberius collector diligentissimus disseruisset; quo in futura editione huius auctoris, conferendo optimos et antiquissimos, ii possint adhiberi. Sed sufficit iam eos indicasse, et editori uiam monstrasse qua in emendando Ptolemaeo possit incedere. In reliquis Europae Regnis plures adhuc delitescere Codices MStos facile est colligere: sed cum nemo consignandis iis operam huc usque suam impenderit, acquiesco, et reliquorum inuestigationem aliis relinquo.

§. 11.

§. 11.

Vnius tamen praestantissimi Codicis, impressi quidem 1540. Parisiis apud Wechelios, sed cum pluribus MStis collati, adeoque magni aestimandi, non possum, quin sub finem huius Capitis mentionem faciam. Ornat ille Bibliothecam Senatus Incluti Lips. magnis sumtibus laudabiliter auctam. Ipse vidi eum quondam, ast obiter saltem, inter alia rariora dictae Bibliothecae; postea uero a Consultissimo Dn. Io. Iacobo Mascovio, Senatore Lips. qui curam ornandae et augendae indies Bibliothecae agit, precibus impetraui, ut doctissimo M. *Io. Andr. Mich. Nagelio*, *Solisbacensi*, copiam eius perlustrandi faceret. Possederat eum olim Consultissimus Goezivs, *Senatus Lipsiensis decus*, *et Bibliothecae Senatoriae felicissimus Restaurator*; hic forsan in itinere litterario, aut ipse cum Manuscriptis contulit, aut collationes ab alias susceptas, describi curauit. Imo, si coniecturis aliquid dandum, magna est conuenientia scripturae, in margine libri citati, cum manu Henrici Stephani. Inueniuntur in eo, praeter lectiones uariantes, notae, et emendationes, typis excusi huius exempli. Notae maximam partem petitae sunt ex Strabone, Stephano Byzantino, Eustathii Commentationibus ad Dionysii Periegesin, Arriano, Scylace, Plinio, Mela, aliisque ueteribus Scriptoribus. Manus, qua lectiones uariae, notae et correctiones sunt exaratae, est nitidissima, neque unquam maculis aut lituris deprauata. Signa, quibus indicatur, unde quaelibet lectio uarians sit desumta, sunt, uel litterae: V. B. P. V.V. uel compendia scribendi: MS. Vat. MS. VatiC. MS. Pal. MS. Barb. V. alius Vat. minor. Vatt. Pall. Sic MS. Ceterum nullum adest indicium, ex quo tuto concludi posset, ubi instituta fuerit collatio, cum codicibus MStis: nisi quod sub initium libri IV. in margine addita sint haec uerba: *Coll. cum MS. Vatic. 177. et cum B.* Praeterea notandum est, lectiones uariantes in fine libri septimi, et in toto libro octauo, esse admodum raras; itemque codices MSS. Vaticanum et Barberinianum saepius suppeditare lectiones uarias, quam ceteros. In Libro primo Cod. Vatic. sed in Libro tertio Codex Barberinianus omnium maxime occasionem lectionum uarietati dederunt. Vtrum ex comparata hac editione Geographiae Ptolemaei cum MSS. speranda sint magna lacunarum supplementa, ii dispicient, quibus accuratius eam cum aliis conferre est permissum. Pleraeque enim lectiones uariantes singulas solasque literas, syllabas, aut uoces concernunt; et uix quatuor sunt loca ex MSS. annotata atque expressa,

C quae-

quae tres aut quatuor reſtituunt uerſus. Dabo L· B. ſpecimen ex hoc codice deſcriptum, quinque ſcil. priora Libri primi Capita, ex quo de toto opere iudicari poteſt.

Textus impreſſus.	Margo.
Τίνι διαφέρει γεωγραφία χωρογραφίας.	Euſtath: Praef. ad Dionyſ. Alexandrinum.
verſu 7. ὡς.	deleatur.
ibid. αὐτοῦ.	αὐτῷ. Sic MSS.
verſu 9. αὐτὴ	leg. αὕτη.
12. ἐμπεριλαμβανομένων.	quae locus, ſiue regio, illa in ſe complectitur.
15. ὡς.	ὅπως.
16. μόνων τῶν ἐν ἄλαις περιεκτικωτέραις.	generalioribus. Sic Heſychius συνεκτικώτερα exponit κεφαλαιωδέςερα.
17. οἷον κόλπων	(κοιμῶν μεγάλων. Vat.)
18. μεγάλων, ἐθνῶν τε	(ἐλ. ὀρῶν. V.)
22. ἀπογραφομένοις.	ὑπογραφομένοις. B.
23. τῶν πρώτων.	προηγουμένων. Vat.
ult. ἵν' ἅπαν.	ἵνα πᾶν.
Pag. 2.	Pag 2.
14. et 15. καὶ οὐδὲ εἰς χωρογαφήσειεν	Pictura Chorographo neceſſaria.
16. γραμμάτων	γραμμῶν Vat.
18. οὐ δεῖ	οὐδὲν τι δεῖ.
20. καὶ | τῆς	| αὐτῆς.
26. τοῦ περὶ οἰκήσεως λόγου.	τῷ λόγῳ.
ult. δινᾶται.	δύναται φαίνεϑαι.
Pag. 3.	Pag. 3.
1. et 2. ἀθρόως.	ἀθροάνως. V.

Cap.

Cap. II.	Cap. II.
13. μετεοροσκόπιον	μετεοροσκοπικὸν. V.
23. μερικωτέρας	— κακω — V.
24. Ἰοιϛ̃ον	Ἰϛ̃ον V.
28. βεβαίως	βεβαιαν. V.
ult. περιπίπτειν	ἐμπίπτειν V.
Pag. 4.	Pag. 4.
5. ἰθυτενείας	εὐθυτενείας V.
8. αμειφθέντων	emenſorum
11. ἀκριβοι	ακριβῶς V.
18. διὰ τȣ̃	διὰ ἀυτῶν. V.
Pag. 5.	Pag. 5.
12. τὸν πρὸς τὴν ὅλην	τὴν πρὸς τὴν ὅλην. V.
Cap. III.	Cap. III.
24. ἐν	ἐφ' V.
27. τῶν μεσημβρινῶν	τȣ̃ μεσημβρινȣ̃ V.
Pag. 6.	Pag. 6.
1. ἐκλαμβανομένων	ἐκβαλλομένων. V.
12. μετεωροσκοπικȣ̃	μετεωροσκοπίȣ. V.
Cap. IV.	Cap. IV.
Pag. 7.	Pag. 7.
6. ποιῆσαι	ποιεῖσθαι. V.
7. καταγραφὴν	ȣ̓σιαγραφὴν. V.
Cap. V.	Cap. V.
Pag. 8.	Pag. 8.
6. ἐπειδὴ.	deleatur. V.
ib. ἅπασι	πᾶσι V.
11. τὴν	τῆς. B.
ib. ἡμῶν	ἡμᾶς. B.
ib οἰκȣμένην	οικȣμένης. B.
14. ἔνια δὲ καὶ (ἀυτὰ.	| διὰ τὴν ἐν ἀυτοῖς μεταβολὴν. V.
16. ὑϛάτοις	ἐγγυτέραις. V.

CAPVT III.
DE COCICIBVS LATINIS MStis.

§. 1.

Recensitis in Cap. praecedenti Graecis Codicibus, nunc enumerabo, qui uersionem Geographiae Ptolemaei Latinam continent, hodienum superstites. Iam enim in medio aeuo, cui magna uulgo et crassa, ut elegantiorum literarum in uniuersum, ita et inprimis Geographiae tribuitur ignorantia, a) Ptolemaeum magni fuisse aestimatum, tot testantur Apographa Graeca, superius recensita. Hinc non est mirum, cur Seculo XV. renascentibus literis, bini uiri eruditi, de uertendo illo in linguam latinam, cogitarunt; quo scil. liber in addiscenda Geographia antiqua quam maxime necessarius, in plurium, linguam Graecam non callentium, perueniret manus. Primus illorum, EMANVEL CHRYSOLORAS b) Vir Graece doctissimus, opus quidem inchoauit, c) at uero morte praeuentus, aut aliis negotiis impeditus, istud non absoluisse uidetur; quoniam inter reliqua Emanuelis ἀνέκδοτα istud non habetur. IACOCVS autem ANGELVS primus omnium hoc opus perfecit, cuius Archetypon Florentiae in Bibliotheca Abbatiae super fuit temporibus Pocciantii, ceu testatur in Libro de script. Florent. p. 83. Cum igitur tantopere de Ptolemaeo mereri studuerit Iacobus Angelus, dignum eum censeo, in cuius uitam paulo penitius inquiram.

§. 2. Ex

a) contrarium euincere fategit b. Polyc. Lyserus, Prof. Helmstadiensis, in Praef. Historiae Poetarum et Poematum medii aeui, Halae 1721. in 8. excusae, praemissa.

b) De EMANVELE CHYSOLORA, uid. praeter citatos a Cl. DN. KAPPIO in Diss. *de Xicco Polentone* pag. 4. not. m. auctores, KOENIGIVS in *Bibl. V.* et *N.* 190. IOVIVS in *elogiis illustrium literis Virorum* pag. 41. CRVSII *Germano-Graecia L. V.* pag. 234. HALLERVORDII *Bibl. Curiosa* pag. 66. WAGNERVS in *Diss. de eruditis militibus*, *A.* 4. MABILLONIVS, in *Itin. Ital.* T. I. L. I. pag. 181. SCHELHORNII *Amoenitat. Literar.* T. V. p. 193. MONTFAUC. *Diar. Ital.* p. 40 S. R. CYPRIANI *Catal. MStorum Bibliothecae Ducalis Gothanae* p. 108. *Catalogus MStorum Angliae et Hiberniae* T. I. P. I. p. 1. *Catal. Biblioth. Lugduno-Batav.* p. 344. 345. 349. Vitam eius descripsit PONTICVS VIRUNIVS, quae praefixa *Erotematibus Graecae Linguae* a Chrysolora conscriptis, *Ferrariae* 1509. editis. Iam anno 1408. Emanuelem Parisios ab Imperatore Manuele fuisse missum, refert MONTFAUC. *Palaeogr. Graec.* L. I. C. VI. p. 56. et C. VIII. p. 103.

c) IACOBVS ANGELVS in Praef. ad uersionem Latinam Geographiae Ptolemaei, a se perfectam, dicit: *Manuelem Constantinopolitanum, suauissimum Graecarum literarum in urbe Florentina Praeceptorem in latinum eloquium transferre Geographiam Ptolemaei incepisse.*

§. 2.

Ex quanam familia, siue gente is originem traxerit, non est mihi perspectum. Pauca enim sunt, quae de eius in Ptolemaeum meritis, et scientia Mathematica, tradit POCCIANTIVS, in *Catalogo scriptorum Florentinorum*, p. 11. edit. *Florent. de Anno* 1589 in 4. qui et ipse fatetur, se ignorare patriam et nomen gentilitium Angeli, scribens: *Angelus, cuius familia ignoratur, bonarum literarum promtuarium, et Geographiae assiduus Professor; teste uirorum illustrium quodam Catalogo, Geographiam Ptolemaei uertit, etc.* Idem meo Iudicio est IACOBVS ANGELVS, quem POCCIANTIVS l. c. p. 83. ANGELICVM uocat, et de eo narrat, quod *a natura maximis dotibus decoratus, ac, naturali quodam instinctu, ad Corporum Coelestium indagandas proprietates progenitus, haec naturae nobilissima munera repetens, labore non immodico posteris transmittendam curauerit Cosmographiam Tbolomei; quam diligentissime e Graecis Codicibus, et Tabulis aeneis* d) *ex picturae dimensione expressam, Alexandro V. dedicauit;* e) *quo munere gentium omnium Historiae ingentem requisitae lucis splendorem uidentur* —— —— *Latinius in eius laudem haec habet:*

En tibi stat meriti e tabulis laus, Angele, summi,
cum mundo aequaleis fati habitura dies.
Hinc te perpetuum Comitem Teblonius habebit;
pes, oculusque alter, cuius et orbis eris.

Eadem fere habet P. IVLIVS NEGRI, in *Istoria degli Scrittori Fiorentini Ferrara* 1722. *in fol. edit.* p. 43. b. p. 319. b. 320. b. seq. qui uti in locis citatis, ita et alibi POCCIANTIVM partim exscripsit, partim suppleuit. Hic IACOBVM ANGELVM de SCARPARIA, et IACOBVM ANGELVM FLORENTINVM pro uno eodemque habet: siquidem locus, SCARPARIA dictus in agro Florentino situs. Vtrum uero haec ita sint, iis iudicandum relinquo, quibus Magnum Etruriae Ducatum, aut mente, aut corpore, accuratius perlustrare contingit. Gesnerus enim,

d) quis sit horum uerborum sensus, non satis clarum est. Eo enim tempore, quo Iacobus Angelus, suum laborem Alexandro inscripsit, nondum ars Chalcographica erat inuenta; neque etiam Iacobus, alias, quam pictas tabulas, Alexandro obtulit, quales Autographon eius habet.

e) forte causa dedicationis erat, desiderium Iacobi, ut a Pontifice Maximo inter Secretarios eius cooptaretur, ceu docet Epistola LEONARDI BRVNI: L. I. Ep. I. p. 1. 2. edit. *recentiss. Hamburg.* de An. 1724.

enim, cum Continuatoribus, huic sententiae contradicunt, et diuersos esse aiunt IACOBVM ANGELVM FLORENTINVM et IACOBVM ANGELVM DE SCARPARIA. Ipse autem R. P. NEGRI errauit, p. 319. ea scripta adtribuens IACOBO RINUCCINO, quae sequenti pag. 320. IACOBO ANGELO FLORENTINO adscribit. Locus quoque ex BLONDI FLAVII *Italiae illustratae* L. I. ab ipso R. P. NEGRI, ad corroborandam suam, de IACOBO ANGELO de SCARPARIA, Florentino, relationem, obstare potius ei uidetur; quamuis enim ibi mentio fiat Iacobi Angeli de Scarparia Graece Latineque doctissimi, non tamen ei Versio Geographiae Ptolemaei tribuitur, sed alius liber, a Gesnero adscriptus Iacobo Angelo de Scarparia. Praeterea Gesnerus a R. P. Negri in testimonium antea dictorum allegatus, duos affert, imo plures Iacobos Angelos, ex scriptis saltem a se inuicem discernendos: quae omnia P. Negri non attendisse uidetur. Ceterum, praeter hucusque allegatos auctores, uideatur quoque de Iacobo Angelo, IOVIVS *in Elogiis illustrium literis uirorum* p. 212. edit. Basil. de Anno 1575. in fol. KOENIGIVS *in Bibl. Vet. et Nov.* p. 40. I. A. FABRICIVS *Bib. med. aeui* L. IX. M. WOLFG. PERISTERVS in *Praef. ad Iac. Angeli Vitam Ciceronis.*

§ 3.

Quamuis, ob susceptum in se laborem, uertendae Ptolemaei Geographiae in idioma latinum, laudem promeruisse uideatur Iacobus Angelus; nescio tamen, quare GESNERVS in *Bibl sua* p. 351. de eo pronunciet, male et indocte eum Geographiam Ptolemaei latine reddidisse, cum tamen p. 44. sub tit. ANGELVS FLORENTINVS. idem scriptum referens, omiserit haec uerba, *male et indocte*; hinc etiam, unum hominem pro duobus eum uenditasse puto. Pocciantio enim, et nonnullis aliis, Iacobus Angelus, ob suam in Graeca Lingua peritiam, quam maxime laudatur; imo ipse, teste Negri l. c. Constantinopolin profectus fuit, ad uberiorem linguae Graecae notitiam imbibendam; et non parum Florentiae, ab Emanuele Chrysolora, in adornanda uersione, fuit adiutus. Quare etiam uerba ista, *male et indocte* ab Epitomatore et Continuatoribus GESNERI, forte aliud ex ipso scribendi genere edoctis, fuerunt omissa. Coniunctissime autem et familiarissime Iacobum cum Emanuele Chrysolora uixisse probat, praeter satis multas illius Epistolas, quae referente *Negri l. c.* fuerunt olim in Bibliotheca Antonii Magliabechii, alia quoque Iacobi ad Chrysoloram Epistola, de Gregorii XII. electione, quam Florentiae in Bibliotheca Laurentiana uidit MABILLONIVS, eamque

prae-

praeclaram uocat, in *Itinere Italico* T. I. p. 164. Quae B. PIRCKHEYMERVS, decus illud eruditae nobilitatis, et nostrae Patriae, in *Praef. ad Geographiam Ptolemaei* Argentorati 1525. excusam, de Iacobo Angelo profert, quasi is *Graeca aliquantulum calluerit*, *disciplinas uero Mathematicas ita ignorauerit*, *ut plerumque nec semetipsum intellexerit*, fere consentiunt cum uerbis SEBAST. MUNSTERI, in *Praef. ad Edit. Basil. de Anno* 1540. et forte ex eo proueniunt, quoniam in indicanda locorum longitudine et latitudine multa deprehendit falsa. Sed cum forsitan Angelus, in uersione Libri concinnanda, usus sit Codice Graeco, in annotanda locorum distantia non adeo accurato, excusationem mereri uidetur. Taceo, hodienum, ubi tanta studium Astronomicum cepit incrementa, maiorique industria obseruationibus uacant Vranophili, certos plurimorum locorum situs uix indicari posse, ut ait Cl. HAUBERVS in *Discursu de praesenti Geographiae statu* §. 29. p. 122. 123. multo igitur magis Angelo nostro, siue etiam ipsi Ptolemaeo, errores commissi condonandi uidentur. Quicquid autem sit harum rerum, Iacobus tamen Angelus ob suam in uertendo industriam laude non frustrandus; siquidem auctorem in Geographia addiscenda ualde necessarium, in eorum quoque manus tradidit, qui rudes plane linguae Graecae erant; hincque etiam complura ex Autographo descripta fuerunt exempla, quorum plura, qui mihi innotuere, iam enumerabo.

§. 4.

Ante uero omnia describendus esset Codex, cuius mentionem fecit B. SAUBERTVS in *Orat. II. de Bibliotheca Norimb.* pag. 64. et ex eo celeb. STRUVIVS in *notit. rei literar.* C. IV. §. 17. pag. 153. quique Trapezuntii manu fuit correctus; sed nullum hodie eius uestigium apparet. Ast superest adhuc membrana illa, a SAUBERTO in *Orat. cit.* p. 72. ob antiquitatem simul et tenuitatem laudata. Quod tenuitatem concernit, ea mihi non tanta uidetur, ut admiratione digna sit. Codex enim ille Bibliorum Latinus, qui in publica Academiae Altorfinae Bibliotheca ex B. D. Io. Iac. Baieri Medici olim primarii, donatione extat, longe tenuiori et nitidiori membranae est inscriptus; quae omnes, quotquot eum intuentur, in sui admirationem rapit; ut adeo ex tenuitate, membranae idoneum pro antiquitate Libri argumentum non peti possit. Deinde literarum quibus insignita est, ductus minusculi, si cum aliis conferantur, Seculi X. scripturae, cuius specimina MONTFAUC. *Palaeogr.* Lib. IV. C. III. p. 279. exhibet, quam maxime conueniunt; ut adeo potius, pro ueteris

cuius-

cuiusdam Mathematici, Seculo X. uiuentis, et Graece docti, quam Ptolemaei manu sit habenda. Occasionem errori dedit, quod aliena manus, paulo recentior reliqua scriptura, auerso Schedae lateri inscripserit: *Ptol. MS.* Ceterum huius membranae longitudo ad quinque, latitudo ultra sex extenditur digitos. Praeter autem eam Norimbergensis Reipubl. Bibliotheca habet Codicem Latinum, Geographiae Ptolemaei membranaceum, in forma maiori eleganter scriptum, quem nunc primo, inter Codices Latinos, recensebo loco. Constat ille foliis XLVII. Sed, quod dolendum, Praefatio et Capitis I. Libri I. quaedam desunt: reliqui uero Libri integri comparent. Tabulae saltem XXIII. textui sunt subiunctae, eaeque omnes ligno insculptae, quales nempe, in Editione Vlmensi de Anno 1482. habentur, ex qua desumtae uidentur: attamen quatuor quoque tabulae desunt; siquidem Vlmensis, et aliae antiquiores editiones tabulas XXVII. continent. Subscriptio ultimae tabulae addita testatur eas Vlmae fuisse membranae impressas; quam editionem inferius paulo describam. Singulae tabulae coloribus elegantissimis sunt pictae, et distinctae: Additum quoque *Registrum Alphabeticum super octo libros Ptholomei* itidem in membranae foliis 25. manuscriptum; quod sub singulis locorum nominibus, ordine Alphabetico collocatis, situm ex mente Ptolemaei indicat, addito non solum Libro et Capite textus, in quo illius fit mentio, sed et tabula, in qua ille melius possit in plano cognosci. Plurimis locis adscripta sunt uaria memoranda, maximam partem ex Martyrologiis desumta; ita tamen, ut recentioris locorum denominationis maior habeatur ratio, quam antiquae; tabulae quoque modernae Geographiae saepius citentur: quibus forte ad tabulas modernae Geographiae, a Nic. Donis delineatas, et nonnullis editionibus post annum 1480. additas, respicitur. Tractatus hic, ut et alius mox subsequens, XIII. folia comprehendens, Nicolaum Donis habet auctorem. Vltimae paginae inscriptus Annus 1502. utpote quo anno Codex hic fuit ad finem perductus. De utroque Libro, ut et de auctore, infra pluribus differendi dabitur occasio.

§. 5.

Alterum ab hoc Codice locum tribuo exemplo Treuirensi, cuius meminit PETRVS MONTANVS, in *Praef. ad edit. Ptolemaei Graeco-Latinam, Amstelodami* 1605. et 1618. in fol. excusam. Nactus erat istud beneficio

Reue-

Reuerendiſſimi et Illuſtriſſimi Principis Electoris, *Iacobi ab Elz*, *Archipraeſulis Treuerenſis* : ſed aetatem Codicis non diſtincte indicat; niſi quod, cum mandato NICOLAI de CUSA, *Cardinalis*, ex ipſomet Iacobi Angeli Autographo, deſcriptum eſſe, dicat. Forſitan Montanus NICOLAI DONIS laborem intelligit, nomenque eius cum nomine Nicolai de Cuſa commutat. In reliquis Germaniae Bibliothecis plura adhuc latere Exempla manu exarata, plane mihi perſuadeo; de quibus autem nihil certi conſtat. In Italia, praeter ipſum Angeli Autographon, de quo ſupra dictum erat, IO. BAPT. FICHETVS, Ciuis Patauinus, THOMASINO teſte, in *Bibliotheca Manuſcripta Patauina*, *Vtini* 1639. in 4. edita, p. 124. inter rariores Bibliothecae ſuae Codices, habuit Coſmographiam Ptolemaei, in papyro ſcriptam, in fol. Quamuis enim Thomaſinus non diſtincte indicet, num Graecus Codex ſit, an uero latinus, ex uocabulo tamen Coſmographiae eum latinum eſſe coniicio; quoniam in Graeco textu uox Geographia adeſt, quam Angelus per Coſmographiam expreſſit. MABILLONIVS Venetiis, in Bibliotheca Monaſterii Canonicorum Regularium S. Antonii, in Caſtello, uidit Latinam Verſionem Geographiae Ptolemaei, a Iacobo Angelo concinnatam; uid. eius *Muſeum Ital.* T. I L. I p. 37. Sed cum hoc Monaſterium, cum integra Bibliotheca, optimae notae Codicibus referta, ante annos plus minus ſexaginta, igne fuerit conſumta, fortaſſe et hic Codex periit. Mentionem eius factam fuiſſe uideo a I. A. Fabricio in Bibl. Graec. Lib. IV. pag. 413.

§. 6.

Relictis aliarum Regionum Bibliothecis, ad Anglicanas peruenio, in quibus uaria reperiri Exempla, manu exarata, teſtatur *Catalogus MStorum Angliae et Hiberniae*, ſupra laudatus. Sic e. g. T. I. P. II. n. 2178. mentio fit, inter Codices MStos Collegii Mariae Magdalenae, Ptolemaei Coſmographiae, cum Epiſtola ad Alexandrum V. a Iacobo Angelo data; itemque alius l. c. n. 1905. inter Codices Collegii Etonenſis, ſub arce Windſoria, maioris formae: a quo diuerſus qui inter Codices Iſaaci Voſſii n. 2395. refertur. Inter Libros autem Roberti Burſcough, teſte eodem Catalogo, n. 7699. fuit exemplum pariter Verſionis Iac. Angeli.

Belgicae Bibliothecae non plane destituuntur eiusmodi Codicibus. In sola enim Lugdunensi, testante Catalogo p. 372. b. bini habentur Codices Chartacei, inter MSS. Bibliothecae Vossianae: unus comprehendit Cl. Ptolemaei Cosmographiam Libris VIII. ex uersione Iac. Angeli, cui praemittitur dedicatio ad Alexandrum V. Pontificem Maximum; alter p. 374. commemoratus, forte ab eo non differt, quamuis l. c. Inscriptiones saltem Iacobi Angeli, Alexandro V. Pontifici Maximo dicatas, cum Indice Geographico, comprehendere dicatur. Praeter enim Cosmographiam non alius, Iac. Angeli Liber inscriptionum Pontifici Alexandro V. dicatus, innotuit; hinc librarium in describendo errasse coniicio, et, loco uocis Inscriptionum, legendum esse Descriptionum (scil. Geographicarum) puto: quam tamen coniecturam nemini obtrudo.

CAPVT IV.

DE SPLENDIDISSIMO CODICE LATINO EBNERIANO.

§. 1.

ENumeratis hucusque omnibus, quotquot inuestigare potui Geographiae Ptolemaei Codicibus manu exaratis, ad splendidissimum EBNERIANVM nunc peruenio, utpote qui primus occasionem huic scripto dedit. Cum autem illius accuratius perlustrandi copia a PERILLVSTRI DN. POSSESSORE mihi facta sit, descriptionem dabo, non qualem Codicis dignitas postulat, sed qualem fandi imbecillitas permittit. Exemplum hoc in membrana, formae maioris, siue ut loqui amant, Regalis, elegantissime conscriptum, crassitie duos adaequat pollices, foliaque continet CIII. Ligatura constat ex corio Vitulino, quod uariis inauratis lineis et circulis exornatum. Eae Ligaturae partes, quibus fibulae sunt annexae, ex panno confectae sunt serico, intertexto auro: ex quo sane colligitur, primum Libri possessorem, uirum haud fuisse uulgaris sortis.

§. 2.

Vberius id probare censeo insignia, in margine inferiore, primi statim folii, conspicua. Olim enim moris erat, insigniorum insignia hospi-

ad Cap. IV. §2 p.27.

hoſpitum foribus praefigere, docente *Barthio ad Lib. IV. Thebaid. Statii* pag. 954. Quid igitur impedit, quo minus credamus, haec, quae in ſplendiſſimo EBNERIANO Codice occurrunt inſignia, eius primum prodere poſſeſſorem. Nam eruditi, prae aliis opibus ualentes, conſueuerant olim inſignia, elegantiſſimis expreſſa picturis, Libris, qui aliquo eſſent pretio, praefigere: id quod praeter alia innumera exempla, ex S. R. DN. *Cypriani Catal. Bibl. Gothanae* p. 20. NESSELII *Catal. Bibl. Vindobon.* P. V. p 4.5. P. VII. p. 73. 74. 102. et Lib. IX. ap. *Schelhorn. in Amoenitat. litterar.* T. V. p. 104. patet. Ipſa Codicis EBNERIANI inſignia exhibent conſpiciendum ſcutum, fere quadrangulum, in cuſpidem definens, et corona laurea circumdatum; cui telamonis loco, ut uocant Heraldici, adeſt genius, ſiue Angelus, deſuper dextra tenens coronam, ſiniſtra uero ſcutum coronae huic incluſum. In ipſius ſcuti parte inferiore tres apparent montes, ex quorum medio, inter duos eminente, ſurgit arbor, eaque ni fallor laurus. Intra coronam, alteri ſcuti lateri adſcripta eſt litera L. alteri uero B. quibus literis, primus Codicis Poſſeſſor ſine dubio deſignatur.

§. 3.

Scripturam Codicis ſi reſpiciamus, litterae quorumuis Librorum et Capitum initiales, ſunt auro uariisque coloribus artificioſiſſime pictae; quam pingendi artem nonnulli deperditis hodie accenſent. Vid. MONTFAUC. *Palaeogr. Graec.* L. I. C. V. et M. GUHLINGII Diſſ. de Autographis ueterum p. 6. ſeq. Reliqua Scriptura uenuſta quidem accurataque eſt, nec tamen Seculum XV. excedit: id quod partim cognoſcitur ex aetate, qua Tabulae Codici adiectae ſunt delineatae, partim uero ex Scriptura ipſa, quae ubiuis fere conuenit cum Criteriis, a REVERENDISS. ABBATE GOTTWICENSI, in *Chron.* L. I. C. VI. §. 3. et 4. p. 62. et celeb. STRVVIO in *actis litterar. e MStis erutis* T. I. Faſc. I. pag. 30. Seculo XV. adſignatis.

§. 4.

Hiſce generatim obſeruatis ad ipſam operis dedicationem procedo, quam altera ſtatim exhibet pagina. Omnes fere Codices Latini, qui adhuc ſuperſunt, eam perhibent ad Pontif. Max. Alexandrum V. eſſe directam: in Codice uero EBNERIANO haec leguntur dedicationis uerba initialia:

BEATISSIMO PATRI INNOCENTIO QVINTO PONTIFICI MAXIMO IACOBVS ANGELVS.

Errorem a librario fuisse in describendo commissum, ii coniicient, quibus series Pontificum Romanorum est cognita. *Innocentius* enim, qui uulgo *quintus* audit, iam A. 1276. diem suum obiit, Iacobus uero Angelus sub initium Seculi XV. floruit. Sed refragantibus quamuis tot aliis Codicibus, auctoritatem tamen EBNERIANI ex parte stabilire possumus. Etenim, non omnes inter se conueniunt, in numerandis Pontificibus: imo ipsi Pontifices interdum dubitant de numero nominibus suis adiiciendo; quale exemplum in Benedicto XIII. nostro tempore occurrit. Num enim is *decimus tertius*, an uero *decimus quartus* debuerit salutari, initio haerebant: et recte quidem, quoniam Innocentius VII. in Diplomate ap. VGHELLIVM *Ital. Sacr.* T. IV. p. 806. Benedictum, qui Antipapam habebat Gregorium XII. iam decimum tertium appellarit. Forte igitur, si coniecturis locus dandus, Iacobus Angelus, qui munus Secretarii ab Innocentio petierat, teste LEONH. BRVNI *Aretini* L. I. *Epist.* I. pag. 1. et 2. *edit. recentiss. Hamburg. de A. 1724.* obtinendi illius caussa, Pontifici hunc suum laborem inscribere uoluit: quo fatis functo, et Versione nondum ad finem perducta, Alexandro V. eam dedicauit, cuius nomen in omnibus expressum legitur Codicibus. Librarius autem EBNERIANVM describens exemplar, retento numero, Alexandri nomini, in ordine Pontificum, conueniente, nomen Innocentii substituit, adeoque errorem commisit. Id quod eo magis probabile mihi uidetur, quoniam ad titulos librorum aut dedicationum describendos, antiquissimis temporibus adhibebantur Chrysographi, qui eos membranae purpureae literis inscribebant aureis, referente MONTFAUC. in *Palaeogr. Graeca* L. I. C. I. p. 4. seq. et diuersi erant a Calligraphis. Hi aut nimis incurii aut aliis rebus intenti, facile errare potuerunt; ut plura exempla, in aliis Codicibus obuia, docent. Cum igitur in memorato Codice EBNERIANO ea pars membranae, cui uerba, superius adducta, deprehenduntur inscripta, minio sit picta, primae autem Calligraphiae indicia adhuc pelluceant, facile fieri potuit, ut Chrysographus tincta iam membrana, ueri nominis oblitus, aliud loco eius substituerit.

§. 5. In-

§. 5.

Inſcriptionem hanc ipſa ſequitur dedicatio : quam , cum in Bononienſi, aliisque extet editionibus, huc tranſcribere nolo. Excipit eam textus ipſe, complectens ueram et genuinam Iacobi Angeli uerſionem; quae in Romana et reliquis editionibus nonnihil fuit emendata , in ſola autem Bononienſi editione, quantum ego coniicio, incorrupta legitur. Cauſa uero emendationis in plerisque editionibus fuit diuerſitas meridiani : Ptolemaeus enim ſecundum Meridianum Alexandrinum omnia loca dimenſus eſt, reliqui uero recentiores Mathematici rationem computationis Ptolemaei non habuerunt: inde Ptol. adeo fuit mutatus, ut, ſ.cente *Eraſmo, in Praef. ad Edit. Baſil. Graecam*, eos numeros, quos Ptolemaeus tradidit, quam maxime corruptos hodie habeamus.

§. 6.

Conſiderata nunc prima ſplendidiſſimi EBNERIANI Codicis parte, ſcil. textu, ad alteram, quae tabulas Geographicas comprehendit, pedem promoueo. Iſtae collocatae deprehenduntur poſt ultima uerba Capitis II. ex Libro VIII. hincque capita reliqua, tabulas ipſas, earumque diſpoſitionem concernentia, quae in omnibus fere editionibus Graecis pariter ac Latinis reperiuntur, in laudato Codice deficere uidentur; ſed ſciendum, unius cuiusuis tabulae auerſae parti eas eſſe inſcriptas, maioris forſitan cauſa euidentiae. Ante uero quam ipſas tabulas accuratius conſiderem, diſpiciendum eſt, quid ſibi uelint iſta uerba, quae ſub finem Cap. II. ex Libro VIII. leguntur. Sunt ea, aureis literis, in parte membranae minio tinctae ſcripta, ſequentem in modum: *Nunc ſequuntur Tabulae per Nicolaum Germanum.* Quis fuerit iſte Nicolaus, obſcurum eſt. Germanum eum fuiſſe ex cognomine patet; quale uero ei fuerit nomen gentilitium, aut quae patria, ex uerbis Codicis haud licet cognoſcere. Quod ſi alios euoluamus Scriptores, tantas deprehendimus opinionum diuerſitates, ut aliquid certi ſtatuere ſit difficile. Princeps ille Graecae litteraturae I. A. FABRICIVS, in *Bibl. Graec.* L. IV. p. 413. mentionem faciens Geographiae Ptol. Romae 1482. apud Nicol. Hahn impreſſae, in not. ſubiuncta haec habet : *Hunc puto eſſe Nicolaum Donis, quem Voſſius de ſcientiis Mathematicis p. 413. e Ficino tradit, A. 1470. (f) emiſiſſe in Coſmographiam Ptolemaei opus mirandum*,

(f) Clariſſ. *Annal. Typograph.* Conditor, MAITTAIRE T. I. p. 167. not. edit. prior. eundem citans locum, forte ex errore typothetae aut Librarii 1480. annum poſuit.

dum, cum nouis tabulis. Eandem quoque sententiam amplectuntur Viri de Ecclesia pariter, ac re literaria meritissimi, I. F. REIMANNVS in *Introd. ad Histor. litter. inprimis Germanorum Sect.* III. P. II. *Quaest.* 167. p. 392. E. D. HAVBERVS *in Idea Historiae tabularum Geogr.* p. 17. in not. nisi quod hic in *addit. ad Ideam Hist. Tabul. Geogr.* p. 8. seq. ex mente celeb. I. G. DOPPELMAYERI coniiciat, per Nicolaum Donis indicari Nicolaum Cusanum, et opinionem S. R. DN. D. LIEBKNECHTII, *in Programmate, de Hassia Mathematica* propositam, reiiciat, uel saltem in dubium uocet. At enim uero, pace tantorum uirorum, liceat mihi asserere, Nicolaum Donis diuersam esse a *Nicolao Cusano*, et *Nicolao Hahn*, si quis unquam fuit, personam; quo meo asserto neque auctoritati neque fidei illorum quicquam derogari cupio: modeste potius in sententias eorum inquiro, memor dictorum a cel. etiam post mortem I. A. FABRICIO *in Praef. ad L. I. Bibl. Graec.* FATEOR — *me nondum in omnibus potuisse mihi ipsi satisfacere; itaque gratias acturus sum ei, qui uel omissa a me uel perperam etiam posita notauerit obseruatione sua priuata, etc.* Agnouit ipse quoque S. R. HAVBERVS hunc errorem in Epistola quadam ad Rev. F. I. BEYSCHLAGIVM, cuius excerptum dedit in *Sylloges Variorum Opusc.* T. I p. 490. Sed quibus rationibus adductus sit, non addidit. Ego itaque rationes allegabo, et, quod diuersi plane sint, NICOLAVS CUSANVS exinde probabo, quia diuerso hi Viri inclaruerunt tempore: Nicolaus enim Cusanus iam An. 1464 in Vmbria diem supremum obiit, quicquid in contrarium proferat HAVBERVS in addit. cit. p. 10. ex sententia DOPPELMAYERI, notatus ea propter a laudato FABRICIO *Bibl. Med. Aeui* L. III. pag. 1238. Nicolaus uero Donis 1470. adhuc claruit. Deinde neque inter opera Cusani, repetita uice edita, est relata haec uersio, neque in Catalogis Bibliothecarum unquam Cusano tribuitur. NICOLAVM uero HAHN et NICOLAVM DONIS diuersos esse probo, quoniam merita Typographi, qui typis saltem exscripsit Ptolemaeum, non sunt tanta, ut uiri maximi, quales fuerunt auctores infra nominandi, eum certatim ornarent encomiis. Neque etiam Nicolai Hahn nomen unquam inter Typographos comparet. Quamuis enim MAITTAIRE T. I. p. 167. *edit. prior.* id allegat, facile tamen cuiuis legenti patebit, eum Exemplar, a Fabricio citatum, oculis non usurpasse, sed saltem ex eo uerba instituto suo inseruientia allegasse. KRANZIVS quidem in *memorabil. Biblioth. Vratislav. Elisabethanae* p. 74 dicit, *se miratum esse exemplar Cosmographiae Ptolemaei, a Nicolao Hahn, qui primus Typographiam Italiae intulit, Romae 1482. membranis impressae, tabulis-*

que

que coloribus interstinctis ornatae; Sed praeterquam quod eadem uerba fere legantur apud FABRICIVM l. c. in eo erraſſe mihi uidetur KRANZIVS, Nicolaum Hahn pro primo in Italia Typographiae auctore habens; cum alii Vdalricum Hahn ſ. Gallum primum exercuiſſe Romae artem Typographicam putent, nos uero infra Arnoldo Buckinck et Conrado Sueynheym eam laudem merito tribuemus.

§. 7.

Nil igitur ſupereſt, quam ut ipſis ſcriptorum fide dignorum uerbis doceam, quis fuerit Nicolaus, qui ob ſuam in emendando et illuſtrando Ptolemaeo induſtriam, tantis praedicatur encomiis. Audiamus prae ceteris IOHANNEM TRITHEMIVM, ſcriptorem fide dignum, et ſatis accuratum: qui, in *Catalogo Virorum litteris illuſtrium p. 162. edit. Francof. de An. 1601.* ſequentia profert: *Nicolaus Donis, Monachus diui Patris Benedicti, Monaſterii, ut ferunt, Reichenbacenſis, Vir certe in ſecularibus litteris ſtudioſus et eruditus, et diuinarum Scripturarum non ignarus, Philoſophus et Aſtronomus inſignis, Coſmographiae Ptolemaei uigilantisſimus repertor, et diligentisſimus* (edit. Colonienſis de An. 1546. in 4. legit *ſagacisſimus*) *reſtaurator, ingenio praeſtans, et clarus eloquio: ſcripſit non contemnenda Volumina, quibus memoriam ſui poſteris commendauit. E quibus extat opus mirandum et celeberrimum, cum picturis et nouis tabulis elegantisſime ornatum, in Coſmographiam Ptolemaei, ad Paulum Papam II. Libros VIII. de locis quoque mirandis Librum I. Epiſtolas etiam multas, et iudicio meo non inelegantes, ad diuerſas compoſuit. Floruit ſub Friderico Imperatore III. et Paulo Papa II. Anno MCCCC LXX.* Haec iisdem ferme repetuntur uerbis in laudati TRITHEMII Tractatu, *de Scriptoribus Eccleſ.* p. 370. Ex quibus forte hauſit GESNERVS, quae in *Bibliotheca Vniuerſali* p 519 *edit. Tigur.* de Anno 1545. habet. Quis exinde non uidet, Nicolaum Donis fuiſſe Monachum, adeoque a Nic. Hahn, Typographo, ſi quis unquam fuit, et Nic. Cuſano, diuerſum. Trithemius quidem patriam non indicat, Geſnerus autem natione Teutonicum fuiſſe dicit: ut proin nullus dubitem, Nicolaum Donis et Nicolaum Germanum eſſe unam eandemque perſonam. Si quis autem horum virorum teſtimoniis fidem tribuere nolit, ei uerba Nicolai ipſius, quae in *Praefat.* ad edit. *Geog. Ptol. Vlmenſem* de Anno 1482. et 1486 leguntur, bene penſitanda relinquo. Ibi inter alia ſcribit: *Nos cum per otium Ptolemaei ſcripta legeremus, quod a Profesſione noſtra non plane abhorrebat*, etc. Et paulo inferius, cauſas indicans, cur hoc opus Pontifici inſcripſerit, ait: *Quod a* Sacerdote *prouenit, id ad omnium Sacerdotum Archimandri-*

mandritam referendum erit, etc. Imo et aliud argumentum mihi suppetit, desumtum ex pictura, qua prima litera dedicationis editionum Vlmensium exornatur. In illa se conspiciendum praebet Pontifex Maximus, throno insidens, in capite gestans diadema papale. Ante eius genua prouolutus iacet Monachus, porrigens librum; quae certè Nicolaum Donis, Monachum ordinis Benedictinorum, dedicantem et offerentem Pontifici Maximo librum, a se emendatum, indicare mihi uidentur. Ex mea igitur sententia Nicolaus Donis nonnulla in uersione Iacobi Angeli correxit, quod instituta exemplarium collatio docebit: deinde tabulas Geographicas, quas iam Agathodaemon ex mente Ptolemaei delineauit, expressis nominibus urbium et locorum latinis, conuertit, emendauit, et Estensi Ferrariae Principi g) obtulit; in quibus tamen, uti se ipse fatetur, *nulla in re a Ptolemaei intentione, licet a pictura, discesserit.* Ex hoc Auctoris autographo Florentiae asseruato, et nitidissime scripto, cum ars Graphica in solis fere Monasteriis fuerit exculta, plura fuere descripta exempla; quorum unum peruenit ad manus *Leonardi Hol*, ciuis et typographi Vlmensis, qui istud, una cum tabulis ligno incisis, typis imprimi curauit. Nullibi legimus, quod Iacobus Angelus uersioni suae ullas adiunxerit mappas Geographicas; Nicolaus potius Donis de se ipso testatur, *quod mundum tali delineauerit modo, quali ante eum nemo, cum e. g. magnitudinis Insularum rationem habuerit*; is igitur pro primo Geographiae tabularis restauratore merito habendus, ac cum cautione legenda, quae habet I. A. FABRICIVS et REIMANNVS locis supra citatis. Addatur eiusd. FABRICII *Bibl. med. aeui* T. V. p. 330.

§ 8.

Sed pergendum est in ulteriori Codicis EBNERIANI recensione: cumque hactenus de auctore tabularum ipsius egerim, nunc ad ipsas tabulas propius considerandas procedam. Hic autem non repetam, quae in superioribus de Agathodaemonis cuiusdam tabulis disserui; quae uel longitudine temporis, uel incuria descriptorum, adeo fuerunt deprauatae, ut uix quicquam pristini decoris superfuerit, nec nomina urbium et locorum amplius dignosci a se inuicem potuerint. Hinc Nicolaus Donis s. Germanus eas corraxit, nomina locorum Graeca latine reddidit, situm ac magnitudinem Insularum indicauit; ordine tamen tabularum Aga-

g) forte etiam Viris illius urbis eruditis. Digna esset integra praefatio, quae adponeretur, nisi chartae esset parcendum.

Agathodaemonis ita seruato, ut non plures quam XXVII. delinearet tabulas; totidem scil. quod egregii Codices, Viennensis et Venetus, ostendunt, quotque etiam EBNERIANVS Codex habet. Huius autem tabulae uariis Coloribus, non oleo, sed aqua gummique temperatis, distinctae; ita, ut color ille coeruleus, ultramarinus dictus, mare uel fluuios in mare descendentes, rubeus, flauus, aut alii, pro earum diuersitate Insulas designet. Gradus longitudinis et latitudinis extremis tabularum limbis, auro obductis, buxeo sunt colore inscripti. Nomina Regionum Prouinciarumque litteris aureis aut rubris, iisque maioribus, urbium uero et oppidorum tantum atramento, sed diuersi nigroris, significantur. Quo etiam situs locorum accurate potuerint indicari, lineae in membrana perpendiculariter et transuersim sunt ductae; quarum uestigia in Codice adhuc deprehenduntur. Praeterea et hoc mihi uidetur consideratione dignum, quod urbes, prae aliis maiores, semper puncto maiori aureo, minores uero circellis tantum minusculis, atramento ductis, indicentur.

§. 9.

Ordinem tabularum Codicis EBNERIANI quod concernit, is cum Agathodaemonis tabulis idem fere est; prima enim sistit uniuersum orbem, tunc temporis cognitum, secunda Insulas Albiona et Hiberniam, et sic porro, secundum seriem, quam ipse Ptolemaeus Libro VIII. seruauit. Reliqua enim Capita Libri huius, inde a secundo, auersae tabularum parti sunt inscriptae: ut scil. quaeuis tabula textum ipsum, ad quem delineata sit, facilius ostendat. Vltima tabula ultimam quoque Periodum dicti libri sistit; qua finita nihil amplius de anno aut die, quo hic Codex descriptus, nihil de ipso autographo, ex quo desumtus, nihil denique de Calligrapho, ipsi adiectum legitur. Quantum autem ex hucusque commemoratis licet conjicere, post inuentam demum Typographiam Exemplar, EBNERIANVM manu exaratum fuisse arbitror; Nicolaus enim Donis, auctor tabularum, floruit circa annum 1470 post idem tempus igitur, uel ex autographo, uel ex alio exemplari fuit descriptum: ita tamen, ut inter annum iam dictum, et inter annum scriptionis, haud multum temporis intercideret.

CAPVT V.

DE GRAECIS ET GRAECO-LATINIS PTOLEMAEI GEOGRAPHIAE EDITIONIBVS.

§. 1.

Recensitis hucusque uariis Geographiae Ptolemaei Codicibus manu exaratis, tam Graecis, quam Latinis, ad ea progredior Exempla, quae typis sunt exscripta. In his recensendis ante omnia rationem habebo editionum Graecarum et Graeco-Latinarum, iisque demum Latinas, secundum seculorum seriem, in Capitibus sequentibus, subiungam.

§. 2.

Mirantur haud pauci inter eruditos, cur auctor, tantopere a uiris elegantiorum literarum amantibus aestimatus, rarissime Graecus compareat; cum tamen fere uiginti exempla manu scripta, in diuersis Europae extent Bibliothecis. Quod si uero causam tantae raritatis scrutari uelimus, in eo positam esse deprehendemus, quoniam uix quater textus Graecus typis est exscriptus. Ipse, multis in rem literariam meritis clarissimus I. A. FABRICIVS *in Bibl. Graec.* L. IV. C. XIV. §. 2. tres saltem allegat Graecas editiones, quarum tamen una uersionem latinam in margine habet adiectam: non autem refert, quid in unaquaque sit notandum, aut quibus in rebus una alteram antecedat. Cum uero mihi ipsi contigerit, singulas euoluere, breuem earum notitiam suppeditabo.

§. 3.

Primus, qui obstetricias praebuit manus textui Graeco in lucem proferendo, magnus ille fuit ERASMVS; cui THEOBALDVS FETTICHIVS a) *Medicus Ingolstadiensis*, magni nominis, Codicem, quem possederat, manu exaratum, misit euulgandum. Hic Anno 1533. in forma quater complicata typis *Frobenianis*, textum saltem Graecum, sine ulla Versione, aut explicatione latina, excudi iussit, eumque Fettichio, in grati animi testi-

a) De Fettichio multa proferre promisit Apostata ille notissimus, RUD. MART. MEELFUHRERVS, in Diss. qua sistit *Germaniam Orientalem* §. 9. qui, dum promissis non stetit, Almelouenii Bibl. promissam et latentem, a se continuatam, adauxit.

testificationem, dedicauit. b) Laudat in ea Erasmus humanitatem Fettichii, qui gratis typographo Graeci voluminis fecit copiam, nomenque Theobaldi, a tot millibus studiosorum celebratum iri, dicit. Dolet praeterea, tam uetustum auctorem neminem tot seculis fuisse nactum, a quo pro dignitate latinis auribus traderetur. A duobus enim interpretibus c) male eum fuisse tractatum, rem ipsam loqui; et Pirckheymeri laborem, utpote perfectissimum, inchoatum quidem fuisse, sed non ad finem perductum. Optat igitur, ut a uiro docto suscipiatur labor utilissimus, emendenturque numerorum notae, a librariis mirum in modum deprauatae. Haec summa est dedicationis; quam excipit textus Graecus, multis scribendi compendiis refertus; adeo, ut uix, nisi a linguae Graecae ualde perito, legi possit. Tabulae huic editioni non sunt additae; quoniam Ptolemaeus nullas reliquit, sed Agathodaemon tantum addidit. Sumtus huic libro imprimendo suppeditauit praeter *Hieronymum Frobenium*, *Nicolaus* quoque *Episcopius*, uti subscriptio Graeca in ultima pagina, docet.

§. 4.

Vix tredecim praeteriere anni, cum Christianus Wechelus, clarissimus ille Parisiensium typographus, Anno 1546. in eadem forma, textum rursus Graecum, in officina sua excudi iussit: eruditis sentientibus fructum, ex lectione huius auctoris ad illos redundantem. Rarissimis libris haec editio merito est annumeranda; siquidem in paucissimis Bibliothecarum Catalogis mentio eius occurrit. In Biblioth. Lugdunensi adesse exemplar, testatur Catalogus p. 314. Fabricius quoque eam l. c. allegat: nec minus in Bibliotheca Incluti Senatus Lips. exemplar aliud extat, quod supra Cap. II. §. 11. uberius descripsi.

§. 5.

Praeter has binas editiones Graecas non alia mihi occurrit. Seculo tamen ineunte XVII. textus Graecus typis rursus fuit mandatus, addita simul uersione latina. Mira est apud Scriptores, in alleganda hac editione, diuersitas; alii eam *Francofurti* 1605. in fol. excusam esse dicunt, non-

E 2 nulli

b) Haec Dedicatio operum ERASMI T. III. in officina Frobeniana excus. est quoque inserta.

c) per quos forte *Iac. Angelum* et *Nic. Donis* intelligit.

nulli *Amſtelodami* eodem anno prodiiſſe putant. Sed una eademque eſt editio, et Amſtelodamenſis, et Francofurtana. Iodocus enim Hondius et Cornelius Nicolai, quorum ſumtibus iſta prodiit, in officina cuiusdam Amſtelodamenſis Typographi, textum Graecum pariter ac Latinum, imprimi curarunt; eumque, cum tabulis a Gerardo Mercatore in aes inciſis, Francofurti, in qua tunc urbe celeberrimum erat Bibliopolarum emporium, uendiderunt. Cognoſcere id licet ex titulo, quem duplicem huic editioni praefigi curarunt: in uno ſic legitur: *Iodocus Hondius excudit ſibi et Cornelio Nicolai, in cuius officina proſtant Francofurti 1605.* in altero: *Sumtibus Cornelii Nicolai et Iodoci Hondii Amſterodammi Anno D. 1605.* Ex qua duplici ſubſcriptione colligo, Iodocum Hondium cum Cornelio Nicolai publicam habuiſſe officinam, et Francofurti et Amſterodami. Reliqua Tituli uerba in utroque exemplari per omnia quam accurate conueniunt, quae huc apponam: CLAVDII PTOLEMAEI *Alexandrini, Geographiae Libri octo Graeco-Latini. Latine primum recogniti et emendati, cum tabulis Geographicis, ad mentem auctoris reſtitutis, per Gerardum Mercatorem: iam uero, ad Graeca et Latina exemplaria, a Petro Montano iterum recogniti, et pluribus locis caſtigati; adiecta inſuper ab eodem nomina recentia et aequipollentia, ex uariis auctoribus ueteribus, et recentioribus, magna cura collecta, in gratiam et uſum Geographiae Studioſorum.* Adeſt huius editionis exemplar in *Bibliotheca publica Academiae Wittebergenſis*, cui b. BOSIVS multa in margine adſcripſit, in primis uero cum Bocharto id ſtudioſe contulit.

§. 6.

Praefixa legitur utrique editioni *Praefatio Iodoci Hondii*, in qua merita GERHARDI MERCATORIS recenſet, eiusque in ſtudio Geographico ardorem laudibus extollit. Hic enim eximius Vir, animum ad repurgandas Agathodaemonis, uel potius Nicolai Donis, in Ptolemaei Geographiam, tabulas, adiecit, easque 1578. Coloniae publici iuris fecit. Poſt eius obitum Iodocus Hondius, ut alias Mercatoris tabulas, ita et has, magno aere redemit. Audiamus ipſum Hondium, de occaſione editionis huius, in Praefatione ſic diſſerentem: *Huius Mercatoris* d) *Tabulas omnes, priſcas*

d) GERHARDVS MERCATOR *Rupelmundanus*, obiit Duysburgi 1594. aetatis ſuae anno 82. Vitam illius dedit GVALTH. GLYMNIVS, quam praefixam leges Tomo I. Atlantis a Iod. Hondio editi, ex qua forte plurima deſcripſit MELCH. ADAMI in *Vitis Philoſ. Germ.* Vol. I. p. 392. conf. PANTALEON, *Proſopog.* P. III. BOISSARD. *Icon.* P. IV, n. 46, et alii.

prisca et recentes, ingenti aere ab haeredibus coëmtas, cum in uulgus edere decreuissem, (intelligebam enim, iam pridem exemplaria desiderari,) ratus sum, me et ipsius nomini et publico consulturum, si cum Viris, istarum artium peritis, consilium caperem. Itaque et alios complures, et inter alios Cl. Virum D. Petrum Bertium, Philosophiae in illustri Batauina Professorem, qui mihi unus instar omnium fuit, adii, compellauique. Is mihi auctor fuit, ut a Ptolemaicarum tabularum editione auspicium feliciter facerem — Suasit idem, ut Graeca cum Latinis darem; ad latus nomina recentia, Europaeis nostris usurpata, adiungerem, simulque adnotarem ex Strabone, Mela, Caesare, Tacito, Itinerario Antonini, aliisque, nominum diuersitates. Etsi uero consilium placeret, (quid enim salubrius excogitari potuit,) sentiremque, me in uocum recentiorum nomenclatura a Villanouano, et aliis, haud leuiter adiutum: tamen, quia uariantium nominum collectio, infinitam fere lectionem obseruationemque requirebat, et me alia alio uocabant, putaui, hanc prouinciam alteri alicui esse demandandam. Obtulit se autem mihi affinis meus, D. Petrus Montanus, homo, (absit dicto inuidia,) Graece Latineque eruditissimus; qui et laborem istum in se recepit, et Latina cum Graecis collata examinataque, ubi opus fuit, (fuit autem locis complurimis) emendauit. Multa enim in Latina uersione deprauata, nonnulla addita, non pauca omissa, multa transportata reperit, etc. Ex quibus facile est iudicare, editionem hanc ceteris esse praeferendam; non solum ob industriam, in emendandis Tabulis a Mercatore adhibitam; sed et ob collationem textus Graeci, cum aliorum Geographorum antiquorum scriptis. Hanc Hondii Praefationem excipit alia Gerardi Mercatoris: ea nempe, quae in editione Coloniensi de Anno 1584. legitur, et index omnium locorum, quae in Ptolemaei libris occurrunt, suasu Dn. Damiani Qvadi, *Domini in Landskron*, a *Gerb. Mercatore* concinnatus. Lubens praetermitto uaria Poemata, a Viris eruditissimis in hunc Petri Montani et Iod. Hondii laborem consignatis; et effigiem Ger. Mercatoris, a *Bernardo Furmerio* carmine celebratam. Textus Graecus paucissimas habet abbreuiaturas, latinus satis est accuratus, et Graecarum uocum significatum omnino exhaurit. De Tabulis nihil in praesenti addam, cum paulo copiosius in sequentibus de iis disseram.

§. 7.

Diuersae ab hac edit. sunt aliae 1618. Amstelodami, Lugduni Batauorum, et Francofurti excusae; quarum, ut in aliis Bibliothecarum Catalogis, sic et Bodlejanae P. II. p. 83. fit mentio. Sed sciendum est, errorem ortum traxisse ex diuersa subscriptione. Isaacus enim Elzeuirius, typographus

 graphus

graphus Lugdunenſis, ex cuius officina prodierat haec editio, nomen ſuum in ultima expreſſit. pagina; Iodocus autem Hondius, ſumtus ſuppeditans, in prima pagina: qui et Amſtelodami et Francofurti officinam habuit librariam. Igitur pro una diuerſae hae tres editiones ſunt habendae. Quantum ex relatione amicorum intellexi, (ipſi enim mihi iſtam editionem inſpicere non licuit,) additae ſunt uariae lectiones, ex Codice Heidelbergenſi deſumtae; itemque teſtante FABRICIO l. c. p. 413. *Itinerarium Antonini*, et *Burdegalenſe*, cum *Tabula Peutingeriana*; qui uero nonnhil errauit. Inſerta enim fuit integra editio, ſeparatim quoque uendita, Tomo I. Theatri ueteris Geographiae, a *Petro Bertio*, Chriſtianiſſimi Regis Galliarum Coſmographo, 1618. et 1619. editi, et duobus tomis abſoluti: in cuius operis tomo poſteriori, citati a Fabricio auctores, cum aliis habentur. Etſi uero tanto ſtudio, tantaque diligentia, haec editio fuerit reuiſa, IOHANNES tamen GRAVIVS, referente FABRICIO p. 414. in ea multos animaduertit errores, conferendo iſtam cum quodam codice MSto. Vtrum uero error ſemper fuerit in MSto, an uero in impreſſo, ii iudicent, quibus editionem *Gravianam*, in qua dedit deſcriptionem Ptolemaicam Arabiae, accurate cum aliis conferre licet exemplaribus; quibusque obſeruationes Aſtronomicae ſunt perſpectae atque cognitae. Haec Arabicae Petraeae deſcriptio cum tabula urbium inſignium eiusdem Ptolemaei inſerta eſt Tomo III. *Scriptorum Minorum Geographicorum*, *Oxoniae*, e theatro Sheldoniano 1712. in 8. edito. Tabulam urbium HVDSONVS cum impreſſis et MStis exemplaribus diligenter contulit, uariasque lectiones in inferiore margine annotauit: quibus multa Ptolemaei loca emendantur.

CA-

CAPVT VI.

DE EDITIONIBVS GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI LATINIS, SECVLO XV. IMPRESSIS.

§. 1.

NOn multo post inuentam, et nonnihil excultam artem typographicam, eruditi operam nauarunt, optimae notae libros, in lucem publicam protrahere, et ab interitu liberare; quare studia non parum fuerunt amplificata, eorumque cultoribus facilior, comparandi sibi libros utilissimos, via monstrata. a) Quoniam uero ob defectum typorum Graecorum, primi illius artis inuentores, et amplificatores, Graecos auctores, ad literarum studia non minus quam latinos, necessarios, prelis suis subiicere non potuerunt b) hinc operam dedere, ut libros Graecos, in latinam linguam translatos, eruditis potuerint legendos exhibere; quorum Catalogum, sed ualde imperfectum, dedit, Vir de Ecclesia ac literis insigniter meritus, Dn. Val. Ern. Loescherus in *Stromat.* p. 277. 278. Inter eos fuit Cl. Ptolemaei Geographia, liber ab eruditis ualde expetitus, cuius uersionem latinam Dominicus de Lapis, ciuis Bononiensis, primus omnium dedisse typis impressam uidetur.

§ 2.

Extat huius editionis Exemplar in Bibliotheca Acad. Lips. Paulina, quod Cl. M. Büttigius, pro sua humanitate, perlustrandum mihi, Lipsiae abhinc aliquot annis uersanti, concessit. Dabo subscriptionem, sub calcem libri legendam: *Hic finit Cosmographia Ptolemaei, impressa opera Dominici de Lapis, ciuis Bononiensis, Anno M C C C C L X I I. mense Iunii XXIII. Bononie.* Nihil in

a) Hinc minime est frustraneus labor, quem Excell. Dn. Kravsivs P. P. *Hist. in Academia Wittebergensi* suscepit, conscribens peculiarem libellum s. Dissertationem, *de incrementis Studiorum Seculo XV. per artem typographicam* factis, Annalibus huius artis, quos meditatur, addendam: quam eruditus orbis frustra hucusque expectauit.

b) Quod si enim quaedam saltem uoces graecae in latinis libris occurrerunt, eas non raro deprehendimus aut calamo libris insertas, aut integris tabellis ligneis insculptas, aut lineae spatio uacante omissas, aut denique typis ualde rudibus expressas. Conf. Maittaire *Annal. Typograph.* T. I. ex edit. secunda, p. 21.

in hac ſubſcriptione uidetur eſſe omiſſum, quod ad notitiam illius, tam ratione anni, quam loci impreſſionis, ac typographi, pertinet. Quod ſi uero celeb. Maittaire T. I Annal. Typogr. ex edit. ſecunda, p. 218. et 379. euoluamus, uidemus, hunc diligentiſſimum Hiſtoriae artis Typographiae ſcrutatorem, non antiquiorem potuiſſe inuenire librum, a Dominico de Lapis excuſum, quam Benedicti di Nurſia opus ad conſeruationem ſanitatis, et Gerardi Cremonenſis theoriam Planetarum: quorum prior anno 1477 poſterior uero 14. - - in officina illius fuit impreſſus: nec etiam alii curioſi, Antiquitates artis typographicae inueſtigantes, reperiere libros, aut eundem, aut paulo antiquiorem annum referentes. Hinc monente Excell. SCHWARZIO, Praeceptore meo pia mente colendo, uitium, in indicando anno, irrepſiſſe typographicum putabam: in qua ſententia firmarunt me aliae quoque rationes, 1.) enim in euoluenda hac editione, deprehendi in cuiusuis paginae limbo inferiori cuſtodes, quibus hodienum utuntur typographi, confuſionis foliorum euitandae cauſa: quorum originem ſupra laudatus D. Loeſcherus refert ad annum 1474. uid. ej. Stromat. p. 285. Cl. Maittaire uero ad Annum 1486. Annal Typogr. T. I. p. 97. 2.) ſub finem totius libri habetur Regiſtrum pro Bibliopegis; quod cum ſignaturis ad limbum paginae inferiorem, eandem habere originem putat Loeſcherus l. c. 3.) eodem anno ne quidem in celebrioribus Germaniae ciuitatibus, aut Romae, ars typographica exercebatur, multo minus Bononiae. Vnicus Nicolaus Ienſſon putatur, ſub id tempus, artem typographicam intuliſſe Italiae: Maittaire l. c. p. 6. Sed ne hoc quidem omni caret dubio: vid. Loeſcherus l. c. p. 146. 4.) Non omnibus ſubſcriptionibus eiusmodi tuta fides eſt adhibenda; in multis enim unum alterumue omiſſum eſſe numerum denarium aut centenarium, docent Maittaire l. c. p. 2. in not. et Loeſcherus l. c. p. 142. ſeq. 5) Iidem uiri, quorum in Praef. huius editionis tabulis praefixa, fit mentio, quique typographum in adornanda ea adiuuerunt, ſub finem demum Seculi XV. uixerunt. Inde his adductus rationibus concludo, binos in ſubſcriptione finali omiſſos eſſe numeros denarios, et legendum annum 1482. Cum enim ante annum 1477. Dominicus de Lapis, teſtante MAITTAIRE l. c. non excuderit libros Bononiae, ad tam grande uero opus perficiendum, inprimis tabulas aeri incidendas, multo labore et tempore opus habuerit, et non facile primum artis ſuae documentum illud eſſe uoluerit; hinc facile argumentum pro ſtabilienda mea ſententia peti poterit; quam pro uera aſſumo, donec probetur contrarium.

§. 3. Miſſo

§. 3.

Misso dubio, de anno impressionis, ad reliqua huius editionis memoranda pergo. Textum ea continet latinum, ex uersione Iacobi Angeli, cuius praefatio in frontispicio libri legitur: cum aliis editionibus aut Nicolai Donis, aut aliorum Praefationes sint praefixae. Signaturas in limbo cuiusuis paginae inferiori, et Registrum pro Bibliopegis, sub finem operis deprehendi, supra iam monui. Textum excipiunt tabulae, quarum index praemittitur; suntque numero XXVII. Quae, tam in textu, quam in tabulis, a uiris eruditis, adiuuantibus hanc editionem, sint praestita, docent uerba, eidem cum indice paginae inscripta, quae ob raritatem libri appono. *Tabulas Cosmographiae, secundum dimensiones Ptolemaei impressas, tibi, quisquit es, nobilium operum studiose, non solum ob eam rem commendo, quod ex excellentissimi Ptolemaei scientia manarunt; sed multo magis, quia et Characteres et figurae tanta sunt diligentia correctae, ut non multo plus Ptolemaeo ob primam compositionem, quam nouo correctori, ob emendationem congruam, debere uideantur. c) Nam frustra suo coelesti ingenio Ptelomaeus scientiam mundo reliquisset, nisi praeteritorum seculorum ignorantia simul ac temeritate, corruptos eius Codices, et peruersas confusasque tabularum figuras, noua corrigentis industria, sincera fides, ad ipsius auctoris dignitatem reuocasset, et Ptolemaeum non modo ceteris hominibus, sed ipsi quoque Ptolemaeo restituisset. Accedit mirifica imprimendi tabulas ratio; cuius inuentoris laus nihil illorum laude inferior, qui primi literarum imprimendarum artem pepererunt, in admirationem sui studiosissimum quemque facillime conuertere potest. Opus utrumque summa adhibita diligentia, duo Astrologiae peritissimi castigauerunt, Hieronymus Mamfredus d) et Petrus Bonus e.) Nec minus curiose correxerunt summa eruditione praediti, Galleotus Mar-*

c) Errat auctor Praefationis, quisquis ille sit; cum Ptolemaeo tabulas tribuit, quas Agathodaemonem composuisse supra uidimus.

d) Conf. de Mamfredo Koenigii *Bibl. V. et N.* p. 502 qui eum uocat *Manfredum*, facile cum alio eiusdem Nominis, sequentibus temporibus claro, commiscendum. b. I. A. Fabricivs in *Biblioth. Med. Aeui* T. V. p. 37. Medicum et Astronomum Bononiensem eum uocat, et scripsisse dicit Centiloquium, de Medicis et infirmis; quod prodiit Bononiae 1483. Forte circa idipsum tempus Ptolemaeo emendando insudauit.

e) idem forte, ac modo laudati Fabricii Petrus Bonomus; de quo uid. l. c. p. 737. Vtrum noster Petrvs Bonvs idem sit, cum Petro Bono, cuius mentionem facit Koenigivs l. c. p. 124. aut cum Petro Bongo, qui scripsit librum *de Numeris*, citatum in Ehingeri *Catalogo Bibliothecae Augustanae* p. 672. alii uideant.

Martius f) et Collamontanus. g) Extremam emendationis manum imposuit Philippus Broaldus h) qui Plinii, Strabonis, reliquorumque id genus Scriptorum, Geographiam cum Ptolemaeo conferens, ut esset quam emendatissimus elaborauit. Hanc ad Lectores Commonitionem excipiunt Tabulae XXVII. aeri incisae, sed stilo admodum rudi; ut pro primis omnium eas haberendas esse censeam.

§. 4.

Altero mihi loco commemoranda uenit editio Anno 1475. impressa. De anno impressionis conueniunt omnes, de loco autem diuersae sunt opiniones; sed dirimet totam litem ipsa calci libri adiecta subscriptio Typographi, quam dedit Cl. MAITTAIRE T. I. *Annal. Typogr.* pag. 349. edit. secundae: praemisso quasi titulo, a MAITTAIRE concepto. Cl. Ptolemaei Cosmographiae Libri octo, Latine, cum Epistola Angeli ad Alexandrum V. Pontificem Maximum. *En tibi Lector Cosmographia Ptolemaei, ab Hermanno Leuilapide Coloniensi, Vicentiae, accuratissime impressa. Benedicto Triuisano, et Angelo Michaele Praesidibus M CCCC LXXV. IDI. SEPT. fol.* In subiecta nota i) legitur Epistola commonitoria, Libri calci adiecta: posthaec Cl. Maittaire monet, Bunemannum, qui notitiam huius libri ex Catal. Gudian. p. 370. hausit, eum tribuere *Coloniae*, ostendens simul originem erroris. Hermannus enim LEVILAPIS, alias LIECHTENSTEIN, forte melius *Leichtenstein*, patria fuit Coloniensis, qui arti typographicae primum Vicentiae, postmodum Venetiis uacauit: docente MAITTAIRE l. c. pag. 224. Repetit superius dicta idem MAITTAIRE pag. 774. *in not. 2.* referens libros a Prospero Marchand sibi communicatos. Exstat haec editio Viennae, in Bibliotheca Caesarea, et praeter allata a Maittaire, annotatione digna, praefationem Iacobi Angeli libro praemissam, textum 70. philyris continet, ex uersione Iacobi Angeli, nonnihil immutata; singulae autem philyrae custo-

f) Galeotus Martius, docens Bononiae bonas literas, floruit circa annum 1490. vid. FABRICIVS T. III. p. 14. 15. KOENIGIVS in *Bibl. V. et N.* p. 327.

g) forte idem est, quem SIMLERVS in *Continuat. Bibl. Gesneri* pag. 159. Colimontanum uocat.

h) Bini fuere Philippi Beroaldi; quorum unus natus Bononiae Anno 1490. senior, alter uero iunior dictus, circa idem fere tempus floruere. Seniorem hic indigitari puto: is enim totam fere uitam in lectione auctorum consumsit: uid. FABRICIVS in *Bibl Med. Aeui* T. V. p. 851. seq. GESNERVS, *cum Epitomatore et Continuatoribus*, ac recentissime celeb. Menckenius Iunior.

ſtodibus ſ. ſignaturis in limine inferiori ſunt notatae, tabulae denique deficiunt, quas tamen aliis exemplaribus additas eſſe cenſeo. Curarunt hanc editionem *Angelus Vadius* et *Barnabas* PICARDVS VICENTINVS; qui praefationem perbreuem praemiſerunt, inſertam MAITTAIRE *Annal.* l. c. pag. 349.

§. 5.

Ad editionem ſplendidiſſimam pariter, ac rariſſimam nunc peruenio, quam in nullo hucusque Librorum aut Bibliothecarum Catalogo inueni. Poſſidet eam *Magnificus* C. G. SCHWARZIVS, Vir, de uniuerſo orbe literato meritiſſimus. Romae impreſſam eſſe, ſequens inſcriptio docet, ſub calcem libri legenda: CLAVDII PTOLEMAEI ALEXANDRINI PhiloſophiGeographiam ARNOLDVS BVCKINCK e Germania Romae tabulis aeneis in picturis formatam, impreſſit, ſempiterno ingenii artificiique monumento; anno Dominici natalis M CCCC LXXVIII. VI. Idus Octobris. Sedente Sixto IV. Pontifice Max. Anno eius VIII. Neque Maittaire, neque alii uiri, in eruendis typographiae antiquitatibus curioſi, de *Arnoldo* BVCKINCK quidquam referunt; quem tamen ex dedicatione praemiſſa penitius deinde noſcendum exhibebo. Directa eſt ea, ad Pontificem Romanum, Sixtum IV. uti ex modo allegata ſubſcriptione coniicio: nomen enim Pontificis in dedicat. expreſſum non legitur; ſed titulo ſaltem *ſanctisſimi Patris*, *penes quem hominum et deorum conſenſus imperium cum rerum omnium doctrina eſſe uoluit*, compellatur. Neque etiam dedicantis nomen indicatur; quem tamen *Iohannem Andream*, *Alerienſem Epiſcopum*, eſſe puto; vid. MAITTAIRE l. c. p. 10. Prae ceteris ſequentia dedicationis uerba commemoratione digna mihi uidentur; utpote in quibus editionis huius continetur Hiſtoria, et ſimul artis typographicae, in urbe Romana, Hiſtoriae nonnihil lucis affunditur. *Ne librariorum inſcitia tuae ſanctitatis aures offenderet*, *Domitius Calderinus*, *Veronenſis*, *cui huius emendationis prouintia demandata fuerat*, *cum uetuſtisſimo Graeco*, *manu Gemiſthi* i) *Philoſophi emendato*, *latinos Codices ſe collocaturum* (forte melius *collaturum*) *Magiſter uero Conradus Suueynheym*, *Germanus*, *a quo formandorum Romae librorum ars primum profecta eſt*, *occaſione hinc ſumpta*, *poſteritati conſulens*,

 ani-

i) de *Georgio Gemiſtho Plethone*, conf. praeter KOENIGIVM in *Bibl. V. et N.* p. 339. SIMLERVS in *Continuat. Bibl. Geſneri* p. 269.

animum primum ad hanc doctrinam capessendam adplicuit; subinde mathematicis adhibitis uiris, quemadmodum tabulis aeneis imprimerentur, edocuit, trienniοque in hac cura consumpto, diem obiit. In cuius uigiliarum laborumque partem non inferiori ingenio ac studio Arnoldus Buckinck e Germania, uir apprime eruditus, ad imperfectum opus succedens, ne, Domitii k) Conradique obitu, eorum uigiliae emendationesque sine testimonio perirent, neue uirorum eruditorum censuram fugerent, immensae subtilitatis machinamenta examussim ad unum perfecit. Ex quibus uerbis haud immerito coniici posse puto 1.) Conradum Sweynheym solum peruenisse Romam, exercendae artis typographicae causa; *Arnoldum* uero, PANNARZ alias cognominatum, deinceps ab eo in socium laborum adscitum: *Conradus* enim solus Romanos *artem formandorum librorum docuisse* dicitur. 2.) Quamuis uarii antiquiores libri nomen Conradi et Arnoldi simul in fine ostendant, unumquemque tamen eorum separatim, emendandi cuiusdam auctoris curam gessisse, utrumque uero deinde communibus sumtibus excudisse. 3.) Cognomen uerum Arnoldi Pannarz fuisse BVCKINCK, quod hucusque a nomine obseruatum fuisse memini. *Arnoldus* enim ad imperfectum opus successit, ejusque ad finem perducendi curam egit, sumtus praeterea ad imprimendum suppeditans. Quod si diuersus ab Arnoldo Pannarz esset intelligendus, non omnes circumstantiae temporis, loci etc in eo conuenirent. 4) Per multos annos et Conradum et Arnoldum saepius allaborasse, ut editiones librorum, ab iis excudendorum, accuratae et bene elaboratae prodirent. Hinc etiam patet, cur ii Anno 1472. Pontificem Romanum supplices adierint, et ab eo petierint, ut, consumtis pene ipsorum opibus, onus paupertatis miserum amoliretur. 5.) Falli Cl. MAITTAIRE, l. c. p. 15. sine ulla additta probatione asserentem, quod Arnoldus ad annum usque 1476. typographicam artem exercuerit, cum praesens opus annum 1478. expressum ostendat. 6.) Conradum Sweynheym non soli arti typographicae uacasse, sed et alii, qua, ope tabularum aenearum, uariae figurae imprimuntur chartae; tribusque proximis ante obitum annis hac sola uictum sibi acquisiuisse. 7.) Errasse eundem MAIT-

k) Anno 1477. indict. X. Calderinus obiit, testante TRITHEMIO, *de Script. Eccles.* p. 370 edit. operum Trithemii, ex Bibl. Freheri. Catalogum Scriptorum Calderini uide in SIMLERI *Contin Bibl. Gesneri* p. 206. et conf. FABRICII *Bibl. Medii Aeui* T. I. p. 853. ERASMVS praematurum Domitii Calderini obitum luget T. I. *operum* p. 848. sequentibus uerbis: *Quid de Domitio Calderino? Bona spes erat: ni Romanae deliciae, mox praematura mors intercepisset iuuenis bene coeptum in studiis cursum.*

MAITTAIRE, p. 15. dicentem, quod citatus saepe Conradus non diu ultra annum 1473. uixerit; ob eam inprimis causam, quoniam libri p. 340. 347. et alibi, ab eo commemorati, nomen Arnoldi saltem gerant. Cum enim ipse Praefationis nostrae auctor dicat, Conradum aliud uitae genus elegisse; tale sibi eligendum putauit, quod a priori non plane alienum, et, exprimendo figuras tabularum aenearum in charta, uitam sustentauit. Conradus igitur, mea quidem sententia, 1476. diem clausit, sed post eius obitum Arnoldus toti operi finem imposuit; adhibitis ad imprimendas tabulas aliis uiris, a Conrado illud edoctis.

§. 5.

Sed redeundum mihi est ad recensionem Editionis huius: in qua, sequenti statim post praefationem pagina, Index legitur Capitum Libri I. eumque ipse textus excipit latinus; qui in quam plurimis locis differt a textu Codicis EBNERIANI MSti, quae loca Domitius Calderinus forte emendauit. Eadem est ratio textus in reliquis VII. Libris. Initiales librorum literae in textu non habentur, sed spatium adest illarum loco uacuum: Capitum uero literae initiales, typo minore, et reliquo textui conueniente sunt expressae: ita tamen, ut in spatio maiori, et literis maioribus idoneo, sint collocatae. Custodes, quos uulgo uocant, in hac editione non comparent; sub finem autem libri registrum adest foliorum pro Bibliopegis, in quo primae cuiusuis folii uoces, more illorum temporum, habentur. Vid. MAITTAIRE l. c. p. 97. 98 et LOESCHERI *Stromat.* p. 28f. Post textum sequuntur tabulae XXVII. aeri elegantissime insculptae; adeo, ut mirum sit, eo iam tempore artem sculptoriam ad tantum perfectionis fastigium ascendisse. Imprimendarum quoque tabularum tunc temporis erat ratio peculiaris: uidentur enim hodienum exemplaris huius tabulae, in ea parte, quae figuras ostendit, laeuigatae; in altera uero parte comparent uestigia lintei, quod inter imprimendum superimpositum fuerat chartae; cum hodie loco illius adhibeatur charta pura cum panno. Margini exemplaris SCHWARZIANI, manu eruditi cuiusdam uiri, inscriptae sunt emendationes uersionis Latinae, quae ad uerbum editioni Pirckheymerianae sunt insertae. Hanc ob causam plane mihi persuadeo, Pirckheymerum usum fuisse hoc exemplari, in corrigendo textu latino; num autem uera sit haec coniectura, ii iudicant, quibus manum Pirckheymeri cum Codice nostro conferre licet. Editionem, nescio quam, Cosmographiae Ptolemaei, manu Trapezuntii correctam, asseruatam fuisse in Bibliotheca Norimbergensium publica, refert SAVBERTVS, in *Orat. II. de Biblioth. Norimb.* p. 64. quae uero ab hac plane discrepat.

 §. 7. Quar-

§. 7.

Quarta uice Geographiae Ptolemaei uersionem latinam esse dicitur prodia 1482. Romae ex officina Nicolai Hahn, FABRICIO *Bibl Graec.* L. IV. C. XII. p. 413. qui narrat, se uidisse olim illius Exemplar, membranae impressum, in Biblioth. b. Abrah. Hinckelmanni, quod postea ad manus peruenit Summe Reu. DN. Ioh. Christ. Wolfii, Past. Hamburg. meritissimi. Sed ualde dubitabam, utrum omnia se ita haberent: siquidem facile fieri potuit, ut pro Romana, ex lapsu quodam memoriae, uenditarit Fabricius editionem Vlmensem. Et uero praeter laudatum Fabricium, KRANZIVS in *Memorabilibus Bibliothecae Elisabethanae* p. 74. eius quoque mentionem facit; quae autem MAITTAIRE l. c. p. 438. habet, ea ex Fabricio sunt desumta. Vterque istorum Virorum, et Fabricius et Kranzius, laudant exemplar membranae impressum; uterque Nic. Hahn typographum nominat, cuius tamen officina reliquis, Historiae Typographicae artis scrutatoribus plane est ignota; uterque iisdem fere, in describendo Exemplari, utitur uerbis: quae omnia fidem tantorum Virorum dubiam mihi reddiderunt; donec nuper amicus quidam, qui oculis suis in Bibl. laudati Wolfii usurpauit istud exemplar, uenustissimum pariter ac uetustissimum, ex subscriptione calci libri addita, me docuit, coniecturam meam esse ueram, editionemque Vlmensem pro Romana falso fuisse uenditatam, Nicolai *Donis* nomine in Nicolai *Galli* conuerso.

§. 8.

Multo maiori proinde certitudine affirmare possum, auctorem nostrum 20 ipso An. 1482. VLMAE *a Leonhardo Hol* fuisse excusum; siquidem tale exemplar, inter rariores Bibliothecae suae libros, numerat celeb. GODOFREDVS THOMASIVS, magnum inter Medicos Humanitatis Vindices Nomen; et bina extant in duabus instructissimis Vlmensium Bibliothecis, Krafftiana scil. et Marchtaleriana; perhibentibus *Amoenit. Litter.* T. III. p. 134. Arbeiten der Gelehrten im Reich. Vol. I. P. VII. p. 603. conf. MAITTAIRE l. c. p. 431. Insigne mendum haec editio, in primo statim dedicationis uersu, prae se ferre uidetur: Praefatio enim Nicolai Donis ad Paulum II. Pontificem, qui iam Anno 1471. diem suum obiit, Libro 1482. impresso est praemissa. Sed sciendum, Leonhardum Hol, Apographon, quod ad manus suas peruenit, una cum dedicatione, ad uerbum expressisse; hoc eo facilius fieri potuit, quoniam Dedicatio non Typographi, uerum Nicolai nomine est conscripta. Imo Bibliophilis nota erunt exempla talium librorum, quibus Dedi-

Dedicationes Seculo XIII. aut XIV. conceptae, sunt praemissae; quare, si nulla libris addita mentio loci et anni impressionis, ignari Historiae Typographicae eo insaniae se adigi passi sunt, ut statuerent, Librum eo, quem dedicatio ostendit, anno typis fuisse exscriptum. Haec Vlmensis editio, referente MÜNSTERO in *Praef.* ad Edit. Lat. Geographiae Ptolemaei Basiliensem, de Anno 1540. *omnibus posterioribus editionibus, in calculo et locorum nominibus, est purior, et incorruptior.* Textus illius, in multis locis, discrepat ab Editione Romana, anni 1478. Tabulae Textui subiunctae XXXII. omnes ligno insculptae, a *Iohanne Schnitzer ab Arnsheim*; cuius nomen, in limbo superiore tabulae primae, legitur. Ex numero patet, tabulis XXVII. antiquioris Geographiae, a Nicolao Donis quinque adhuc fuisse additas, situm et nomina recentiora urbium *Lusitaniae, et Hispaniae, Galliae, Scandinauiae, Italiae ac denique terrae Sanctae,* repraesentantes. Nicolaum esse auctorem harum tabularum, ex eo conjicio, quoniam in solis Exemplaribus, quae Nicolai nomen in fronte gerunt, primum habentur; et ab ipso in Registro s. Indice Alphabetico, super octo Libros Geographiae Ptolemaei, Editioni Vlmensi Anno 1486. praemisso, ac supra recensito, plerumque citantur. Locus et annus impressionis, cum nomine typographi, in ultimae Tabulae parte auersa capitalibus literis indicantur, hunc in modum: *Claudii Ptolomei uiri Alexandrini Cosmographie octauus et ultimus liber explicit. Opus Donni 1) Nicolai Germani secundum Ptolomeum finit. Anno M CCCC LXXX II. Augusti uero Kalendas XVII. Impressum Vlme per ingeniosum uirum Leonardum Hol, praefati oppidi ciuis.* Notandum est, nonnulla huius editionis exemplaria membranae fuisse impressa; ex quorum uno desumtae Tabulae, quae Codici MS. Norimbergensis Biblioth. sunt additae. Discrepant eae ab aliis huius editionis Tabulis, chartae impressis; membranaceae in prima parte, cui textus Ptol. ad eam explicandam quicquam faciens, inscriptus est, quatuor lineis paulo crassioribus, uariis ductibus coloribusque distinctis, sunt exornatae; chartaceae uero iis destituuntur. Extare quoque editionis huius Exemplar in AVGVSTISS. IMPERATORIS Bibliotheca, Reuerendiss. Gentilotti, ab Engelsbrunn, qui magno labore Lambecium

1) Vox haec *Donni* nonnullis occasionem dedit coniiciendi, uocabulum *Donis*, quod in sequentibus occurrit editionibus, non esse habendum pro nomine gentilitio, sed ortum ex uoce *Dominus*, per compendium scribendi *Donnus*: quam autem coniecturam meam non facio, maiorem tribueas fidem Trithemio, scriptori fere coaeuo.

becium et Neſſelium auxit, annotauit; quod Exemplar, multis annotationibus MStis in margine refertum, manu Io. SCHONERI, celebris olim Mathematici correctum eſſe et emendatum putauit. Praeterquam quod manus Schoneri ex aliis ſchedis ei innotuerit, coniecturam hanc non parum firmabat Scheda, exteriori ligaturae parti agglutinata; quae exhibet ſcutum transuerſim bipartitum, cuius area ſuperior libram ancipitem, nonnihil uerſus ſiniſtrum latus inclinatam, inferior crucem, trabe transuerſa notatam ☨ oſtendit, cum hac Epigraphe:

Hoc te, poſteritas, Schonerus munere donat;
quo ſtante ingenii ſtant monimenta ſui.

Notae margini adſcriptae manu Schoneri, non ſolum in textu, ſed et in ipſis tabulis. Priores emendant textum, quoad gradus longitudinis aut latitudinis, indicantque tabulas, in quibus nomina urbium occurrunt. Poſteriores exprimunt nomina urbium ac aliorum locorum Seculo XVI. conſueta, et a ueteribus nonnihil recedentia. Diuerſitas tamen manus in annotationibus deprehenditur; cum aliae paulo craſſioribus literis, aliae uero ſubtilioribus ſint exaratae. Exempla emendationum ſubiungerem, dummodo chartae id permitteret anguſtia.

§. 9.

Ab editione modo recenſita parum aut nihil differt alia, itidem Vlmae excuſa; cui NICOLAI DONIS *Tractatus*, *de locis ac mirabilibus mundi*, eſt ſubiunctus, fabulis abundans, admixtis nonnullis utilibus. Neque in textu, neque in tabulis huius editionis quicquam eſſe mutatum, quiuis, conferens eam cum proxime praecedenti, fatebitur. In calce libri haec leguntur: *Impreſſum Vlmae opera et expenſis Iuſti de Albano, de Venetiis, per Prouiſorem ſuum, Iohannem Reger, Anno Domini MCCCC LXXXVI. XII. Kalendas Auguſti.* Paulo inferius ardea, ſuper colle tricipiti viridi in ſcuto nigro, conſtituta; ſcuti lateri dextro litera I. ſiniſtrae R adſcripta eſt. Nonnulli putant, editionem hanc Venetiis fuiſſe typis exſcriptam; cum uero 1) character editionis Vlmenſis de anno 1482. cum charactere huius recentioris editionis per omnia conueniat 2.) ipſe Iohannes Reger, de Kemnat, oppido Palatinatus ſuperioris ortus, non ſolum eo anno, ſed et nonnullis aliis m) libros ex officina ſua prodire fecerit; Vlmae hinc

m) uid. MAITTAIRE l. c. p. 474. 542. 609. 634.

hinc potius, quam Venetiis, quam prae manibus habeo, editionem impreſſam eſſe, plane mihi perſuadeo. Non autem nego, Iuſtum de Albano, Bibliopolam forte Venetum, ſumtus Iohanni Reger ſuppeditaſſe, ad opus integrum Ptolemaei imprimendum; ſiquidem diuerſarum Bibliothecarum Indices, Lugdunenſis ſcil. Venetae, ac Lipſienſis me docuerunt, omnia opera Ptolemaei, praeter Geographiam, eodem quoque anno Vlmae fuiſſe excuſa. Conf. et Loescheri *Stromat.* pag. 149.

§. 10.

Quatuor rurſus poſt annos Ptolemaeus Romae in fol. maj. prodiit, quod bina exemplaria, *Viennae*, in Biblioth. Illuſtriſſimi Comitis Pertvsatti, et *Ienae* in Bibliotheca Academica, extantia docent. En uerba in ultima edit. pagina ſcripta: *Hoc opus Ptolemaei, memorabile quidem et inſigne, exactisſima diligentia caſtigatum, iucundo quodam charactere impreſſum fuit, et completum Romae anno M CCCC LXXXX. die 15. Nouembris, arte et impenſis Petri de Turre.* Euolue quoque Maittaire l. c. p. 528. Non aliud, praeter hoc unicum, officinae Petri a Turre monimentum, mihi innotuit; neque etiam celeb. Maittaire; qui in Indice Typographorum chronologico, ad annum ſaltem 1490. eiusdem facit mentionem. Tamen hoc unicum ſufficere poſſe puto, memoriae Petri a Turre conſeruandae; ſiquidem, ob nitorem chartae et typorum, ualde ſe commendat, et proxime cum editione Romana Anni 1478. conuenit. Textum nonnullis in locis fuiſſe emendatum, ex ſubſcriptione adducta concludo; nam collationem cum aliis exemplaribus inſtituere mihi non licuit. Tabulae adſunt XXVII. et quidem aeri, quamuis paulo rudius, inciſae, et ſuperadditus iis memoratus iam ſaepius Nicolai Donis Tractatus, de orbis mirabilibus. Gerardus Mercator, in Praefat. ad Editionem Graeco-Latinam ſupra recenſitam, fatetur, ſe, in adornanda iſta editione, inter alias Editione Veneta de Anno 1490. fuiſſe uſum.

CAPVT VII.

DE PTOLEMAEI GEOGRAPHIAE EDITIONIBVS LATINIS, SECVLO XVI. EXCVSIS.

§. 1.

STatim sub initium Seculi XVI. autor noster typis rursus fuit mandatus. Extat haec editio in thesauro librorum rariorum EBNERIANO; cumque tituli tunc ceperint libris praefigi, etiam huius editionis integram rubricam, ut alii loquuntur, huc adscribam: *In hoc opere continentur, Geographia Claudii Ptolemaei, a plurimis Viris utriusque linguae doctissimis emendata, et cum Archetypo a) Graeco ab ipsis collata. Schemata cum suis demonstrationibus correcta a Marco Beneuentano, Monacho Coelestino, et Iohanne Cotta, Veronensi, uiris Mathematicis consultissimis. Figura, de proiectione Sphaerae in plano, quae in Libro VIII. desiderabatur, ab ipsis non tam instaurata, sed fere adinuenta: eius enim uestigia in nullo, etiam Graeco Codice, extabant. Maxima quantitas dierum ciuitatum, et distantiae locorum ab Alexandria Aegypti cuiusque ciuitatis, quae in aliis Codicibus non erant. Planisphaerium Cl. Ptolemaei nouiter recognitum, et diligentissime emendatum a Marco Beneuentano, Monacho Coelestino Noua et uniuersalior cogniti orbis tabula, a Iohanne Ruysch Germano elaborata. Sex tabulae nouiter confectae, uidelicet Liuoniae, Hispaniae, Galliae, Germaniae, Italiae, Iudaeae. Cautum est edicto Iulii II. Pontificis maximi, ne quis inprimere, aut inprimi facere audeat hoc ipsum opus poena excommunicationis, latae sententiae, his, qui contra mandatum iussumque conari audebunt. Anno Virginei partus M D VIII. Rome.* Quae in hoc opere contineantur, titulus satis docet. Viri isti doctissimi, qui de hac editione bene meruerunt, sunt Marcus Beneuentanus, et Iohannes Cotta; uterque eorum scriptis clarus. Marcus enim scripsit Dialogos aduersus Albertum Pighium, quos Frisius in Continuat. Bibl. Gesneri p. 566. Romae dicit in 4 fuisse excusos. Forte quoque nonnulla de Marco habet, TOPPIVS, in *Bibliotheca Neapolitana.* Bernhardus Syluanus, qui editionem Venetam, de Anno 1511. mox uberius recensendam, procurauit, in annotationibus ei praefixis, paulo iniquius de Marco sentit; dicens: *Non*

a) Archetypon hic non sumitur pro libro, ipsa Ptolemaei manu exarato; sed pro textu Graeco, qui respectu uersionis habetur pro Archetypo.

Non possum Marci Beneuentani Monachi inscitiam praeterire. Is enim cum Ptholemaei opus emendandum assumsisset, non modo non emendauit, sed in plerisque locis adeo corrupit, ut manifestam implicet contradictionem, etc. Exempla etiam nonnulla allegat Syluanus, ex quibus idem probare annititur. Fateor quidem lubentissime, Marcum multa pro arbitrio suo, et non semper ope Codicum, et textus Graeci, emendasse; interim tamen non omnis eius labor est frustraneus; siquidem margini uersionis appositae sunt nonnullarum Graecarum uocum explicationes latinae, aliaque, explicationi textus inseruientia. Vtrum uero ea Marco, an uero Io. Cottae sint attribuenda, non satis constat. Syluanus certe, quaecunque in editione Romana laudem mereantur, in annotationibus citatis Io. Cottae attribuit; scribens inter alia, *quod demonstrationes illae, quae in primo et septimo libro leguntur, Ioanni Cottae sint adscribendae, utpote, qui ea loca emendauerit.* Et paulo post in laudem eius sic loquitur: *neque enim aut ingenio aut eruditione cuiquam nostra aetate COTTA cedebat. Sed, proh DEVM atque hominum fidem, tum, cum maxime floreret, cum maturum iam ingenium, non spem modo sui, magnam polliceretur, sed uberrimos iam fructus ferre inciperet, importuna sane et immatura morte, non sine maxima bonarum artium iactura, trigesimo aetatis anno, proxima aestate* (anni uidelicet 1510) *Viterbii decessit, etc.* Haec uerba, quamuis ab amico prolata, cui obitus Cottae magno erat dolori, non tamen ex quadam adulatione profluxerunt. FRISIVS enim *in Continuat. Biblioth. Gesneri* p. 525. plura eius recenset scripta, inprimis *Chronographiam uersibus describi coeptam*; quam uero, cum eruditis eius *in Plinium Scholiis* periisse dicit Varia eius *Epigrammata*, cum *M. Ant. Flaminii, Andreae Naugerii, Lampridii, Sadoleti, et aliorum Epigrammatibus Parisiis* s. a. in 8vo. et Florentiae 1552. prodierunt. Ceterum notandum est, Cottam, qui, in titulo nostrae editionis, *Veronensis* uocatur, teste Frisio l. c. ortum esse apud Alieniacum pontem, oppido, supra Athesin sito. Conf. IOVIVS, *in elogiis illustrium literis Virorum p. 107.*

§. 2.

Vterque horum Virorum suscepit opus, curante Reu. Patre DN. *Fabritio de Varano, Episcopo Cameriensi*, quod docet dedicatio nostrae editionis, directa ad *Robertum Tit. s. Anastasii, Presbyterum Cardinalem, Nannetensem*; ex ea etiam discimus, *Scipionem Carteromachum b) Pistoriensem, ut in*

 lati-

b) uid. de eo FRISIVM l. c. p. 744. et KOENIGII *Biblioth. Vet. et Nou. p. 169.*

latinis clarum, ita et in Graecis nulli illius temporis secundum; et Cornelium Benignum, c) Viterbiensem, Latini Graecique sermonis peritissimum, pleraque correxisse, et castigasse sedulo. Planisphaerium Ptolemaei, editioni huic adiectum, Euangelista Tossinus accepit ex Bibliotheca Palatina. Ioannes quoque Baduarius, Patritius Venetus, et Senatus Veneti apud Pontif. Max. Orator, aliud Exemplar Marco Beneuentano tradidit, cum ille apud fossas Clodianas Praetorem ageret. Ex utroque igitur exemplari latino d) Marcus hunc libellum restituit, quantum scil. ex uersione latina restitui potuit. Egit de hoc libello b. FABRICIVS *Bibl. Graec.* L. IV. C. XIV. §. 11. p. 449. In calce nostri Exemplaris haec leguntur: *Explicit Planisphaerium Ptolemaei, recognitum diligentissime, a Marco Monacho Beneuentano Coelestinorum: quod antea in multis etiam latinis Exemplaribus corruptissimum reperiebatur. — Romae nouiter impressum, per Bernhardinum Venetum de Vitalibus. Expensis Euangelistae Tosfini Brixiani Bibliopolae. Imperante Iulio II. Pontifice Maximo, anno tertio Pontificatus sui, die VII. Septembris anni M D VII.* Quo longius Ars Typographica per orbem fuit dispersa, eo plures se obtulere, sumtibus ad eam magis excolendam suppeditandis: quo autem factum est, ut, qui reditus exinde potuerint sperari, Typographis fuerint erepti. Iam sub finem Seculi XV. aliorum expensis libros a Typographis fuisse excusos, ex editione *Vlmensi Anno* 1486. superius adducta, haud difficile est cognitu. Pari etiam ratione id, quod prae manibus habemus Exemplar, a Typographo Romano, Venetiis orto, et in arte sua satis claro, fuit impressa, Euangelista Tossino, Bibliopola Academiae Romanae, sumtus ferente. Quantum recordor, nomen Bernardini de Vitalibus a cel. MAITTAIRE inter Typographos non fuit relatum; quod forte in Supplementis Tomi II. fiet. Memoratu dignum est, quod in nostra editione diuersus occurrat annus impressionis: uidelicet in Titulo annus 1508. in calce uero Planisphaerii 1507. Sed cum in allegatione anni 1507. indicetur simul mensis et dies, quo liber praelum effugerit, maiorem certe huic tribuo fidem, quam titulo. Interim tamen non nego, a Bibliopola alium titulum praefixum esse libro, annum 1508. in fronte gerentem, id quod collatio binorum diuerso anno insigni-

c) a quo diuersus *Georgius Benignus*, Episcopus Nazarenus, de quo H. ab HARDT *Ionas in luce* legendus p. 557. De nostro Cornelio uid. KOENIGIVS l. c. p. 100.

d) Graecus enim textus, referente VOSSIO *de Mathesi* Cap. XXVI. §. 6. plane interiit.

signitorum Exemplarium, *Viennae* a *Perillustri* DN. EBNERO instituta, me docuit. In prioris enim editionis, anno 1507. excusae, frontispicio, nec annus exprimitur, nec figurae istae exhibentur, quae in posterioris editionis de an. 1508. titulo conspiciuntur. Deinde in posterioris titulo *nouae et uniuersalioris tabulae cogniti orbis*, a IOHANNE RVYSCH inuentae, fit mentio, quae, una cum sex aliis tabulis, libro sit inserta; in prioris uero titulo eae non recensentur. Denique in dedicatione posterioris Exemplaris litera prima fuit omissa, loco autem illius Diua Virgo Maria, ante cuius genua uir, nigra ueste indutus, prouolutus iacet, picta uidetur; in priori uero ea litera habetur. Nihilo tamen minus coniicio, utramque editionem pro una esse habendam; 1) enim in utriusque Exemplaris dedicatione ne uerbum est mutatum, quamuis diuersitas deprehendatur characteris 2.) in ipso libri textu nulla inuenitur uerborum aut typorum differentia; potius utriusuis exemplaris paginae et lineae quam accuratissime inter se conspirant. 3.) Subscriptio, in calce Planisphaerii legenda, eadem est in utroque Codice. Forte igitur Bibliopola, qui iam per integrum decennium Romae uitam agens, 500. huius libri exemplaria imprimi curauit, ex pia quadam fraude, hodienum consueta, exemplaribus non statim diuenditis, nouum et ampliorem praemisit libro titulum, nouasque addidit tabulas, ad alliciendos magis curiosos harum rerum emtores.

§. 3.

Sed, alia adhuc, in utraque editione, occurrunt memoratu digna. Alteram enim post dedicationem plagulam occupat Priuilegium Papale: id quod monendum contra S. R. LOESCHERVM, Virum de Ecclesia et literis bene meritum, qui in *Stromat.* p. 287. obseruationes tradens, de artis typographiae pueritia, sic scribit: *Primum, quod sciam, Priuilegium librorum datum est* 1514. Sed altius esse repetendam Priuilegiorum originem, probant opera Campani, *Mediolani* An. 1495. a *Michaele Ferner*, *et Euchario Silber* excusa, quibus priuilegium LVDOVICI SFORZIAE *Ducis Mediolanens.* praemissum est; imo in Catalogo Librorum ante Anno 1500. impressorum, quem dedit MAITTAIRE T. I. *Annal.* plura et antiquiora occurrunt exempla. Deinde et hoc ex laudata dedicatione notandum, quod Typographis et Bibliopolis non fuerit liberum, pretium libris certum statuere, sed summos imperantes Viro harum rerum perito, et fideli, potestatem concessisse, libros aestimandi. Sic enim habent ipsa Priuilegii uerba:

Volumus, quod dicti libri nullatenus uendi possint, nisi dilectus filius, Thomas Phoedrus, Canonicus Lateranensis, Bibliothecarius et familiaris noster, de cuius fide plenam in Domino fiduciam obtinemus, iustum pretium imposuerit; iuxta cuius determinationem uendi debeant. Optandum esset, ut hodienum illius rei curam agerent summi imperantes; ne iniquo interdum pretio emtores pecunia emungerentur.

§. 4.

Praeter uero Ptolemaei Planisphaerium, addita appendix alia, quae inscribitur: *Noua orbis descriptio.* Hic liber, ut ex duplici dedicatione, una *Euangelistae Tosini ad Cardinalem Nannetensem*, altera, *Marci Monachi ad Marianum Alterium, Patricium Romanum*, coniicere licet, eundem Marcum habet auctorem. Continet autem Commentarium ad Tabulam cogniti orbis uniuersaliorem, ex obseruationibus recentioribus a IOHANNE RVYSCH e) Germano, ad mentem Ptolemaei Lib. I. C. V. concinnatam; in quo tamen Ptolemaeus, falsum nonnullis locis adtribuens situm, emendatur, et in uerum locorum situm inquiritur. Tabulae in editione anni 1508 extant XXXIV. praeter enim XXVII. quae in antiquioribus occurrunt, septem aliae accesserunt, in frontispicio libri iam enumeratae; omnes aeri sunt satis eleganter incisae. Subiicitur tandem Tabulis *Nicolai Donis Liber, de tribus orbis partibus*, supra recensitus. Rarioribus libris hanc Ptolemaei editionem esse accensendam, ex eo patet, quoniam 500. saltem Exemplaria sunt typis expressa. Vnicum adhuc moneo, nullum distinctionis signum, praeter punctum et comma, in hoc exemplari occurrere: cum tamen alii libri, sub idem tempus excusi, pluribus incisuris sint referti.

§ 5.

Vix tres elapsi sunt anni, cum noua nostri auctoris editio in Italia quoque lucem aspexerit: Venetiis scil. quae urbs non olim solum, sed et hodie, optime de literis meruit. Titulus primo statim folio inscriptus literis rubeis, sequentem in modum: *Claudii Ptolemaei Alexandrini Liber*

e) de quo ita loquitur Marcus Cap. III. *Iohannes Ruyschi* (*Munsterus* eum in Praef. Edit. 1540. Ruyschium uocat,) *Germanus, Geographorum meo iudicio peritissimus, ac in pingendo orbe diligentissimus, cuius adminiculo in hac lucubratiuncula usi sumus, dixit, se nauigasse ab Albionis Australi parte, et tam diu, quoad sub parallelum ab subaequatore ad boream, sub gradum 53. peruenit: et in eo parallelo nauigasse ad ortus littora, per angulum noctis, atque plures Insulas lustrasse, quarum inferius descriptionem assignabimus.*

Liber Geographiae, cum tabulis et uniuersi figura, et cum additione locorum, quae a recentioribus reperta sunt, diligenti cura emendatus, et impressus. In auersa tituli pagina aliquot leguntur uersus, Iohannis Aurelii Augurelli, allocutionem eius ad lectorem comprehendentes; quibus monet, ne primo statim intuitu lector industriam, in edendo auctore hoc adhibitam, spernat, Syluano potius, qui eius curam gessit, gratias agat. Sequitur hos uersus dedicatio *Bernardi Siluani, Eboliensis*, ad Illustriss. DN. ANDREAM MATTHAEVM AQVAVIVAM, *Adriae Ducem, et Eboli Dominum*; in qua inter alia Syluanus narrat, quod et Latina et Graeca exemplaria inter se contulerit, et, hortante *Pandulfo Cinnamo*, textum ac tabulas, Ptolemaeo ipsi, et menti eius conuenienter descripserit. Dedicationem ipsam excipiunt eiusd. *Bernardi* Annotationes in Geographiam Ptolemaei, quibus partim ad Quaestionem respondet, cur tabulae huius editionis ab aliis differant; partim uero errores nonnullos, quos *Marcus Monachus Beneuentanus* in editione sua commisit, recenset: cum e. g. Hydruntem terminum Italiae uersus tres plagas, orientalem, Septentrionalem et meridionalem posuit, eamque fluuium, non urbem, esse asseruit. Ipse textus Ptolemaei paucis in locis est emendatus; in reliquis cum uersione Iac. Angeli conuenit. Locorum distantiae plane a reliquis editionibus differunt, ex diuerso meridiano deductae. Summae Capitum aliaque prae ceteris memorabilia rubris literis, reliqua textus uerba atris sunt expressa. Tabulae, non tam ad mentem Ptolemaei, quam ad relationes iter facientium, sunt delineatae, omnes autem numero XXVIII. ligno incisae. Locorum nomina minutiori charactere indicantur, male interdum diuisa, adeo, ut uix legi possint. In calce libri locus impressionis et typographus notatur, hunc in modum: *Venetiis per Iacobum Penzium de Leucho Anno Domini MDXI. die XX. mensis Martii.* Eiusdem editionis metionem facit MELLERSTADIVS, in *Epistola ad* SPALATINVM, quae *Manipulo I. Epistolarum a* HECKELIO *Plauiae* 1695. in 8. *edit.* p. 104. inserta habetur, dicens: *Bibliopolam Norimberg. habere uenalem Ptolemaeum in litera Veneta, et papyro subregali, decus Bibliothecarum.*

§. 6.

Vix duo praeteriere anni, cum noster auctor *Argentinae in fol. maj.* rursus prodiit; quod certissimo est testimonio, eius librum ab eruditis magni fuisse aestimatum. Titulus praefixus, quae in editione hac singularia deprehenduntur, breuiter indicat, quem ea propter quoad

prae-

praecipua huc apponam : CLAVDII PTOLEMAEI *Viri Alexandrini, Mathematicae disciplinae Philosophi doctissimi, Geographiae opus traductione e Graecorum archetypo castigatissime pressum, ceteris ante lucubratis multo praestantius: pro prima parte continens Cl. Ptolemaei Geographiam per octo libros partitam —— una cum collatione dictionum Graecarum, e regione ad latinas; certissimma graduum calculatione, Registrationem item nouam Regionum —— ad ordinem chartarum et columnarum singula certissimo monstrans indice: quam breuis et doctissima Georgii Lilii subsequitur instructio, de Graecorum numerali supputatione in traductione Graeca, res scitu aurea, Tabulae XXVII. auctoris: Pars II. moderniorum lustrationum XX. tabulis ueluti Supplementum quoddam antiquitatis obsolutae, suo loco, quae uel abstrusa, uel erronea uidebantur, resolutissime pandit. Adnexo ad finem tractatu —— de uariis moribus et ritibus gentium.* Annum et locum impressionis ultima indicat pagina, his uerbis: *Anno Christi opt. Max. M D XIII. Marcii XII. pressus hic Ptolemaeus, Argentinae, uigilantissima castigatione, industriaque Iohannis Schotti, urbis indigenae: regnante Maximiliano Caesare, semper augusto.* Auersam tituli paginam occupat Epistola *Io. Francisci Pici*, Mirandolae Domini etc. ad *Iacobum Esler*, I. V. Doctorem, et complices eius, data IV. Kal. Septemb. 1508. In hac miratur *iteratum Philesii in Italiam aduentum, eique se tradidisse dicit Graecam Ptolemaei Geographiam; quam si latinae uariis typis excusae composuerint, cognoscerent, hanc ab illa tantum abesse, quantum Ptolemaeus absuerit a Regio stemmate*, etc. Deinde in nomen et aetatem Ptolemaei, ac denominationem libri, inquirit: laudat denique diligentiam *Esleri* et reliquorum, qui Ptolemaeo emendando hucusque insudarunt: hortans eos, ne transuersum unguem recedant a diligentia in opere communicando adhibita; alioqui facile euenturum, ut eorum, quae magno labore parauerint, nullo labore fiat iactura, ob impressorum uel imperitiam, uel negligentiam. Cum igitur ab anno 1508. inuigilarint operi 1513. demum perfecto, sequitur, per sex annos eas allaborasse, editionem, tam bene et accurate emendatam, in manus tradere eruditorum, qualem ante eos nemo. Id quod laudatus ESLER, cum GEORGIO VBELIN, qui *Curiarum Ecclesiast. Argentinensium causarum Patronos* se uocent, in Dedicatione 1513 XV. Martii ad Augustissimum MAXIMILIANVM Romanorum Imperatorem fatentur: uocantes hanc editionem, opus, sua uigilantia, curis, et sumtibus renatum. Textus ipse comprehendit uersionem, a Philesio forte elaboratam: siquidem plane alia est, ac Iacobi Angeli. Interim tamen nec hoc negari debet, uersionem esse non adeo perspicuam: auctor enim illius fere ubique sequitur textum

Grae-

Graecum, etiam in Idiotiſmis linguae illius; non raro quoque uerba Graeca latinis uocibus, ſenſum non ſatis exhaurientibus, et interdum barbaris reddidit. In ſecundo et reliquis libris, nominibus locorum latinis, Graeca quoque ſunt addita, maioris forte euidentiae cauſa. In eo exemplari, quod poſſidet celeb. SCHWARZIVS, illuminatorem, ut MAITTAIRE uocat, adhibitum eſſe, deprehendo, qui literas librorum et capitum initiales, a reliqui textus charactere non differentes, inque maiori ſpatio collocatas, uariis coloribus eleganter pinxit; additis quoque in medio textu uariis ductibus. Poſt textum ſequitur *Regiſtratio*, cuius in titulo libri facta erat mentio; indicans ordine Alphabetico loca, in Ptolemaei libris occurrentia. Totum opus finitur Epiſtolâ LILII GREGORII ZIRALDI, ab aliis GYRALDI dicti, quae *Ferrariae* 1508. X. Cal. Sept. data eſt; in ea quaerenti *Phileſio*, de numeris Graecorum in MStis occurrentibus, reſpondet *Gregorius*, et eos breuiter explicat. Ceterum docet admonitio quaedam, in ultima pagina legenda, PHILESIVM f) concinnaſſe uerſionem latinam ex textu Graeco. Proferam ex ea ſequentia: PHILESII *diligentiam in hoc plurimum cooperatam ſcias, cuius fideli doctaque manu totum quod uides opus transſcriptum, ſecundaria dein reuiſione eius qui presſit, ſummis uigilantia et curis, aere graphatum eſt.* Poſt tabulas XXVII. quae in antiquioribus editionibus habentur, aliae XX. ſequuntur, nouam Geographiam complectentes, inque pagina quadam, tanquam altera pars libri, enumeratae, addita allocutione ad lectores. His iuncta eſt tabula *Hydrographica*, per *Admiralem* quendam (ſic habet allocutio) *Regis Portugalliae*, conſignata, quae ex ſingulari fauore, RENATI *Ducis Lotharingiae*, editoribus tradita fuit, cum alia *Ducatum Lotharingiae* repraeſentante. Additus tandem Nic. Donis Tractatus, de locis ac mirabilibus mundi, ſaepius laudatus. Hoc ipſum, quod in Bibl. celeb. SCHWARZII uidi exemplar, pertinuit olim ad clariſſimum ICtum, *Caſparem Zieglerum*, ceu inſcriptum titulo nomen illius docet. Vid. de hac editione S. R. HAVBERI *Epitome Hiſt. Mapparum Geograph.* p. 22. not. *u*. et p. 94. not. *g*. Rariſſimam merito eam uocat RELANDVS in *Paleſtina* p. 346. edit. Amſtelod.

§. 7.

Patria quoque mea dulciſſima, *Norimberga*, de Ptolemaeo bene

f) PHILESIVM carmen condidiſſe de Voſago, teſtatur KOENIGIVS in *Bibl. V et N.* p. 631. GESNERVS autem in *Bibliotheca* p. 583. mentionem facit cuiusdam RINGMANNI PHILESII, dicens, eum ſcripſiſſe enarrationem Europae, Argentinae 1511. impreſſam; quod forte opus diuerſum ab eo, quod in praeſenti recenſui.

mereri coepit. Florebat in ea Seculo XVI. ineunte IOHANNES WERNERVS, Vir ob Mathematicam ſcientiam, et multifariam eruditionem clariſſimus. Hic ſuadente IOHANNE STABIO, Mathematico Caeſareo, poſtquam delituerat hucusque Verſio IOHANNIS REGIOMONTANI, ſimilem laborem ſuſcepit; cum uero ſaltem uerſionem primi Libri ad finem perduxiſſet, eique labori continuando non diutius inſiſtere potuiſſet, ſuaſu tamen amicorum quorundam eum prelo mandauit, et alios ſimilis argumenti tractatus adiunxit. Titulum libri MDXIV. in fol. editi hic integrum deſcriptum dare, non eſt opus; cum eum celeb. DOPPELMAYERVS operi ſuo, *de Mathematicis et Artificibus Norimbergenſibus*, multo labore, multaque eruditione conſcripto, p. 32 33. et 44. not. *u.* inſeruerit, quaeque in eo notanda, indicarit; ad quod B. L. remitto. Vnicum ibidem dictis addo; memoratum nempe WERNERVM fuiſſe Societati Rhenanae adſcriptum, quae ſub directione Dalburgii Seculo XVI. ineunte floruit; uti teſtatur *Praef.* ad opera HROSWITHAE Norimbergae MDI. et *Wittebergae* 1707. in 4to. excuſae: add. Cel. IAC. BVRCKHARDVS, de *fatis Linguae Lat. in Germania* T. II. p. 403.

§ 8.

Poſt tot alias editiones *Iohannes Scotus*, Argentoratenſis Typographus Anno MDXX. Ptolemaeum recudendum exiſtimauit; quale exemplar eſt penes PERILL. DN. EBNERVM. Vocatur haec editio in titulo *aucta, reſtituta, emaculata.* Curam procurandae illius egit GEORGIVS VBELIVS, Illuſtriſſimi Principis *Guilielmi*, Epiſcopi, a Secretis, et V. I. Doctor; qui textum ex uerſione latina anni 1511. recudi iuſſit, et in pluribus locis puriori latinitati reſtituit. Cum qua editione et in hoc conuenit, ut Graeca locorum nomina latinis ſint addita, tabulaeque ligno inciſae; proinde ei uberius recenſendae ſuperſedeo. Signum, uti mihi uidetur, typographicum, in ultima pagina conſpicuum, non poſſum praeterire; duos nempe Canes, ſeſe inuicem commordentes, cum Epigraphe: *Vim ui repellere licet.* Ab hac editione aliqua ex parte differt alia, ibidem *Argentorati MDXXII.* exſcripta, *typis et impenſis propriis Io. Grieningeri, cum Neotericorum perluſtrationibus.* Nihil enim in textu fuit immutatum; quamuis in tabulis adſit differentia, et XXVII. antiquioribus XX. recentiores additae. Vni earum lateri a tergo *explicationes breues ſunt inſcriptae, alteri uero lucubrationes iucundisſimae, rituum, aliorumque mirabilium.* Adornauit hanc editionem LAVRENTIVS PHRISIVS, *Artis Apollineae Doctor,*

Doctor, *et Mathematicarum artium Clientulus* : *in lucem iusſit prodire Io. Grieninger* — *qui opus inſigne aereis notulis excepit*, *laudabilique fine perfecit XII. die Marcii Anno M D XXII. fol.* Bina exemplaria huius editionis Viennae et Venetiis extant ; mihi autem ipſi nullum perluſtrare contigit. Sic et de Editione Norimbergenſi anni M D XXIV. cuius exemplar in Biblioth. Vindobonenſi extat, ceu relatum accepi, nil certi proferre poſſum. Quod ſi autem coniecturis inſiſtere licet, forte ex errore haec editio pro Norimbergenſi uenditatur. Illius enim, quam mox recenſebo, epiſtola dedicatoria, Norimbergae data eſt ; quem locum commorationis Pirckheymeri alii pro loco impreſſionis habent.

§. 9.

Omnium, quas uidi, editionum Ptolemaei ſplendidiſſima eſt, quae curante Bilb. Pirckheymero ſequenti prodiit titulo: *Claudii Ptolemaei Geographicae enarrationis Libri VIII. Bilibaldo Pirckheymero interprete ; annotationes Iohannis de Regiomonte, in errores commiſſos a Iacobo Angelo, in translatione ſua : excudebat Baſileae Io. Grieninger communibus Io. Kobergeri impenſis III. Cal. April. M D XXV.* Poſſidet eam celeb. I. D. Koelervs, *Profeſſor Hiſtoriarum Goettingenſis.* Non ſine cauſa eam nominaui ſplendidiſſimam ; etenim, dicente Maittaire *Annal. Typogr.* T. II. p. 666. not. b. *ſingularum paginarum margines florulentis et columnatis limbis decoratae*, *et initiales maiuſculae Capitum ſingulorum literae figuris praeſertim Mathematicis inſignitae.* Praeterea in ſuperiore cuiusuis folii limbo maiusculis literis, in formam pittacii poſitis, indicatur, quotus ſit liber, quotumque folium. Exemplar hoc Pirckheymerus Sebastiano *Epiſcopo Brixienſi* inſcripſit ; quam dedicationem, multa erudite dicta in ſe continentem, *Goldaſtus operibus Pirckheymeri*, iunctim editis p. 235. ſeq. inſeruit, ex qua, ad Hiſtoriam huius editionis facientia, repetam. *Duo*, inquit Pirckheymerus, *extiterunt*, *qui librum hunc uertere ſunt auſi ; Iacobus nempe Florentinus, et Iohannes Berenherus, g) conterraneus noſter. Italus tamen, licet Graeca aliquantulum calluiſſe uideri posſit, diſciplinas tamen Mathematicas ita ignorauit, ut plerumque nec ſemetipſum intellexerit : Germanus uero, tametſi in Matheſi admodum excelluerit, in Graecis tamen ita aliquando hallucinatus eſt, ut rebus potius caliginem obfuderit, quam luminis aliquid attulerit. Ego uero, quamuis de eruditione mea, tam Graeca, quam Mathematica, non admodum gloriari posſim, aut debeam ; nullius tamen uiri boni ac docti iudicium in hac mea translatione formido : cum, adſtipulante ueritate, affirmare*

g) Wernerus uulgo dictus, de quo ſupra §. 7. ſub fin.

mare ausim, illam et prioribus dilucidiorem, et magis ad Ptolemaei accedere mentem. Qua in re uel unicus testis, Iohannes nempe de Regio Monte, omnium Mathematicorum nostrae aetatis facile Princeps, mihi sufficiet, cuius auctoritatem in plerisque me sequutum esse, adeo non dissimulo, ut etiam fragmenta annotationum eius, quae penes neminem praeterquam me fuere, his meis lucubrationibus adiungere uoluerim. Haec Pirckheymerus l.c. qui et paucis interiectis subiungit, *ex prioribus translationibus, uix umbram quandam Ptolemaicae uenustatis et eruditionis, ad latinas peruenisse aures.* Ex quibus uerbis satis superquede labore a PIRCKHEYM. praestito iudicari potest. Regiomontani annotationes textui huius editionis non sunt insperfae, sed sub finem demum octo librorum leguntur; in quibus uaria loca uersionis Iacobi Angeli, ex libro I. emendantur, et illustrantur. Fata harum annotationum describit memoratus DOPPELMAYERVS l. c. p. 12. *not. d d.* p. 18 *not. e.* p. 24. *not. q.* et *s.* p. 32. *not. t.* p. 42. *not. i.* Quae sub finem annotationum leguntur uerba h) docent,

h) Sic ista se habent: *Nec hoc praetereundum est, nihil a nobis, praeter Ptolemaei scripta, ac Iohannis de Regiomonte annotationes, editum esse: cetera uero ab aliis utcunque addita, quo librarii suas merces facilius extrudere possint.* Haec uerba probe notanda, quoniam iis, quae a SERVETO in Carcere fuerunt prolata, lucem affundunt. Etenim obiiciebatur illi. ex Ptolemaei Geographia a se procurata, quod Mosen, terrae Cananaeae magnam fertilitatem adscribentem, culpauerit, ut haec retulit SCHLVSSELBVRGIVS, in *Catal. Haeret.* T. XI. p. 190. Respondit autem SERVETVS, ea iam ab alio fuisse dicta. Conjecerunt nonnulli uiri eruditi, ex editione PIRCKHEYMERI ea fuisse desumta, in qua etiam, testantibus additionibus ad Noua literar. Lipf. P. I. p. 20. leguntur. Sed cum laudatus PIRCKHEYMERVS, praesagiens quasi ea, quae postea acciderunt, his uerbis sese contra omnes iniquas censuras muniuerit, famaeque suae consulerit; hinc ea, quae praeter textum Ptolemaei, et Regiomontani annotationes, in edit. Argentoratensi leguntur, non Seruetum, sed alium quendam Virum, auctoritati Mosis quicquam derogantem, auctorem habuisse omnino puto. Conf. *excerptum Epistolae celeb.* des MAIZEAVX *ad DN.* de la MOTTE, *in Bibliotheque Raisonner* T. III. p. 172. seq. ZORNIVM *in Annot. ad Hecataei Abderitae Fragmenta* p. 77. MVNSTERVS quidem eadem uerba repetiisse uidetur, in *Isagoge, tabulae, terram sanctam* repraesentantis, tergo adscripta, dicens: *Cum habitatores eius essent recti — terra quoque ipsorum uariarum rerum fuit diues, frugibus fertilis — omni rerum genere abundans. Quando uero DEI obliti in uitia proruebant — iam non terra optima, sed infelicissima, inculta, sterilis dicitur.* Sed cum solicite distinguit Munsterus statum terrae sanctae, tempore Introitus Israelitarum in eam, ab alio, sub Regibus; plane diuersam a Serueto sententiam fouere uidetur, quae eo tendit: terram hanc, ob peccata populi, eam inhabitantis, omni fertilitate fuisse priuatam; Postmodum uero, expulsis Israelitis, rursus pristina solo bonitas reddita. Haec enim docent uerba *Munsteri* in Appendicis Geographicae Capite, de terra sancta, legenda, ubi dicit, ESSE *eam uariarum opum diuitem, frugibus fertilem.* Imo, si coniecturis niti fas est, forte ex edit. 1522. excusa, et supra §. 8. recensita, uerba ista sunt desumta: qua uero iam destituor.

cent, indicem omnium locorum in Ptolemaeo occurrentium, et breuem modum, regionum, Ciuitatum, aut quorumcunque locorum distantiam Arithmetice dimetiendi, qui unam saltem continet plagulam, alios habere auctores. Quod ad tabulas attinet, eae numero L. minus eleganter ligno sunt incisae, et splendori textus minime conueniunt: supra iam istas recensui §. 6. Quod si DEVS uitam et uires Pirckheymeri diutius conseruasset, illi animus fuisset, hanc uersionem emendandi; quod uero opus, interueniente ipsius obitu imperfectum eum reliquisse, docet Erasmus, in Praef. ad Edit. Geogr. Ptolemaei Graecam de Anno 1533.

§. 10.

Ad aliam nunc uenio editionem, quae nitore chartae pariter ac typorum, ut et raritate, se commendat. MICHAELIS SERVETI, a patria VILLANOVANI dicti, opera et labore ea fuit in lucem publicam edita; impressaque *Lugduni in officina Melchioris et Casparis Trechsel, fratrum*, in fol. MMXXXV. *Illam ab aliis editionibus multum discrepare, et fidelius excusam esse, quam ut typographi oscitantiae id imputari possit*, putat MERCATOR, in Praef. ad Edit. Graeco-Latinam de Anno 1605. coniiciens praeterea, *a diuersi generis Exemplari Graeco ad Latinos eam esse traductam.* MVNSTERVS quoque in dedicatione praemissa editioni Basil. de Anno 1540. in fol. laudat *non poenitendas uigilias, quas Villanouanus collocauit in Ptolemaeum, emendando corrupta, explicando retrusa, et Scholiis illustrando obscuriora.* Copiosius describendae huius editionis otium mihi fecit HENR. ab ALLWOERDEN, in peculiari *Diss.* quam de *Historia Michaelis Serueti Helmstadii* 1727. sub manuductione Theologi celeberrimi, IO. LAVR. MOSHEMII conscripsit, et publice defendit, qui a pag. 176 — 186. fuse eam recenset. Hoc saltem moneo, errasse clariss. auctorem, §. 2. p. 181 putantem, omnes quinquaginta tabulas ueterem continere Geographiam; siquidem saltem XXVII. earum antiquam, reliquae autem recentiorem locorum denominationem et situm indicant. Haec ipsa editio, ex secunda Villanouani recognitione, *Viennae in Gallia, ex officina fratrum Trechseliorum, sumtibus Hugonis a Porta, Bibliopolae Lugdunensis* MDXLI. in fol. prodiit, quam non uidisse coniicio ALLWOERDIVM, utpote ab eo non allegatam. Descriptum dedit illius titulum Cel. DOPPELMAYERVS l. c. p. 43. *not. k.* cum quo conf. FABRICII *Bibl. Graec.* L. III. C. XXIII. p. 584. Dedicata est PETRO PALMERIO, *Archiepiscopo et Comiti Viennensi*, Anno 1541. prid. Cal.

 Mart.

Mart. Et in hac editione quam emendatiſſime excudenda, Villanouanus haud parum adhibuit diligentiae, Bibliopola ſumtuum; id quod iſte exemplis quibusdam in Allocutione ad lectorem docet. Conuenit ea, pauciſſimis exceptis, cum Praef. edit. priori praemiſſa, quam Allwoerd. p. 177. ſeq Diſſ cit. inſeruit. In margine textus leguntur recentiora locorum nomina antiquis adſcripta. Tabulae quoque per omnia cum priori editione conueniunt; niſi quod ordo interdum immutatus, et in tergo nonnullarum, quae recentiorem ſiſtunt Geographiam, ac terrae ſanctae deſcriptionem deſint, explicationes Villanouani, quibus uaria contra Chriſtianam fidem dicta continebantur; adeoque omni iure in titulo ſtatim uocatur haec editio caſtigata. Falſo eam Viennae Auſtriae tribuunt auctores Nouorum litt. Lipſ. in addit ſupra cit. Rarioribus libris accenſendam eſſe utramque, docet Michael de la Roche, in Bibl. Anglic. T. II. P. I. p. 91. ſeq. Contra Cl. Allwoerdium Diſſ. ſuae §. 17. monendum, iam Anno 1541. Seruetum Viennae fuiſſe commoratum.

§. 11.

Alia hanc excepit, M D XL. menſe Martio Coloniae a *Iohanne Ruremundano*, in forma octies complicata, excuſa. Nunquam, ceu bene monet titulus, uiſa fuit editio commoditate ſimili. IOANNES NOVIOMAGVS eam procurauit. Poſtquam enim hic uir doctiſſimus, cuius merita exponit SWERTIVS in *Athenis Batauis*, uiderat, auctorem noſtrum ualde fuiſſe corruptum ac deprauatum, ex textu Graeco emendare eum ſtuduerat. Sed ſentiebat, non maiorem ſe habiturum laborem, ſi ab integro transferret, quam in caſtigando et emendando. Igitur ab integro auctorem uertebat, dictionibus Graecis ad latini loquendi conſuetudinem accommodatis: reliquit tamen Graeca nomina e regione latinorum, ut cuique ſuum maneret iudicium, propoſita utriusque linguae Scriptura. Varia loca libri octaui non fuit auſus mutare, reclamantibus omnibus exemplaribus; ſperans, exorturum aliquando, qui eum nodum, manente auctoris ſententia, diſſolueret. Tabulae nullae huic libro ſunt ſubiunctae, ne ſcil. augeretur pretium Librario ſoluendum. GERARDVS MERCATOR in *Praef. cit. ad Edit. Graeco-Lat. de* Anno 1605. hanc editionem uocat *plus ſatis mendoſam*, quoniam ſaepiſſime in numeris differt; ſed cauſam diſcrepantiae ipſe *Io. Nouiomagus* indicat, qui ex diuerſo Exemplari deſumſit textum Graecum. Rarius haec editio com-

comparet, et quidem fortasse ob commoditatem formae. Extat tamen unum illius exemplar in *Bibl. Norimbergensi*, alterum in *Bibl.* Celeb. SCHWARZII.

§. 12.

Eodem quoque anno *Basileae, ex officina Henric-Petrina*, hic auctor, in *folio* prodiit. Curam edendi illius in se suscepit SEBASTIANVS MVNSTERVS, Prof. Basil. qui et Reu. DN. PHILIPPO A GVNDELSHEIM, *Episcopo Basil.* eum dedicauit. Praeter alia, Historiam uersionis latinae et tabularum spectantia, fatetur in ea Munsterus, se in *edendo hoc libro usum esse, uersione Pirckheymeri, et Villanouani, et primum librum commentario illustrasse, magna ex parte desumtum ex Wernero.* i) Et paulo post: *quid praestiterimus in ipso Ptolemaico textu, conferentes illum cum Graeco exemplari, et Vlmensi editione, aliorum esto iudicium.* Praemissus est textui Index omnium locorum Alphabeticus. In ipso autem textu, cuiuis Capiti Libri I. subiunctae sunt nonnullae Munsteri annotationes; reliquis Libris additae explicationes ex Plinio, Strabone, aliisque auctoribus, inter se collatis, desumtae, aut nomina locorum hodierna, diuerso charactere, a textu auctoris facile descernendo, adscripta. Tabulae 50. ligno incisae textum excipiunt; quas sequitur appendix Geographica Sebast. Münsteri; in ea tres orbis partes, iuxta modernum rerum statum, describuntur, ita tamen, ut non pauca ex Serueti editione desumantur, uti ex p. 188. a collata cum Verbis Serueti, tabulae terram sanctam repraesentantis tergo inscriptis, concludere quiuis potest. Cum hac editione per omnia conueniunt aliae duae editiones, diuersum annum in frontispicio ostendentes: nempe 1541. 1542. quarum utraque ne in minimis quidem a priori differt. k) Mea igitur sententia Munsterus, qui post tot alias editiones, magnum exemplarium numerum imprimi curauit, aut singulis annis titulum et annum impressionis mutauit, exemplaribus istis non statim diuenditis; aut singulis annis integrum librum recudi fecit, quod omnem superat fidem. Non enim tanta in omnibus potuisset seruari characterum aequalitas, qualis tamen in unaquaque editione deprehenditur.

§. 13. Quae

i) S. R. HAVBERVS, in *Historia Tabularum Ducatus Sueuici*, p. 3. not. b. conicit Munsterum multa ex Stoefleri MSto fuisse mutuatum.

k) 1541. quoque Basileae, ex eadem officina, omnia Ptolemaei opera, praeter Geographiam, prodierunt.

§. 13.

Quae anno M D XLV. ex ead. officina prodiit Editio, plane pro nouiter recusa est habenda; siquidem in omnibus fere paginis diuersi a prioribus comparent typi, et Dedicatio, quibusdam mutatis, non ad Episcopum Basileensem, sed ad uniuersos Astronomiae atque coelestis Philosophiae ingeniosos scrutatores est directa; detecto sub finem illius Ptolemaei errore, in indicandis motuum coelestium radicibus. Tandem quatuor nouae tabulae additae (sic uerba tituli habent) *quae hactenus apud nullam Ptolemaicam impressuram* uisae sunt. Nihil plane in textu, nihil in annotationibus mutatum; sed omnia ad uerbum rursus expressa, quae in prioribus habebantur editionibus.

§. 14.

Nullus dubito, quin etiam omnia huius editionis exemplaria a Geographiae studiosis auide fuerint coëmta: siquidem rursus ab eodem typographo M D LII prelo fuit noster Ptol. mandatus. Possidet tale Exemplar Perill. Dn. EBNERVS; in quo praeter textum, uariis Scholiis illustratum et tabulas, ac Elenchum Alphabeticum, adest alius index, itidem Alphabeticus, locorum, quae in tabulis occurrunt. Vterque index plagulas 41. occupat; et postremo praemissa *Conradi Lycosthenis Rubeaquensis* praefatio, in qua de utilitate tabularum Geographicarum agit, modumque ostendit, loca in iis inueniendi. In limine statim habetur Priuilegium *Henrici IV. Galliarum Regis*, in quo Henrico Petri potestas conceditur, per sex annos hunc librum imprimendi; uendendique. Saepius Editiones Basileenses occurrunt; adeoque non tam raritate, quam potius utilitate se commendant: imprimis editio, modo a nobis recensita. In Exemplari hoc allegando B. Fabricivs Bibl. Graec. L. IV. p. 413. errorem commisit, dicens, in forma 12. id expressum esse; cum tamen in folio excusum prostet.

§. 15.

Sequenti statim anno *Ingolstadii*, primus saltem Liber Geographiae Ptolemaei, typis fuit exscriptus. Petrvs enim Apianvs, *Leisnicensis*, cuius uitam Exc. Schwarzivs, singulari *Programmate* descripsit, ex quo forte Parnasso Boico T. II. p. 128. seq. inserta Germanice, *Introductioni suae in Geographiam Ingolstadii*, 1553. excusae, illos adiecit libros, quos supra §. 7. *Norimbergae* M D XIV. excusos esse, ex Doppelmayerri libro cit. docui,

docui, antea quoque *Ingolstadii* M D XXXII. impressos. Cum uero hucusque nondum mihi obtigerit, unam earum oculis usurpare, hinc saltem illas indicasse sufficiat.

§. 16.

Post tot Germanorum in Ptolemaeum labores, Italus rursus coepit, de eo bene mereri; IOSEPHVS scil. MOLETIVS, qui, postquam PIRCKHEIMERI Versionem ex diuersis inter se collatis Graecis Codicibus emendasset, et nominibus locorum antiquis recentiora adposuisset, eum *Venetiis* M D LXII. in 4. *apud Valgrisios* recudi curauit. Praemisit Dedicationem ad Cardinalem Aloysium Cornelium, ex qua ea huc adscribam, quae ad Historiam libri faciunt: *Praeter Tabulas XXVII. antiquas* (ait Moletius) *quae Ptolemaei terram cognitam continent; XXVII. nouae, non a nobis, sed ab aliis, efformatae, et erectae, typisque aeneis impressae: hae quidem terram totam, nostra aetate cognitam, continent. In harum tergo nos ea breuitate, qua potuimus, res perutiles atque necessarias Historicae cognitioni, adscripsimus. Confecimus deinde, assiduis uigiliis indicem copiosissimum; quod uix in Ptolemaeo inuenire liceat uerbum, quin non reperiatur in eo.* Haec Moletius: qui et in primum ac septimum librum amplissima addidit Commentaria, quibus omnia, quae ad Geographiam attinent, et quae praetermissa sunt a Ptolemaeo, illustrantur. Hanc sine dubio indigitat editionem DAVMIVS ad HEKELIVM suum scribens: *Effice, si potes, ut Ptolemaeum Latinum, editionis Moletio-Valgrisianae Venetae, a Barthio, Bosio, et Mullero Mathematico Lipsiensium insigni, saepissime laudatum — nanciscar.* Conf. Epistolas DAVMII ad HEKELIVM a b. GLEICHIO *Torgae* 1697. in 8. editas p. 19. Praeter exemplum, in *Catal. Bibl. Perizonianae* p. 141. occurrens; aliud quoque possidet celeb. GODOF. THOMASIVS.

§. 17.

GERARDVS MERCATOR, meritis in studium Geographicum clarissimus, non certius famam sui perennaturam fore sperabat; quam si Ptolemaei Geographiam, curis suis emendatam, rursus in manus traderet eruditorum. Hinc Coloniae Agrippinae M D LXXXIV. in folio, typis *Godofredi Kempensis*, euulgauit istum librum, cum adiectis tabulis, ad Ptolemaei mentem restitutis. In Epistola dedicatoria, quam ARNOLDVS MYLIVS, *Vrymoersheimensis*, ad ABRAHAMVM ORTELIVM scripsit, inter alia legitur; quod, *cum Anno M D LXXVIII. GERARDVS MERCATOR Tabulas secundum Ptolemaei mentem ediderit; nunc etiam, multorum satisfacturus desiderio, textum ipsum*

ipsum Ptolemaeum; et quidem ex uersione Pirckheymeri, quam ueterum Graecorum Exemplarium collatione Michael Villanouanus postea recognouit, in lucem publicam emiserit; ita tamen, ut uersionis Moletii nonnunquam etiam rationem habuerit, et nunquam ab eo recesserit, nisi ubi contra ordinem, a Ptolemaeo L. II. C. I. praescriptum, esse animaduerterit, aut uiderit, quod contra uerum situm aliquid sit peccatum. Retinuit tamen quantitatem horarum et dierum, qua Ptolomaeus secundum Meridianum Alexandrinum est usus, et nomina urbium recentiora ueteribus adscripsit, Moletii autem Commentarios omisit: Quem Mercatoris laborem Mylius deinde in quibusdam locis emendauit. Tabulae saltem XXVII. toties allegatae huic editioni deprehenduntur adiectae, omissis reliquis, a recentioribus auctoribus delineatis. Extat tale Exemplar in Bibliotheca publica Academiae Altorfinae.

§. 18.

Alias binas editiones, Basileae circa idem tempus, nempe MDLXXXII. et MDLXXXIV. excusas, commemorat LIPENIVS, in *Bibliotheca Philos.* T. I p. 573. sed cum saepius exscripserit LIPENIVS Catalogos Librorum, non omni fide maiores, hinc alii dispiciant, in quantum illi fidendum. Multo maiori certitudine affirmare possum, nostrum auctorem *Venetiis* MDXCVI. in 4to *apud Haeredes Simonis Galignani de Karera*, et sequenti statim *Coloniae Agrippinae*, *a Petro Keschedt in eadem forma fuisse* excusum. Cum autem utraque editio fere pro una sit habenda, et in eo saltem a se inuicem differat, ut illa, quasi pro Autographo habenda, multis scateat mendis typographicis, haec autem ex illa desumta, simulque omnibus mendis sit purgata; hinc utriusque memoranda simul breuiter indicabo, magis tamen ratione habita Coloniensis, tanquam correctioris. Praemissa est huic Epistola dedicatoria nomine Petri Keschedt concepta, ad IO. GVIL. *Iuliae*, *Cliuiae et Montium Ducem.* In ea fatetur Typographus, quod *editionem Venetam, biennio abhinc uno plus minus in lucem emissam, secutus sit; quam uero ab innumeris, quibus sordebat mendis, purgauerit. Indiligenti enim animaduersione pleraque esse foedata; in multis ipsum uerborum sensum, uel mutila omissione, uel salebrosa nonnullarum dictionum inuersione esse obscurata, ac ne Indicem quidem,* (erratorum scil.) *quem typographus, resupino suo* labori excusando, libro inseruit, omnibus mendis emendandis sufficere. Sequitur hanc dedicationem Praefatio I. ANT. MAGINI, in qua pluribus exponit, de labore in emendando Ptolemaeo a se prae-

praestito, et suasu *Ascanii Sforziae* Cardinalis, suscepto. Absoluitur integer liber duabus partibus; quarum prior textum continet Ptolemaei; eius primum librum MAGINVS amplissimo illustrauit Commentario, reliquis perbreues explicationes, ex Moletio, Villanouano et aliis desumtas, inseruit; quae maioribus characteribus a textu Ptolemaei discernuntur. Altera pars praeter antiquas tabulas, quas Maginus falso tribuit ipsi Ptolemaeo, complectitur nouas XXXV. a Hieronymo Porro Patauino in aes incisas. quae uniuersae terrae, Seculo XVI. cognitae, faciem exhibent. Singulae tabulae amplissimis obseruationibus, imo iusto Commentario illustrantur, 74 continente philyras; in quo urbes, aliaque loca, quorum in tabulis fit mentio, describuntur, quoad uerum situm, et cuiusuis loci memoranda. Index omnium locorum in hoc Commentario explicatorum, uniuersum opus finit. Ex iis, quae hucusque dicta sunt, patet, editionem Coloniensem usui Geographiae Studiosorum quam maxime inseruire, adeoque, cum rarius inueniatur, magni quoque esse aestimandam. Vnicum adhuc silentio praeterire nolo; subscriptionem scil. in calce libri legendam, quae docet ARNHEMII apud *Iohannem Ianssonium*, *Bibliopolam* M D XCVII. librum hunc potuisse haberi. Aut igitur *Keschedt* communibus *Ioh. Ianssonii* sumtibus librum impressit; aut *Ianssonius* alteram illius partem suis sumtibus recudi fecit, *Petro Keschedt* sumtus ad recudendam primam partem suppeditante.

§. 19.

Vnica adhuc superest commemoranda editio nostri auctoris, quae *Romae* M D XC. *prodiit cum tabulis partim aeneis, partim ligneis.* Mentionem illius facit EDVARDVS BERNARDVS, in *Catalogo scriptorum ueterum Mathematicorum quae reperiri potuerunt, Voluminibus XIV. digerendorum*: quem b. FABRICIVS inseruit *Bibliothecae Graecae* L. III. C. XXIII. p. 564. inprimis autem huc spectat p. 584. Sed uereor, ne in exprimendo anno error fuerit commissus: Nemo enim, praeter Bernardum, hucusque eam allegauit, editionem; neque etiam Seculo XVI. moris erat tabulas unius Libri, partim aeri incidere, partim ligno insculpere. Cum autem 1490. Romae prodierit Ptolemaeus noster, uti supra C. VI. §. 10. docui, illiusque editionis tabulae tam eleganter ligno insculptae, ut proxime ad aeri incisas accedant; hinc puto loco Anni 1590. esse scribendum 1490. reliqua autem uerba cum restrictione quadam, et modo antea dicto, interpretanda.

CAPVT VIII.

DE EDITIONIBVS LATINIS SECVLO XVII. EXCVSIS.

§. 1.

IN hoc Capite a me proferenda, quamuis sint perbreuia, et facile proxime antecedenti potuissent subiungi; nolui tamen ordinem tractandi naturalem, quem semel animo proposueram, interrumpere, aut mutare: inprimis cum hucusque sperassem, plures Latinas editiones Seculo XVII. typis exscriptas, inuestigare. Sed decollata est omnis spes; et uix binae earum extant, de quibus nihil, praeter titulum et annum, certi afferre possum.

§. 2.

Caussa autem, quare Seculo XVII. neglectus fuerit Ptolemaeus, mihi uidetur non una fuisse. Etenim uariae, quae Seculis antecedentibus prodierant editiones, in manibus adhuc uersabantur eruditorum; deinde et maxima pars eruditorum non amplius delectabatur uersionibus, sed ipsum textum Graecum legere cupiebat; qui iterata uice, uti supra Cap. III. docui, et quidem ex MStis emendatus, ineunte hoc seculo prodiit. Denique et hoc non praetereundum uidetur, quod Seculo XVII. uiri eruditi operam suam magis impenderint emendando Straboni, aut aliis Scriptoribus antiquae Geographiae, quam Ptolemaeo.

§. 3.

Interim tamen non negari posse coniicio, Ptolemaei Geographiae Latinam uersionem, etiam hoc seculo, typis fuisse uulgatam; nisi *Catalogo Bibliothecae Ozelianae Lugd. Bat.* 1692. excuso, omnem fidem uelimus denegare. Sic enim legitur in eius *Catalogi* P. II. p. 118. n. 8. ubi libri quarti ordinis enumerantur: *Io. Anton. Magini Geographia, uetus et noua. Arnhemii 1617. et num. 9. eadem Bonon. 1608.* Quamuis hic non expressa occurrat mentio nominis Ptolemaei, nullus tamen dubito, quin eius liber hic intelligatur. Notum enim est, ex supra dictis, quod *Maginus* amplum satis Commentarium in Ptol. Geographiam conscripserit, eique etiam addiderit Tabulas, cum necessariis Explicationibus, Geographiam recentiorem spectantibus. Notum quoque, Magini laborem 1597. Arn-

Arnhemii in 4to fuisse ad Exemplar Venetum recusum. Quid igitur impedit, quo minus asseram, eodem in loco, et forte ab eodem Typographo, iteratam editionem fuisse euulgatam, distractis prioris editionis Exemplaribus. Quod autem concernit Editionem *Bononiensem*, facile mihi persuaderi patiar, *Maginum*, natione Italum, qui Mathesin in Archi-Gymnasio Patauino docuit, opus suum in Ptolemaei Geographiam, typis Bononiensibus recudi curasse: cum auctoribus liberum sit, opera sua, secunda cura emendata, in aliis locis rursus prelo mandare. Ceterum lectori meam coniecturam inuito non obtrudo; sed potius Bibliophilis eam examinandam et corrigendam relinquo.

CAPVT IX.

DE ALIIS GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI VERSIONIBVS, ITALICA, GALLICA, LVSITANICA, ET FORTE ETIAM GERMANICA.

§. I.

Recensitis huius Libri editionibus Latinis, reliquum est, ut eas commemorem, quae in aliis linguis fuerunt euulgatae. Inter uero has primo occurrit uersio Italica, quae a uariis uario tempore fuit suscepta. Earum antiquissima putatur, cuius mentionem facit b. Fabricius Bibl. Graec. L. IV. C XIV. p. 413. dicens: *Italice translatum esse hunc librum per Andream Matthiolum, cum additamentis, e Seb. Munstero, et tabulis Geographicis, curante Iac. Castaldo, et Venet. 1548. 8.* prodiisse. Notum quidem est nomen Matthioli, inter Medicos celebratissimum; at, de meritis eius in Geographiam omnes hucusque tacuere, qui uitam eius dedere. Hinc merito in honorem eiusdem, deficientibus aliis subsidiis, notitiae libri inseruientibus, dabo titulum, ex exemplari Viennensi breuiter descriptum; quo saltem aliqua ex parte de ipso libro, et opera Matthioli in uertendo praestita, possit iudicari. *La Geografia di* Clavdio Ptolomaeo *Alessandrino, con alcuni commenti et aggiunte fattevi da Sebastiano Munstero Alamanno: con le tavole non solamente antiche et moderne solite di stampasi, ma altre nuove aggiuntevi di Messer Iacopo Gastaldo, Piemontese Cosmografo: ridotta in volgare Italiano da M. Pietro Andrea Mattiolo Senese, Medico Excellentissimo. Con l'aggiunta d'infiniti nomi moderni, di Citta,*

Provincie, Castelli, et altri luoghi; fatta con grandissima diligenza, da esso Messer Iacopo Gastaldo, il che in nissun altro Ptolomeo si ritrova, opera veramente non mento utile, che necessaria. In Venetia, per Giovanni Baptista Pedrezano co'l privilegio dell Illustriss. Senato Veneto per Anni X. M D XLVIII. in Octavo. Quod si Aprosio fides adhibenda, idem liber 1555. Venetiis ex eadem prodiit officina vid. *Bibl. Aprosiana ex Vers. S. R.* WOLFII p. 232. ubi praenomen Andreae mutatum est in Aretini: sed uidetur ipse S. R. Wolfius in nota subiecta aliquantisper de Veritate huius asserti dubitasse. In alleganda Editione de Anno 1548. b. FABRICIVS errasse mihi uidetur cum ED. BERNARDO, siquidem in *Bibl. Graec.* L. III. C. XXIII. p. 584. Versionem Ital. *Castaldi* tanquam 1584. impressam adducit; ubi facilem permutationem binorum numerorum 4. et 8. quiuis subolet.

§. 2.

Post MATTHIOLI et CASTALDI labores HIER. RVSCELLI uertendo Ptolemaeo operam suam impendit, quam uersionem M D LXI. cum tabulis excusam habuit olim *Bibliotheca Hohendorfiana*, cuius uide *Catal.* P. II. p. 53. Nescio tamen, utrum huic exemplari additi sint Moletii Commentarii, quas alteri editioni de Anno M D LXXIV. *apud Iordanum Ziletti* in 4to excusae additos esse uidi. Haec textum ex eadem Versione a IOHANNE MALOMBRA reuisum comprehendit, cum MOLETII Discursu, ipsiusque RVSCELLII expositionibus. Tabulis XXVII. antiquioribus additae sunt aliae XXXVIII., quas supra in Magini editionbus annotauimus. Diuersus quidem in edit. Veneta legitur annus in titulo, ac in calce libri; hic scil. M D LXXIII. ibi autem M D LXXIV. Sed cum saepius id obtigisse, in recensione Edit. Romanae de Anno M D VII. iam monuerim, hinc indicasse illud sufficiat; ne forte alii ex uno exemplari bina efficiant. IOSEPHVS tandem ROSACCIVS uersionem modo dictam RVSCELLI de nouo correxit et emendauit, ac *Venetiis apud Haeredes Melchioris Sessae* M D XCIX. in fol. imprimi fecit; quae editio, ab ea quam § sequenti recensebo, non quoad characteres, at tamen quoad reliqua differt.

§. 3. Ter-

§. 3.

Tertius, qui uersionem Italicam nostri auctoris concinnauit, est LEONARDVS CERNOTVS, Canonicus Ecclesiae S. Saluatoris; qui eidem addidit Commentarium I. A. MAGINI. Exscriptus est typis uterque liber Venetiis, sumtibus *Iohannis Baptistae et Georgii, Galignanorum* fratrum, in forma primi ordinis. Nihil in hac editione occurrit memoratu dignum, quod non Cap. VII. §. 18. iam sit, occasione operis Magini, descriptum. Id autem non praetermittendum, quod idem opus, forte a Cernoto reuisum, MDCXXI. in fol. *Paduae sumtibus Pauli et Francisci Galignanorum sit* recusum; aut saltem, quantum ego coniicio, libro nouus praefixus titulus.

§. 4.

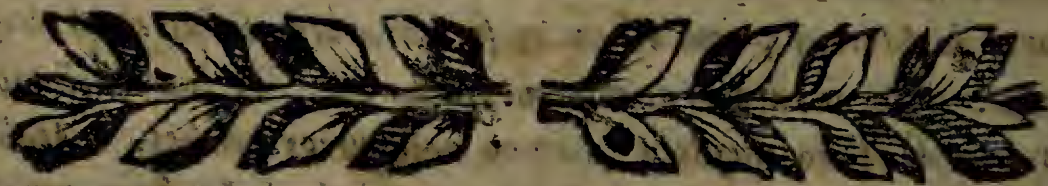
Non autem in linguam solum Italicam Ptolemaeus noster fuit translatus, sed et in *Gallicam*, quae tamen uersio nunquam fuit typis uulgata; Exemplar tamen illius in membrana scriptum habuisse olim ANTONIVM VERDIERIVM testatur FABRICIVS l. c. p. 413. Imo et in Linguam *Lusitanicam* PETRVS NVNEZ eius Librum I. transtulit, quod a nemine hucusque fuit obseruatum. Inueni huius Versionis Exemplum in *Bibliotheca Guelpherbytana*, ex quo titulum sequentem descripsi; Lectori eum Beneuolo interpretandum relinquens. Sic autem ille: *Gratado da Sphera, coma Theorica da Sol et da Luna. Eho primeiro Livro da Geographia de Claudio Ptolomeo Alexandrino: tirados nouamente de Latin em lingua yem pello Doutor Perro Nunez, Cosmographo del Rey don Iohanno ho terceyro deste nome, nosso Senhor. E acrecentados de muitas annotaciones et figuras, per que mays facilmente se podem entender. Item dous tratados, quo mesmo Doutor Fez Sobre a Carte de Marear, em os quaes se decraratio todas as principaes duvidas da Navegacao: Con as tavoas de movimento da Sol, et sua Declinacao: eo Regimento da altura assiao meydoia, como nos outros tempos. Acabouse de empremir a presente obra na muito nobre et Real Cidade de Lixboa, per Germano Galardo, Empremidor, Anno primeiro dia domez de Decembro de MDXXXVII. annos.* in fol. Quantum hariolando assequi possum, uersionem saltem

Libri

Libri primi, et quidem ex Latino factam, hoc opus continet: tabulasque Nauigationum et Hydrographicam, cum declinationibus solis. Non dubito, in Hispaniae quoque Regno Ptolemaeum fuisse excusum; sed distantia illius a nostra Germania impedit, quo minus libri exinde ad nostras terras aduehantur. Sufficiat igitur paucissima saltem nosse, reliqua autem aliis, tamquam Spicilegium, relinquere.

§. 5.

B. Fabricius quidem l. c. allegat *Stobnizae* et *Dryandri* labores, ex quo colligi posset, in Polonicam quoque linguam Ptolemaeum fuisse translatum. Sed, quantum ex titulo, a Fabricio allegato, perspicio; Introductiones potius, quam uersionem eos uoluisse scribere puto. Quod si autem contrarium mihi eruditi Bibliophili probauerint, lubentissime in partes eorum ibo. Sic etiam non satis firmiter persuasus sum, in idioma *Germanicum* Ptol. Geographiam esse conuersam. Quamuis enim in Catalogo *Bibl. Pfeiferianae Brunsvigae* 1735. uenditae pag. 17. n. 503. inter libros primi ordinis occurrat *Ptolemaei Geographia Germanica*, s. anno et loco impressionis addito; tamen facile credo, praeter alia menda, quae irrepserunt in eum Catalogum, etiam in indicando hoc libro errasse auctorem Catalogi, et forte Munsteri Cosmographiam pro Ptolemaei libro uenditasse. Num *Ptolemaeus Persice, cum figuris minio accurate notatis*, qui inter *MSta* ABRAHAMI HINCKELMANNI n. 72. fuit uersionem Geographiae, aut alius Libri huius auctoris contineat, ii dispicient, ad quorum manus Codices isti peruenerunt.

CA-

CAPVT X.

DE COMMENTATORIBVS IN PTOLEMAEI GEOGRAPHIAM.

§. 1.

QVamuis Ptolemaeus prae aliis Scriptoribus ſit perſpicuus, tradens facili methodo notitiam uniuerſi orbis, aeuo ſuo cogniti; at tamen, aut uitio librariorum, aut Typographorum, plurima locorum nomina adeo fuerunt deprauata, ut uix ullum uerae denominationis ueſtigium appareat. Praeterea quoque ipſi Ptolemaeo, qui plurima ex aliorum relatione accepit, non ſemper uera, ceu nonnulli putant, fuerunt indicata. Nihil iam dicam, de Veritatibus ex Matheſi petitis, in primo libro occurrentibus; hae enim ſunt iis perſpicuae, qui Hiſtorica cognitione ſunt contenti: quod ſi autem alii, demonſtrationibus ſolidioribus aſſueti, ea legent, multa certe inuenient, quae ſine ulla demonſtratione haud admittere poſſe uidentur. Varii hinc eruditi certatim de illuſtrando Ptolemaeo laborarunt, quorum Commentarios, occaſione uariarum editionum, ex parte recenſui. Nunc autem placet, ordine Chronologico eos enumerare; quidque ſinguli praeſtiterint, aut meis, aut aliorum uerbis referre.

§. 2.

Omnium antiquiſſimus, qui Ptolemaei Geographiam explicuere, eſt NICOLAVS DONIS, *Monachus Ordinis D. Benedicti*, florens ſub finem ſeculi XV. Cum uero de eius meritis in Ptolemaeum ſupra C. IV. §. 6. ſeq. pluribus expoſuerim, nolo ibi dicta repetere. Ad IOHANNEM REGIOMONTANVM potius progredior, Seculo XV. exeunte clarum, qui annotationes perbreues in Librum I. conſcripſit; has diu poſt eius obitum, blattis et tineis ereptas, PIRCKHEIMERVS Argentorati 1525. euulgari curauit, uid. DOPPELMAYERVS l. c. p. 18. not. *b.* Interim, cum IO. WERNERVS, ſub initium Seculi XVI. eas pro deperditis habuiſſet, ipſe eidem Libro I. illuſtrando manum admouit, et ſatis amplum concinnauit Commentarium, ab Appiano et aliis approbatum, ac laudatum. BILIBALDVS tamen PIRCKHEYMERVS in eo multa ſibi deprehendiſſe uiſus eſt, quae calculum ſuum haud promeruerint. Adduxi illius uerba CAP. VII. § 7. Cum igitur

tur tantus Vir, qui WERNERVM fouit eique fauit, non adeo bene de illius labore sentiat, necesse est, eum quidem ob industriam non laude sua esse frustrandum, nimis tamen non extollendum.

§. 3.

Hunc excepit, aut potius praeiuit IOHANNES STOEFLERVS, Iustingensis, qui magno cum applausu Mathesin Tubingae Seculo XVI. ineunte docuit. Hic enim, uti S. R. HAVBERVS, in *Hist. Tabul. Geogr. Sueuiae* p. 3. not. b. refert uerbis SCHIKARDI, *reliquit Commentaria in Geographiae Ptolemaei Libros II. priores usque ad Caput, de Magna Germania*: quae hodienum in Bibl. Acad. Tubingensis extant, nunquam autem edita sunt; quamuis Schradinus ea edenda promiserit. Circa idem fere tempus IACOBVS ZIEGLERVS, *Landauio-Bauarus*, uariis scriptis clarus, quae SIMLERVS et FRISIVS in *Continuat. Bibl. Gesneri* p. 388. recensent, conscripsit uaria annotata in Geogr. Ptolemaei, tempore Gesneri nondum euulgata. Conf. *eiusd. Partit. Vniuers.* L. XI. Tit. I. p. 110. b. quibus tamen GERH. MERCATOR usus fuisse censetur, cum in *Catalogo auctorum*, ex quibus Synoyma suae editioni inserta deprompsit, IACOBI ZIEGLERI nomen legatur.

§. 4.

MICHAELIS SERVETI laborem, in illustrando Ptolemaeo adhibitum, in hunc numerum referendum esse, censeo: siquidem is Munstero in Praef. Anni 1540. explicuisse retrusa dicitur. Ipse etiam MVNSTERVS fatetur de labore a se praestito, quod pauca de suo adiecerit, quae ad intelligendum Ptolemaeum faciunt, reliqua autem ex Wernero et aliis desumserit, imprimis ex Stoeflero, uti HAVBERVS loco supra citato coniicit. Sic quoque RVSCELLI, MOLETII, MAGINI aliorumque opera non sunt contemnenda, plurimum ad intelligendum Ptolemaeum facientia: imo et eorum, qui nonnulla Ptolemaei loca et capita saltem illustrarunt: quales REINERVS REINECCIVS, in *Comment. de Saxonum origine. Hannov.* 1612. in 4. et CONRINGIVS ad *Libellum Taciti de moribus Germanorum Helmst.* 1652. in 4. excus. cui Capita XI.—XIV. ex Libro II. Ptolemaei, de magna Germania, Rhaetia, Vindelicia et Norico addita et illustrata sunt. Nec minus ISAACVS VOSSIVS in *Not. ad Scylacis Periplum* Amstelod. 1639. 4to. editum, BOCHARTVS in *Geographia S.* SPANHEMIVS in *Historia* sua plura Ptolemaei loca emendauerunt, lucemque illis affuderunt.

§. 5. Prae-

§. 5.

Praeter autem hucusque recensitos auctores *Francisci Berlinghieri opus* mihi commemorandum uenit: cuius antiquissimam editionem, omni indicio typographi, anni et loci impressionis, destitutam MAITTAIRE T. I. *Annal. Typogr.* P. II. p. 757. allegat his uerbis: *Geographia di Francesco Berlinghieri, Fiorentino, in terza rima et lingua Toscana distincta, con le sue tavole, in uarii siti e prouincie, seconda la Geographia et distinctione de le tavole di Ptolemeo: alla illustrissimo Federico, Duca di Vrbino, impressa in Firenze, per Nicolo Tedescho, et emendato con summa diligenza dello autore, fol. Firenze.* Rarissimis hanc editionem esse accensendam nemo dubitabit, qui saltem aliqualem librorum habet notitiam: partim, quoniam omni impressionis indicio est destituta, partim uero, quod in nullo librorum antiquorum, Seculo XV. impressorum Catalogo, quorum plures euolui, mentio illius occurrit. Plura proinde digna sunt in medium proferre, de hoc auctore, eiusque opere. Cum uero impressum Exemplar ad manus meas non peruenerit, B. L. suppeditabo descriptionem Codicis Manu exarati, eundem BERLINGHIERI laborem comprehendentis, quem EXCELLENTISSIMVS et ILLVTRISSIMVS COMES PERTVSATTI possidet, et rarioribus Thesauri SVI librarii, ab auctoribus *Memorabilium Viennensium, mens. Ian.* p. 45. laudati annumerat. Scriptus est iste in membrana formae regalis, constatque foliis CXXVIII. praeter XXVIII. tabulas Geogr.. Prima Codicis pagina exhibet Praefationem uersibus Italicis, per duas columnas, uti uocant, diuisis, conscriptam; quae sic incipit:

Gia l'auriga di Titano addorno
el sagittario urtava orientale,
di fiamme accesso charregrando el giorno etc.

Prima litera G. uariis coloribus picta, repraesentat Virum Iuvenem, super scamno in Museo sedentem, ueste talari rubea indutum, impositaque capiti mitra, pariter rubra. Ipse libro iacenti super pulpeto, quadrangulari figurae imposito, quaedam manu quasi inscribit. Praeter hanc figuram aliae adhuc in eodem folio uidentur; quarum prima oblonga sistit uirum sedentem super sella, amictum nigra ueste, cui superinduta alia rubea, manicis destituta, et quoad limbos inferiores albicante pelle obducta. Assidet ille mensae, super qua Tabula Geographica, nonnihil reclinata, posita, in qua pingere uidetur. Altera

figura, itidem oblonga, rurſus exhibet Virum, ſimili modo ueſtitum, ſtantemque coram globo terraqueo, baſi ſuperimpoſito, quem altera quaſi manu tangit. Ab hac non multum differt figura tertia, utpote quae uirum, eadem plane cum ſecundo ueſte, amictum repraeſentat. Inter utraque Praefationis ſpatia numus conſpicitur aureus, in quo imago iuuenis, facie ad ſiniſtram conuerſa, crinibus capitis bene pexis. Ramus arboris numo eſt adiectus, uariis refertus floribus: cum Epigraphe literis Gothicis conſignata: Le tems revient: infra autem numum ſcutum eſt collocatum, Regis Galliarum exhibens inſignia, et paulo inferius alius minoris moduli numus, repraeſentans imaginem iuuenis, facie pariter ad ſiniſtram conuerſa, adiacente ramo, eadem cum ſuperiore inſcriptione inſignito. Exterior margo oſtendit binos Viros, talaribus indutos Veſtibus rubris, qui arbori ad radices montis collocatae adſident, inuicem quaſi ſermocinantes; e longinquo uero apparet urbs ſatis ampla. Paulo inferius duo viri ſedentes conſpiciuntur; quorum unius in altum proſpicientis caput mitra tegitur, minio tincta, dextra fronti admota, ad ſolis radios quaſi auertendos, et aciem oculorum augendam. In nubibus ſedet ſenex, ueſtitu uiridi, cuius collare rubeo colore tinctum, crinibus fuſcis, quos tegit coerulea mitra, quoad oras candido colore obducta. Geſtat hic in manibus librum apertum, viroſque inferius ſedentes intuetur. In infima huius marginis parte tres modo deſcripti Viri ſimul ſuper nubibus ſedentes conſpiciuntur, ſene medium locum occupante. Notandum inſuper ſcutum in cuſpidem deſinens, orbique cu dam incluſum, in inferiore margine conſpicuo; ad cuius latera bina ſunt collocata, ſic dicta, Cornua Copiae. In uarias id eſſe areolas diſſectum, colorum ueſtigia produnt; quarum tamen figurae haud amplius dignoſci poſſunt, praeter quaedam lilia, in una ſcuti areola. Haec inſignia fidem mihi faciunt, eſſe hoc ipſum Autographum, a Berlinghierio ipſi *Vrbinatium Duci* oblatam.

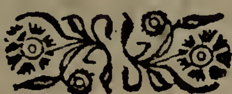
§. 6.

Praefationem ſequitur textus, in cuius ſcriptura adhibitum atramentum, intermixtis uocibus principalioribus, inprimis titulis librorum et capitum, coeruleo et rubeo colore tinctis. Quantum ex indice omnium librorum et capitum, ibidem deſcripto coniicere licet, Berlinghierus non in omnibus Ptolemaei ueſtigia ſequitur; ſed uaria potius inſpergit Capita, quorum pertractationem Geographiae ſtudioſis utilem eſſe putauit. Notatu dignum eſt, quod, cum integer textus Car-

Carmine Etrusco sit conscriptus, in cuiusuis tamen Libri initio haec formula latina compareat, *feliciter incipit*, uti in fine alia, *explicit feliciter*. Tabulae XXVIII. textui sunt subiunctae, in membrana elegantissime uariis coloribus pictae; sic maria indicat color coeruleus et ruber, montes fuscus, locorum nomina rubeus, coeruleus, aut ater. Egregium uoco hunc codicem, et non parui aestimandum, cum praeter unicam editionem, supra adductam, nunquam impressum hunc librum commemorari uideam, quamuis saepius eum typis exscriptum esse coniiciam. Dedit uitam BERLINGHIERII nostri, R. P. IVLIVS NEGRI in *Istoria degli Scrittori Fiorentini* p. 185. qui plures allegat. Vixit BERLINGHIERIVS circa annum M CCCC LXXX. sub Pontificatu SIXTI IV. et ab ore pependit MARSILII FICINI, qui in *Epistola* ad MARTINVM VRANIVM, *Libro II. Epistolarum* MARSILII FICINI inserta, eum *inter selectos numerauit discipulos*. Poëseos et Geographiae studio quam maxime se dedit. Quantos autem in utroque fecerit progressus hoc opus testatur, elegantissimo Carmine Etrusco conscriptum; in quo non solum imitatus est Ptolemaeum, sed et multis in locis illustrauit. Vid. GESNERI *Partit. Vniuers.* L. XI. Tit. I. pag. 109. b.

§. 7.

Nescio, an huc quoque referendus sit, labor PAVLI DECANALIS. Is enim, uti ex PIERIO de *Infelicitate literatorum* p. 49. refert ALMELOVENIVS in *Bibliotheca promissa et latente* p. 16. multa congessit in Ptolemaei Geographiam, quae, sanguinis sputo, ex nimiis uigiliis exorto, impeditus, absoluere nequiuit. Similiter Menso Altingius Ptolemaeum nostrum illustrare tentauit, quem laborem S. R. HAVBERVS in *Discursu de praesenti Geographiae statu*, §. 36. p. 162. post mortem RELANDI periisse putat. RVDOLPHVS a SALICIBVS Indicem in Ptolemaei Geographiam composuisse dicitur GESNERO in *Partit. Vniuers.* l. c. Sed cum haec aliaque opuscula uel plane imperfecta, uel a multis neglecta, iniuria temporum perierint, Moletii et Magini laboribus contenti simus, necesse est; donec Vir, sufficienti Matheseos et Graecae Linguae cognitione instructus, emendando et illustrando Ptolemaeo, insudet.

CAPVT XI.

DE INSIGNIORIBVS VARIATIONIBVS TABVLARVM GEOGRAPHICARVM AD PTOLEMAEI MENTEM DELINEATARVM.

§. 1.

NOn iam animus est mihi, ab origine repetere Historiam Tabularum Geographicarum Vniuersalem; siquidem id ex parte praestitit S. R. DN. HAVBERVS, in *Epitome Historiae Tabularum Geographicarum* Vlmae 1724. in 8. editae, cuius supplementa 1727. dedit, discursui, de praesenti Geographiae statu, subiuncta. Sed optandum, ut uel ipse DN. HAVBERVS, uel alius, secundum hanc Sciagraphiam, plenum et perfectum opus elaboraret. Nec etiam exscribam GESNERVM, qui in *Partitionibus Vniuersalibus*, L. XI. Tit. III. p. 111. nonnullas Veterum et recentiorum tabulas recenset; neque FABRICIVM, qui in *Bibliograph. Antiquar.* C. V. §. 9. p. 156. seq. pauca hac de re tradit. Sed, cum Tabulae, plerisque Geographiae Ptolemaei editionibus adiectae, testante ipso HAVBERO, in *Epitome cit.* p. 12. et 16. fundamentum sint omnium, quas hodie habemus, Tabularum Geographicarum; operae pretium esse duco, uariationes insigniores, in illis obuias, paulo fusius recensere.

§. 2.

Repetere iam nolo, ea quae supra C. I. §. 7. et C. IV. §. 7. tradidi, tabulas scil. ab ipso *Agathodaemone* delineatas, nunquam fuisse editas, siquidem iis Graeca fuerunt inscripta locorum nomina. Supersunt quidem eae nisi in omnibus, tamen in plurimis, quos Cap. II. descripsi, Codicibus; et ipse Hamburgi earum uidi specimen, in Bibliotheca b. FABRICII, in fragmento, ex Codice quodam MSto. Geographiae Ptolemaei, desumto, et forte Seculo XI. scripto, quod Italiam repraesentat; hocque indigitare puto laudatum FABRICIVM, *Bibliograph. Antiq.* C. V. §. 9. pag. 137. sed, quod dolendum, nemo hucusque iis, sine ulla uersione aut emendatione, euulgandis, operam suam impendit, cum tamen exinde accuratius, de Ptolemaei et Agathodaemonis laboribus inter se collatis, ferri posset iudicium

cium. Omnes enim, quae hodie habentur Tabulae, etiam antiquiſſimis Geographiae Ptolemaei exemplaribus impreſſis adiectae, NICOLAVM DONIS auctorem habent; qui Graeca Nomina latine reddidit, et forte multa ex ſua mente correxit, aut adiecit.

§. 5.

Sed neque ipſae NICOLAI DONIS Tabulae in prioribus et antiquioribus editionibus ſemper conueniunt; id quod instituta earum docet collatio. Quae Romanae et Vlmenſibus editionibus deprehenduntur adiectae, eas plerumque in ſequentibus ſunt ſecutae: donec in *Veneta* de Anno 1511., in *Lugdunenſi Villanouani*, et *Baſileenſibus Munſteri*, nonnullae fuerint correctae, inprimis quae Europam repraeſentant. Loquor autem hic de Tabulis, antiquam Geographiam concernentibus; quas enim ESLERVS, MÜNSTERVS aliique nouiter adiecerunt, lubens praetermitto. Alias enim huc referendum eſſet *Deſcriptionis Ptolemaicae augmentum, a* CORNELIO WYTFLIET, *Louanienſi*, 1589. editum; ſimiliter et HARTMANNI AB EPHINGEN *Coſmographia, dans manuductionem in Tabulas Ptolemaei, ſ. l. et a.* in 4. impreſſa; quae tamen omni ſtudio omitto. GERARDVS MERCATOR *Coloniae* 1578. in fol. prodire iuſſit Tabulas XXVII. Geographicas, ad mentem Ptolemaei reſtitutas: quorum Exemplar uidi in Bibliotheca GODOFREDI THOMASII, Medici celeberrimi; ſine tamen ullo addito Textu, quem ſequenti demum anno, ut ſupra docui, excudi fecit. In Catalogo Librorum Petri Francii mentio fit editionis Tabularum Geograph. Ptolemaei *Franeckerae* 1695. in fol. euulgatae; ipſe quoque in Bibliotheca celeb. SCHWARZII, Patroni ac Praeceptoris pia mente colendi, uidi aliud earum exemplum, 1698. excuſum, quod *Traiecti ad Rhenum Franciſcus Halma, Guilielmus van de Water*, *Franeckerae* autem *Leonardus Strick* rurſus inprimi curarunt; quod idem forte cum exemplari Franciano, ita ut Index ſaltem, tabulis praemiſſus, diuerſum exhibeat annum. Vtrumque autem conuenire uidetur cum iisdem tabulis, quae editioni *Graeco-Latinae* de Anno 1605. erant ſubiunctae; ita tamen, ut prius eraſae fuerint figurae, ornatus cauſa additae, nouaeque adiectae. Ceterum memini me ante decem, aut plures annos audiuiſſe de exemplo harum Tabularum, ex eodem forte Archetypo rurſus impreſſarum, addito copioſiſſimo indice locorum in tabulis occurrentium: quod autem inſpicere et perluſtrare mihi non contigit.

CA-

CAPVT XII.
DE EDITIONIBVS PROMISSIS GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI.

§. 1.

PAuca adhuc restant, de editionibus, quas Viri eruditi euulgandas promiserunt, dicenda, quae breuibus absoluam. Inter eos occurrit omnium primus PETRVS APIANVS, qui in *Practica Anni* M D XXXII in honorem *Serenissimorum Principum* WILHELMI ET LVDOVICI, *Comitum Palatinorum Rheni*, *Landshuti* M D XXXI. die 23. Nouemb. absoluta, et impressa per *Georgium Apianum*, sub finem Libri II. promisit editionem Graeco-Latinam, suis curis in lucem publicam mittendam. Adscribam eius uerba: Wiewohl ich auch viel andere Bücher unter den Händen habe, und in Druck verordne aufs baldeste, als die Cosmographey Ptolemaei, in Griechischer Sprach, darneben die neue Translation, die der hochberühmte Bilivaldus Bürckhaimer jetzt zum andern mahl transferirt, und nach ihm verlassen hat, mit einer neuen Art der Tafeln, so Johannes Küngsperger gebessert hat, etc. Imo, nisi me omnia fallunt, me legisse uel audiuisse recordor, ipsum Apianum Priuilegium Caesareum iam tunc impetrasse, qua eum librum imprimendi facultas isti fuit data. Sed nunquam editio haec lucem aspexit publicam; et forte etiam noua *Pirckheymeri* uersio, si ea fuit ad finem perducta, cum morte *Apiani* interiit. Ipse quoque PIRCKHEYMERVS, in Epistola Nuncupatoria, praefixa Libello, qui inscribitur, *Germaniae ex Scriptoribus antiquis perbreuis explicatio*, Norimb. 1530. in 8. impresso; sic scribit: *Nos Ptolemaei Librum primum*, tam Graece quam Latine *breui dabimus*; *inde et reliquos*, *adiunctis tabulis*, *si diuina concesserit bonitas*, *cum plerisque aliis*, *ad Geographiae cognitionem non minus necessariis*, *quam iucundis*, *etc.* Num autem haec, quae Pirckheymerus animo conceperat, ab eo fuerint exsequuta, ii dispiciant, qui pleniorem et magis accuratam scriptorum tanti Viri habent cognitionem. Ipse Conr. Ritterhusius in Comment. de Vita Pirckheymeri, praefixo eius operibus Francof. 1610. in fol. editis, p. 14. post recensita illius in Ptolemaeum merita, dicit *plura eum fuisse praestare paratum*

tum in hoc auctore, si DEVS Vitam ipsi concesfisset longiorem : quo ipso, inchoatam a Pirckheymero Versionem non plene fuisse elaboratam, mihi uidetur fateri.

§ 2.

ISAACVS VOSSIVS, magni GERHARDI IOHANNIS filius, in notis ad *Pomponium Melam* p. 72. 77. et alibi, promisit quoque emendatam huius libri editionem; quae tamen nunquam in lucem prodiit: neque etiam, ut arbitror, quicquam inter reliquias Bibliothecae Vossianae, fuit repertum, alias enim in lucem iam fuisset protractum, aut ab aliis Viris eruditis citatum. Sic quoque EDVARDVS BERNARDVS XIII. Volumini, *Corporis Scriptorum veterum Mathematicorum*, suis curis edendi in XIV. Voluminibus, inserere uoluit *Geographiam Graecam Ptolemaei*: de qua re conf. b. FABRICII *Bibl. Graec.* L. III. C. 23. Idem FABRICIVS l. c. L. IV. C. XIV. p. 415. expectare iubet eruditos Graecam huius auctoris editionem, a V. C. IACOBO GRONOVIO; quorum omnium tamen labor intra conatus saltem perstitit. Quod si igitur quidam eruditus Ptolemaeum Ptolemaeo restitueret, et ope codicum MStorum, aut aliorum auctorum antiquorum emendaret, non solum ignorantiae et leuitatis maculam a Ptolemaeo abstergeret, sed et auctoris famam contra quosuis obtrectatores augeret.

§. 3.

Colophonem huic opusculo imponerem; nisi adhuc restarent dicenda, quae eo tempore, quo operas typographorum libellus hic fatigabat, aut ipsi mihi in mentem uenerunt, aut ab aliis Viris eruditis, quibus forte legendum eum obtuleram, fuerunt annotata. Inter autem haec primo loco ponam ad CAP. I. §. 2. referendam delineationem PTOLEMAEI, ope instrumenti cuiusdam optici, uti uidetur, uel ope Dioptra, ut alii putant, coelum contemplantis; quam Reu. MABILLONIVS, ex Codice Monasterii *Schirensis*, Seculo XIII. a Conrado Philosopho scripto, et picturis exornato, desumtam, *Itineri* suo *Germanico* inseri curauit, quamque etiam editioni eius *Hamburgi* 1717. cura b. I. A. FABRICII recusae, praefixam haberi uideo. Etsi enim laudatus modo MABILLONIVS p. 54. edit. cit. fidem Codicis testetur; uix tamen ullus sibi persuaderi patietur, Seculo iam secundo tubos opticos fuisse cognitos; utpote qui recentioris demum aeui fuere inuentum; multo potius CONRADVM, uel recentiorem adhuc Monachum, pro ratione uestium et instrumentorum sui aeui talem figuram, quae nihil praeter nomen adscriptum cum Ptolemaeo, ipso

L com-

commune habuerit, pinxiſſe cenſeo. Ceterum uideatur de hac Icone, et inſtrumento optico, G. C. IOHANNIS in *Praefat.* iteratae, *Chronici Schirenſis*, a CONRADO PHILOSOPHO conſcripti, editioni *Argentorati* M DCCXVI. in 4. excuſae praemiſſa: quam beneuole, praeter alios optimae notae libros, mecum communicauit *Magnif. et Conſultiſſ.* RINCKIVS, Vir eruditione et meritis celeberrimus.

§. 4.

Deinde et hoc Cap. III. §. 4. p. 23. dictis ſubiungendum uidetur, quod figura exhibita in membrana illa, quae Ptolemaei temporibus coaeua creditur, accurate conueniat, cum alia, quae margini Almageſti Ptolemaici latine editi Venet. M DXV. in fol. *Dict.* V. *Cap.* V. p. 49. 50. eſt adiecta: ut adeo coniectura b. SAVBERTI ſupra allegata, et forte etiam aliorum ante eius tempora, non omni deſtituatur fundamento; dummodo minores literarum ductus non obſtarent. Tabula illa aenea, quae libelli huius Cap. II. §. 3. habetur adiecta, exhibet quidem PTOLEMAEI effigiem, ac reliquas figuras, ea, qua in Codice egregio Veneto pictae ſunt, proportione: ſed ipſa Charta, cui figurae hae ſunt impreſſae, formam Codicis, non adaequat, quae longe ab iſta diſcrepans, formam, quam uulgo dicunt regalem, ſuperat. Ad Cap. VII. §. 2. monendum, editionis ibidem memoratae exemplar, manu ISAACI VOSSII in margine emendatum *Lugduni Batauorum* in *Bibliotheca Academica* extare, teſtante *Catalogo* p. 200. Denique et hoc notandum, quod IACOBVS ANGELVS primus uerſionis latinae *Geogr. Ptol.* auctor, et ANGELVS VADIVS qui Correctoris munere, in excudenda editione *Vicentina*, Cap. VI. §. 4. p. 42. memorata, functus fuit, pro diuerſis ſint habendi: ſiquidem diuerſo floruerunt tempore. Ceterum B. L. rogo, uelit Sphalmata Typographica, quae Correctoris induſtriam effugerunt, quaeque uerborum ſenſum interdum obſcurum reddunt, pro ſua humanitate emendare.

